

பெரியார் தொலைநிலைக்கல்வி நிறுவனம்

பெரியார் பல்கலைக்கழகம்

சேலம் - 636 011.

இளங்கலை மேலாண்மையியல் (வங்கியியல்)

இரண்டாமாண்டு

தாள் - 5 : வணிக வங்கியின் நடைமுறை

Prepared By

இரா. சந்திரசேகரன்

துணைத்தலைவர்

வணிக நிர்வாகத்துறை

அறிஞர் அண்ணா அரசு கலைக்கல்லூரி,

நாமக்கல்.

இளங்கலை மேலாண்மையியல் (வங்கியியல்)

இரண்டாமாண்டு

தாள் - 5 : வணிக வங்கியின் நடைமுறை

- அலகு - I - வங்கியின் இலக்கணம், கடன் வகைகள்
அலகு - II - பிணையங்கள் மீதான கடன்
அலகு - III - உத்தரவாதத்தின் மீது கடன்
அலகு - IV - திட்ட மதிப்பீடு
அலகு - V - ஆவணங்கள்

இளங்கலை மேலாண்மையியல் (வங்கியியல்)

இரண்டாமாண்டு

தாள் - 5 : வணிக வங்கியின் நடைமுறை

முன்னுரை

நிதி என்பது அனைவருக்கும் தேவையான ஒன்றாகும். வணிக நிறுவனங்களுக்கு நிதி உயிர்நாடியாக விளங்குகிறது. அந்நிதியைப் பெற பல வழிகள் உள்ளன. சிறிய மற்றும் பெரிய நிறுவனங்களுக்குத் தேவையான நிதியினை வணிக வங்கிகள் வழங்குகின்றன.

வணிக வங்கியின் நடைமுறை என்ற இப்பாடத்திட்டத்தில், வணிக வங்கிகள் வழங்கும் கடன் வகைகள், பிணையங்கள் மீதான கடன் வகைகள், உத்தரவாதக் கடன்கள், கடன் மதிப்பீடு செய்தல் மற்றும் கடன் பெறுவோருக்குரிய ஆவணங்கள், இந்திய முத்திரை வரிச்சட்டம், எல்லைச்சட்டம், ஆகியவைகள் பற்றி கூறப்பட்டுள்ளன.

ஆகவே மாணவர்கள் பல்கலைக்கழகத்தேர்விற்குத் தங்களை தயார் செய்து கொள்ள ஏதுவாக வணிக வங்கியின் நடைமுறையினை எளிய முறையில் தயாரித்து உருவாக்கியுள்ளேன்

PAPER – V : PRACTICE OF COMMERCIAL BANKING

Unit-I

Lending of money by banks; Principles of sound lending - Forms of advances such as cash credit, Overdraft, Loan, Purchase and Discounting of bills - Borrowers study.

Unit - II

Secured advances; Different types of securities viz., Government securities. Corporate securities, Life Insurance Policies, Goods, Document of Title to Goods, Real Estate and Book debts. Model of creating charging viz, Lien, Pledge, Hypothecation and Mortgage.

Unit-III

Guarantees : Definition - Essential features of a contract of guarantee -Liability of the study - Rights of surety - Obligations of creditor towards surety - Rights of creditor.

Unit-IV

Loan appraisal: Managerial appraisal, Technical appraisal, Commercial Appraisal and financial appraisal - Follow up and supervision - NPAs.

Unit-V

Documentation: Meaning - Documentation in respect of various types of borrowers and securities - Essential clauses - Indian Stamp Act -Limitation Act.

BOOKS RECOMMEND:

1. Bedi H.L. and Hardikar V.K. - Practical Banking Advance
2. Tannan M.L. - Banking Law and Practice
in India, Thacker & Co.
3. IIB - Commercial Banking
4 Volumes

அலகு - I - (UNIT - I)

வங்கியின் இலக்கணம் :

ஆங்கிலத்தில் வங்கியைக் குறிக்கும் “பேங்க” (Bank) என்னும் சொல் இத்தாலியச் சொற்களான “பெஞ்சு” என்ற பொருளில் உள்ள “பாங்கஸ்” (Bancus), பாங்கோ (Banque) என்பவற்றிலிருந்தோ, ஜெர்மானியச் சொல்லான கூட்டுப்பங்கு நிதியைக் குறிக்கும் பேக் (Back) என்ற சொல்லிலிருந்தோ தோன்றியிருக்கலாம்மென்று கருதுகின்றனர். உலக நாடுகளிலெல்லாம் சூழ்நிலைக்கேற்ப வங்கி முறை வளர்ந்துள்ளது.

முன்னோடிகள் :

வங்கி முறைக்கு முன்னோடிகளென வணிகர்களையும் வட்டிக்குக் கடன் கொடுப்போர்களையும் (லேவதேவிக்காரர்), பொற்கொல்லர்களையும் (Goldsmith) கிரௌதர் கருதுகிறார். மிகுதியாக நாணயங்களை வைத்திருப்பவர்கள் பாதுகாப்பாக அவற்றை வைத்திருக்க நம்பிக்கைக்குரியவர்களிடம் கொடுத்தார்கள். இப்படிப் பணத்தைப் பெற்றுக் கொண்டபொழுது அதற்கு ரசீது கொடுக்கப்பெற்றது. இந்த ரசீதுகள் கொடுக்கல் வாங்கலில் பணம் போலப் பயன்படுத்தப் பெற்றன. பாதுகாப்பாகப் பணத்தை வைத்திருந்தவர்கள் பணம் பயன்றிட்டுப் பெட்டியில் தூங்குவதைவிட, அதனைக் கடன் கொடுத்து வட்டி பெறலாமென்று கருதினர். ஆதலால், தங்களிடம் பாதுகாப்பாகப் பணத்தைக் கொடுத்து வைப்பவர்களுக்குக் குறைந்த வட்டி கொடுத்து விட்டு, அதிக வட்டிக்குக் கடன் கொடுப்பதால் இலாபம் கிடைத்தது.

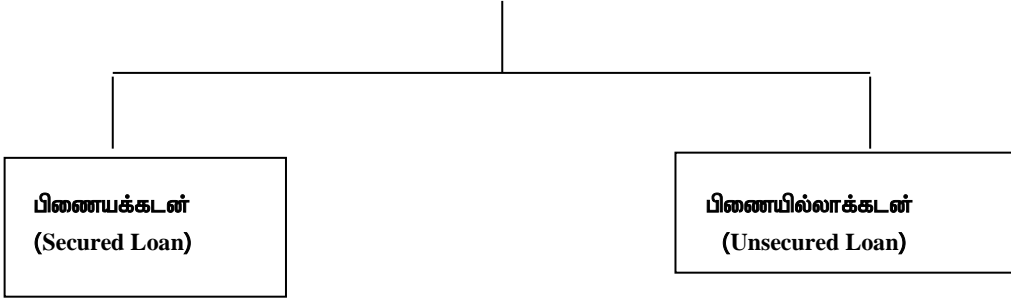
1949 ஆம் ஆண்டின் வங்கி நிறுவனங்களின் சட்டம் (Banking Companies Act) வங்கித் தொழிலை, “பொதுமக்களிடமிருந்து வைப்புகளைக் கடன் கொடுப்பதற்காகவும் அல்லது முதலீடு செய்வதற்காகவும் ஏற்றுக் கொள்ளுதலும், காசோலை, உண்டியல், (Draft) ஆணை அல்லது வேறு வழி முலமோ எடுக்கக் கூடியதாகவும், கேட்டவுடனேயோ வேறு வழிவகையிலோ திருப்பித் தரக்கூடியதாகவும் இருத்தலும் ஆகும்”, என்று விளக்குகின்றது.

ஆர்.எஸ். சேயர்ஸ் (R.S. Sayers) “எந்த நிறுவனத்தின் கடன்களை ஏனையோர் தமக்கிடையே நேரும் கடன் பேரங்களைத் தீர்ப்பதற்குத் தடையின்றி ஏற்றுக் கொள்கின்றனரோ அந்த நிறுவனமே வங்கி ஆகும்” என்றும், “பணத்தின் வாணிபம் செய்வது ஒன்றே வங்கிகளின் தொழில் அல்ல, வங்கிகள் பணத்தை உற்பத்தி செய்யும் நிறுவனங்களாகவும் திகழ்கின்றன” என்றும் கூறுகின்றார்.

கடன் வகைகள்

எந்த வகையான கடனை வாடிக்கையர் வேண்டுகிறார் என்பது எந்த நோக்கத்திற்காக அவர் கடன் திரட்டுகிறார் என்பதை பொறுத்தது. நிலம், கட்டிடம், இயந்திரம் போன்ற நிலையான சொத்துகளை வாங்கத் தேவைப்படும் பணத்தைத் தம்மிடமுள்ள முதல், சேர்த்து வைத்துள்ள இலாபம், பொதுமக்களிடமிருந்து பெற்ற தவணைக் கடன் (Term Loan) முதலிய இனங்களிலிருந்து பெறுவார். அன்றாடச் செலவு, கச்சாப் பொருள் கொள்முதல் செய்தல், தயாரிப்பு மற்றும் நிருவாகச் செலவு, போன்ற நடமுறைச் செலவுகளுக்கு, வணிக வங்கிகளிடமிருந்து கடன் திரட்டுவார்.

கடன் வகைகள்

பிணையக்கடன் - பிணையில்லாக்கடன்

கடன்களை இருபெரும் கூறுகளாகப் பிரிக்கலாம்.

1. பிணையக்கடன் (Secured Loan)
2. பிணையில்லாக்கடன் (Unsecured Loan)

வங்கிய ஒழுயங்காற்றச் சட்டம், பிரிவு (5n)

பிணையக்கடன்

பிணையக் கடன் என்றால் பிணையமாகக் கொடுக்கப்பட்ட சொத்தின் சந்தை மதிப்பு (Market Value) கடன் அளவுக்குக் குறையாமலிருந்தால் அக்கடன் பிணையக்கடன் எனப்படும். அங்ஙனம் பிணை தரப்படாத கடன் பிணையில்லாதக்கடன். பிணையில்லாக்கடனை வெற்றுக்கடன் (clear loan) என்று பொதுவாகக் கூறலாம். பிணைக்கடனை நிபந்தனைப்படி திருப்பி செலுத்த தவறினால் நீதிமன்றத்தின் வழியே அல்லது தக்க முன்னறிவிப்பு அளித்துவிட்டோ பிணையை விற்கும் உரிமை வங்கியருக்கு உண்டு. பிணையில்லாக் கடன் அளிக்கும் வங்கியருக்கு இந்த உரிமை ஏதும் கிடையாது. ஏனெனில் அவர் தரும் கடனுக்குப் பிணையாகச் சொத்து எதனையும் பெறுவதில்லை. கடன் வாங்குபவரின் ஒழுக்கம், திறன், முதல் முதலியன நல்ல முறையில் அமைந்திருந்தால்தான் வங்கியர் பிணையில்லாக் கடன் தருவார். தனிப்பட்ட ஒரு நபர்க்கு உத்தரவாதத்தின் பெயரில் கடன் தருவதைவிட இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட நபர்களுக்குக் கூட்டாகப் பிணையில்லாக் கடன் தருவதை வங்கியர் விரும்புவார். பிணையில்லாக் கடன் மிக குறுகிய காலத்திற்குமட்டுமே தரப்படும். உறுதியாகப் பயனளிக்கக்கூடிய நடவடிக்கைகளுக்குமட்டுமே இவ்வகைக் கடனளிக்கப்படும். வெற்றுக்கடன் அளிக்கப்படும்போது வங்கியர் கடைபிடிக்கவேண்டிய விதிகளை ரிசர்வ் வங்கி வகுத்திருக்கிறது. வங்கி அளிக்கும்போது மொத்தக் கடன்களில் இது ஒரு மிகச் சிறிய பகுதியாகவே அமையவேண்டும்.

ரொக்கக்கடன் (Cash Credit)

இம்முறையில் வங்கியர் வாடிக்கையாளருக்கு கொடுக்கின்ற கடன் தொகை முழுவதையும் உடனடியாக வாடிக்கையரின் கணக்கில் பற்றெழுதிவிடுகின்றார். கடன் வாங்கியவர் எவ்வளவு தொகை பயன்படுத்தினாலும் கடன் வாங்கிய முழுத்தொகைக்கும் வட்டி தர வேண்டும்.

பிணையாள் (Surety) தரும் நாணயப் பத்திரத்தின் பேரிலோ, பிற பிணையங்களின் பேரிலோ தமது வாடிக்கையரை குறிப்பிட்ட ஒரு தொகைவரை கடன் பெற அனுமதிக்கும் ஏற்பாடு ரொக்கக்கடன் எனப்படும். தமது நடைமுறை முதல் பற்றிய தேவைகளுக்கு நம் வியாபாரிகள்,

தொழிலதிபர்கள், வணிகர்கள் கடன் பெற இம்முறையைக் கடைப்பிடிக்கின்றனர். ரொக்கக்கடன் கணக்கு என்பது ஒரு தனிக் கணக்காகும்.

பருத்தி, கோதுமை, அரிசி, சர்க்கரை, சணல், துணி போன்ற வணிகப் பொருள்களைப் பிணையாகப் பெற்றுக் கொண்டு வங்கியர் ரொக்கக் கடன் வசதியளிப்பார்

மேல்வரைப் பற்று (Overdraft) :

முன்பே நடப்புக் கணக்கு வைத்திருக்கும் வாடிக்கையர், தம் கணக்கில் இருப்பாக உள்ள தொகைக்கு மேல் குறிப்பிட்ட அளவு தொகையை மேலெடுக்க வங்கியரிடம் உடன்பாடு செய்துகொண்டு அதன்படி பெறும் கடன் வசதியை மேல்வரைப் பற்று என்பர். குறிப்பிட்ட அளவு தொகைக்கு மிகாமல் வாடிக்கையர் காசோலைகளை எழுதலாம். துணைப் பிணையங்களை (Collateral Securities) ஈடாகப் பெற்றுக்கொண்டு வங்கியர் மேல்வரைப் பற்று வசதியளிப்பார். வாடிக்கையர் மேலெடுத்த தொகை மீது மட்டுமே வட்டி செலுத்த வேண்டும். தவணைவைப்பின் பேரிலும், ஆயுள் காப்பு பாலிசியின் பேரிலும் மேல்வரைப் பற்று அளிக்கப்படுவதுண்டு.

கடன்கள்

மொத்த தொகையொன்றை ஒரே முறையில் கடனாக அளித்து அதைத் திருப்பித்தருவதும் ஒரே முறையில் மொத்தத் தொகையாக இருக்கவேண்டும் என்ற நிபந்தனையமைந்த நடவடிக்கையைக் கடன் என்பர். மேலும் அதிகத் தொகை கடனாக வேண்டினால், அதை மற்றொரு புதிய கடனாக பாவித்து வங்கியர் கடனளிப்பார். இக் கடன்கள் மீது வங்கியருக்கு ஏற்படும் நடைமுறைச் செலவு (Operating Cost) மற்ற ரொக்க கடன், மேல்வரைப் பற்று போன்ற கடன்மீது ஏற்படுத்தும் செலவைவிடக் குறைவாக இருப்பதால் இதன்மீது விதிக்கப்படும் வட்டியும் குறைவாக உள்ளது.

தவணைக் கடன் (Term loan) :

ஒராண்டுக் காலத்திற்கு மேற்பட்டு, குறிப்பிட்ட தவணைக்காலத்திற்கு, குறிப்பிட்ட தவணைக்களில் திருப்பிச் செலுத்தப்பட வேண்டுமென்ற நிபந்தனையில் கொடுக்கப்படும் கடனை தவணைக் கடன் என்பதாகும். ஒராண்டுக்கு மேலாக, ஆனால் ஐந்தாண்டுக் காலத்திற்குட்பட்டு அளிக்கப்படும் தவணைக் கடனை மத்திய காலக் கடன் என்று கூறுவர். சில நேரங்களில் மத்தியகாலக் கடன் எழு ஆண்டுவரை தரப்படுவதுண்டு. ஏழு ஆண்டுகட்கு மேலான தவணை உள்ள கடன் நீண்டகாலக்கடன் எனப்படும். நிலையான முதல் தேவைப்படும்போது, தொழில் நிலையங்கள் நீண்ட அல்லது மத்தியகாலக்கடன் திரட்டுகின்றன. வேளாண்மையிலும் நிலத்தைப் பண்படுத்த, விவசாய, இயந்திரங்கள் வாங்க, பாசன வசதிகளை ஏற்படுத்தத் தவணைக் கடன்கள் தேவைப்படுகின்றன.

இவ்வகைக் கடன்களுக்கு நிலையான சொத்துகள் பிணையாக அமையும்.

சேர்ந்தளி கடன் (Participation Loan)

இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட வங்கிகள் சேர்ந்து கொடுக்கும் ஒரே கடனை, சேர்ந்தளி கடன் என்பர். இவ்வகைக்கடனை, இரண்டு அல்லது பல வங்கியர் கூட்டாக சேர்ந்து கொடுப்பதால் கூட்டு கடன் என்றும் குறிப்பிடுவதுண்டு.

கடன் தரும் வங்கிகள் ஒவ்வொன்றுடனும் கடன் பெறும் வாடிக்கையர் தக்க கடனுறுதிச் சீட்டுகளைச் எழுதித்தர வேண்டும். அடைமானம் அல்லது அடகு ஏற்படுத்தினால் எல்லாக்கடனாளர் வங்கிகளுக்கும் உரிமை தரும் வகையில் எழுதித்தர வேண்டும்.

வாடகைக் கொள்முறைக் கடன் (Hire Purchase Finance)

வாடகைக் கொள்முறைத் தொழில் ஈடுபட்டுள்ளவர்கள் வானொலிப்பெட்டி, குளிர்சாதனப்பெட்டி, மோட்டார் கார், மின்விசிறி போன்ற பற்பல பொருள்களைத் தவணை முறையில் மக்களுக்கு விற்கின்றனர். இவர்களுக்குத் தேவைப்படும் பணத்தை வங்கியரிடமிருந்து கடனாகப் பெறுவதுண்டு. இத்தொழிலுக்கு நிதிவசதி அளிப்பவர்களுக்கும் வங்கி கடனளிப்பதுண்டு. தவணை முறையில் பொருளை வாங்குவோர்க்கும் வங்கி கடனளிக்கின்றனர். இக் கடன்களைச் சொந்தக்கடன் (Personal Loan) என்பர். சொந்தப்பயனுக்காகப் பொருள்களை வாங்க இக் கடன் அளிக்கப்படுவதால் இப்பெயர் பெற்றதுபோலும். இதனை நுகர்வோர் கடன் (Consumer Loan) என்று குறிப்பிடுவதும் உண்டு.

மாற்றுச்சீட்டு நடவடிக்கைகள்

மாற்றுச்சீட்டின் தனிச்சிறப்பு :

குறுகிய காலத்திற்குப் பணத்தை ஆதாயந் தரும் வகையில் பயன்படுத்த வங்கியருக்குச் சிறந்த சாதனமாக விளங்குவது மாற்றுச்சீட்டை வாங்கும் கழிவு செய்யும் நடவடிக்கைகளாகும். மாற்றுச்சீட்டு குறிப்பிட்ட நாளன்று முதிர்வடையும் இயல்புள்ளது. எனவே, குறிப்பிட்ட நாளன்று அதன்மீதான பணஞ் செலுத்தப்படும் என வங்கியர் உறுதியாக நம்பலாம். இதனால் மாற்றுச்சீட்டு ரொக்கநிலைத் தன்மையுள்ள பிணையமாகத் திகழ்வது, புலனாகும். கழிவாகக் கிடைக்கும் தொகையும் வங்கியருக்கு நல்ல ஆதாயமாக அமைகிறது. மேலும் மற்றப் பங்குமாற்றச் சந்தை பிணையங்களை நோக்குமிடத்து மாற்றுச்சீட்டின் விலையில் ஏற்றத்தாழ்வு ஏதும் இருப்பதில்லை. தொழில் துறையில் உள்ளவர்கள் மாற்றுச்சீட்டைத் தம் நடவடிக்கைகளில் பயன்படுத்துவதால், அதைத் தள்ளுபடி செய்யும் அல்லது வாங்கிக் கொள்ளும் வசதியளிக்கும் வங்கியரிடமே கணக்கு வைத்துக்கொள்ள விரும்புவார். ஆகவே புது நபர்களைக் கணக்கு வைத்துக்கொள்ளும்படி தம்மால் ஈர்க்க வங்கியர் இந்த வசதிகளை அவசியம் செய்து தருதல் வேண்டும். இவ்வளவு நன்மைகளும், வசதிகளும் இருந்தும் நம் நாட்டில் மாற்றுச்சீட்டு மிக அதிக அளவில் பயன்படுத்தப்படவில்லை. இதற்கான காரணங்களைக் காண்போம்.

மாற்றுச்சீட்டு புழக்கம் வளராமைக்குக் காரணம்

1. கடன் பேரில் சரக்கு வாங்கும் வணிகர் மாற்றுச்சீட்டுகளை ஏற்பதை விரும்புவதில்லை.
2. தள்ளுபடி செய்யப்பட்ட மாற்றுச்சீட்டுகளை ரிசர்வ் வங்கி மறுதள்ளுபடி வசதியைப் பெருமளவில் வணிக வங்கியருக்கு அளிக்க நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டும், கணிசமான அளவுக்கு இதில் முன்னேற்றம் ஏற்படவில்லை.
3. நடைமுறையிலிருக்கும் வணிகப் புழக்கப்படி உண்டியல்கள் எழுதப்படுவதால் நாடு முழுவதும் ஒரே வகைச் சட்ட நிலை உண்டியல்களை பொறுத்தவரை இல்லை.

4. ஆவணங்கள் சேர்ந்த மாற்றுச்சீட்டு (Documentary Bills) பரவலாகப் பழக்கத்திலிருக்க நாடு முழுவதும் நல்ல கிடங்குகளும், பண்டங்களும் அமைந்திருக்க வேண்டும். அண்மைக் காலம்வரை இவ் வசதிகள் மிகமிகக் குறைவாக இருந்தன.
5. மாற்றுச்சீட்டின் மீது முத்திரை வரி செலுத்தப்பட வேண்டும். வரிச்சுமை பெருமளவில் இருப்பதாலும் வணிக மக்கள் மாற்றுச்சீட்டைப் பயன்படுத்தத் தயங்குகின்றனர்.

மாற்றுச்சீட்டின் வகைகள்

மாற்றுச்சீட்டு, வெற்று மாற்றுச்சீட்டாக அல்லது ஆவணஞ்சேர்ந்த மாற்றுச்சீட்டாக இருக்கலாம். உண்டியல், காசோலை, இலாப ஈவுச்சீட்டு முதலியன வெற்று மாற்றுச்சீட்டுகளாகும். ரயில்வே ரசீது, கப்பல் ரசீது, போன்ற சரக்குரிமை ஆவணங்கள் சேர்ந்த மாற்றுச்சீட்டை ஆவணஞ் சேர்ந்த மாற்றுச்சீட்டு என்பர். பெரும்பாலும் கடனுக்கு மாற்றுச்சீட்டை வங்கியர் வைத்திருப்பார்.

மாற்றுச்சீட்டைத் தள்ளுபடி செய்வதில் வங்கியர் எச்சரிக்கையாக இருத்தல் அவசியம். தள்ளுபடி செய்யப்பட வேண்டி கொடுக்கப்பட்ட மாற்றுச்சீட்டு, வணிக நடவடிக்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டதா, கடன் வசதி (Accommodation) பெறும்பொருட்டு எழுதப்பட்டதா என்று ஆராய வேண்டும். மாற்றுச்சீட்டில் தொடர்பற்ற நபர்களின் பெயர், தொழில், முகவரி போன்ற செய்திகளைக் கவனமாக ஆராய்ந்தால் உண்மை புலப்படும். வணிக மாற்றுச்சீட்டாக இருந்தால் அதற்கு ஈடாக சரக்கு இருக்கும். கடன் வசதி மாற்றுச்சீட்டிற்கு (Accommodation Bill) அடிப்படையாக உருப்படியான சொத்து ஏதும் அமைவதில்லை. மற்றும் ஆவணஞ்சேர்ந்த மாற்றுச்சீட்டைப் பெறும்போது எவ்வகைச் சரக்குகளைப்பற்றி நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டது என்று நோக்க வேண்டும்.

மாற்றுச்சீட்டுடன் தொடர்பற்ற நபர்கள் நாணயமுள்ளவர்களா என்று கவனிக்கவேண்டும். அதை எழுதியவர், ஏற்றவர், மேலேழுதியவர் எல்லோரும் ஒழுக்கம், திறமை, வகை உள்ளவர்களாக இருத்தல் வேண்டும்.

மாற்றுச்சீட்டு குறைபாடு ஏதுமின்றி இருக்கவேண்டும். சட்டம் வகுத்தவாறு முத்திரை வரி செலுத்தப்பட்டிருக்கவேண்டும். கூட இணைக்கப்பட்டுள்ள ஆவணங்கள் சரியான முறையில் அமைந்திருக்கவேண்டும். லாரி ரசீதாக இருந்தால் அது ஒப்புதலிளிக்கப்பட்ட போக்குவரத்துக் கம்பெனி அல்லது நிறுவனம் அளித்துள்ள ரசீதா என்று நோக்க வேண்டும்.

கடன் பெறு தகுதி நிருணயம்(Borrowing's Study)

வாடிக்கையர் தமது வங்கியரிடம் கடன் கோருவது அன்றாட வணிக நிகழ்ச்சிகளில் ஒன்றாகும். எவ்வளவு பெரிய தொழில்நிலையமாக இருந்தாலும் எத்தனை இலட்சக்கணக்கில் முதலீடுசெய்து தொழில் நடத்திவந்தாலும் அவ்வப்போது வங்கியரிடம் பணம் கடன் கோரும் நிலை தொழில் நிலையங்களுக்கு ஏற்படுகின்றது. இதற்குப் பற்பல காரணங்கள் இருக்கலாம் பேரளவு முதல் நிலையான சொத்துகளில் ஈடுசெய்யப்பட்டிருக்கலாம் அல்லது கச்சாப்பொருள்களை அதிகமாகக் கொள்முதல் செய்திருக்கலாம் அல்லது கடன் பேரில் பெருமளவு சரக்குகளை விற்பனை செய்திருக்கலாம். எனவே, நடைமுறைச் செலவுகட்கு வங்கியரிடம்

குறுகியகாலக்கடன் கோரவேண்டிய நிலை ஏற்படுவது இயல்பே. கடன் தருமுன் வங்கியர் பிணையங்களைச் சோதித்து, அவை ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கனவா என்று நோக்குவார். தக்க பிணையம் தந்தவருக்குத் தயக்கம் ஏதுமின்றிக் கடன் கொடுத்துவிட வேண்டும் என்று நினைப்பது தவறு. மற்றச் சில முக்கியச் செய்திகளையும் வங்கியர் கவனிக்கவேண்டும். கடன் பெறுபவருடைய ஒழுக்கம், திறன், முதல் (Character, Capacity, Capital – referred to as Three C's) முதலிய பண்புகளை ஆராயவேண்டும்.

கடன் கோரும் வாடிக்கையர் பலவகைச் சொத்துகளைப் பிணையாகத் தரலாம். அவற்றைத் தீவிரமாகப் பரிசீலனை செய்வது இயலாத காரியமாகும். எடுத்துக்காட்டாகப் பல்லாயிரக்கணக்கான அரிசி மூட்டைகடைகள் பிணையாகத் தரப்படுகின்றன என்று கொள்வோம். ஒவ்வொரு மூட்டையிலும் சரக்கு அரிசிதானா? என்று பரிசீலனை செய்ய முடியாது. அங்குமிங்கும் ஏதோ சில மூட்டைகளை மட்டுமே சோதித்துப் பார்க்கமுடியும். செயல்முறையில் வங்கியர் பல வகையில் நல்லொழுக்கமற்ற வாடிக்கையாளரால் ஏமாற்றப்படுவதுமுண்டு. பொய்யாவணம் புனையப்பட்ட பங்குச் சான்று பிணையாக அளிக்கப்படலாம். ஒரே கிடங்கில் உள்ள சரக்கு இரண்டு வங்கியருக்குப் பிணையாகக் காட்டப்படலாம். இரண்டு பக்கங்களில் இரு தனிவழிகள் இருக்குமிடத்து முதல்வழியே ஒரு வங்கியரை அழைத்துவந்து அவருக்கே கிடங்கிலுள்ள சரக்குகள் அனைத்தையும் பிணையாக வைப்பதாக காட்டலாம். பின்னர் வேறுவழியாக மற்றொரு வங்கியரை அழைத்துவந்து அவருக்கும் இதே கிடங்கிலுள்ள சரக்கைப் பிணையாக காட்டலாம். இவ்வகையாக பற்பல நிகழ்ச்சிகள் ஏற்பட வாய்ப்பு இருப்பினும், வாடிக்கையாளர் நல்லொழுக்கம் உள்ளவராக இருந்தால் மேற்கண்டவகை மோசடி நடவடிக்கைகளில் அவர் ஈடுபடமாட்டார் என்று நம்பி வங்கியர் அச்சமேதும் இன்றி கடன் வழங்கலாம்.

ஒழுக்கம்

ஒருவருக்குள்ள பண்புகளில் மிகச் சிறந்ததாகக் கருதப்படுவது ஒழுக்கம். வாடிக்கையாளர் நல்லொழுக்கமுள்ளவராக இருப்பின் தாம் வங்கியரிடம் கடன்பெறுவதன் நோக்கம், திருப்பிச் செலுத்தும் ஏற்பாடு முதலியனபற்றி உண்மைச் செய்திகளைக் கூறிக் கடன்பெற்று, அதன்படி செயலாற்றுவார். வாடிக்கையரைப் பற்றி அறிந்து கொள்ள வங்கியர் பல செய்திகளை நோக்கவேண்டும். வாடிக்கையாளரின் பரம்பரை, அவருடைய தொழில்துறையிலுள்ள நண்பர், போட்டியாளர் முதலியோர் இவர்மீது கொண்டுள்ள மதிப்பு, மற்ற வணிகரிடம் நாணயமாக நடந்துகொள்ளுவது, அவருடைய ஊழியர்கள் அவரைப் பற்றி மதிப்பீடு செய்வது, அவர் ஊகவாணிகத்தில் ஈடுபடுகிறாரா என்பது, எப்பொழுதாவது தமது பொறுப்பை நிறைவேற்றத் தவறியதுண்டா என்பது பற்றியெல்லாம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

நாணயம்

ஒரு மனிதரை நாம் நாணயமானவர் என்று குறிப்பிடும் போது, அவர் நம்பத்தகுந்தவர் என்று கருதுகிறோம். நாணயத்தின் அடிப்படை நம்பிக்கை. வணிக உலகில் நாணயம் என்ற சொல் மிக முக்கியமானதாகக் கருதப்படுகிறது. நாணயத்தின் பேரில்தான் கடன் அளிக்கப்படுகிறது என்று கூறினால் அது மிகையாகாது. நாணயமுள்ள வாடிக்கையருக்கே வணிகர்கள் சரக்குகளைக் கடன்பேரில் விற்பர். இதற்குக் காரணம் வாடிக்கையாளர்

சரக்குக்கான பணத்தை உறுதியாகத் தந்துவிடுவார் என்ற நம்பிக்கையுடன், அவருக்குப் பணத்தைச் செலுத்தும் திறனும், நல்லெண்ணமும் உண்டு என்று கடன் தருபவர் உறுதியாக நம்புகிறார்.

திறன்

திறன் என்று இரண்டாவதாகக் கூறப்பட்ட பண்பு இருவகையான திறமைகளைச் சுட்டும். வாங்கிய கடனை ஆதாயம் கிடைக்கும் வகையில் பயன்படுத்துவது ஒருவகைத்திறமை, மற்றது வாங்கிய கடனைத் திருப்பிச் செலுத்தும் திறன். இதையறிய வங்கியர் கடன்கோரப்படும் நோக்கத்தையும், தொழிலின்தன்மையையும், வாடிக்கையருக்கு உள்ள தொழிலனுபவம், முன்னரே நிறுவப்பட்டு நடந்துவரும் தொழிலானால் அது செயல்பட்டுவந்த விவரம் முதலிய பற்பல செய்திகளை ஆராய்ந்தறிய வேண்டும்.

முதல்

தொழிலில் எந்த அளவு பணம் வாடிக்கையாளர் முதலீடு செய்துள்ளார் என்று வங்கியர் நோக்கவேண்டும். வங்கியர்தாம் கொடுக்கும் கடனைத் திருப்பிப்பெற எந்த அளவுக்கு வாடிக்கையாளரின் முதலீட்டை எதிர்நோக்கலாம் என்று நிதானம் செய்து கொள்ள இச்செய்தி உதவும். பொதுவாக, தொழிலில் அதன் உரிமையாளர்கள் முதலீடு செய்துள்ள அளவுக்கு மேலாக எந்த வங்கியரும் கடன் தரக்கூடாது.

மேற்கண்ட மூன்று பண்புகளல்லாது, "வாடிக்கையர் என்ன பிணைகளை அளிக்கிறார், என்ன நிபந்தனைகளுக்கு உட்பட்டு கடன்பெறுகிறார் என்பதும் கூர்ந்து கவனிக்கக்கூடு. எல்லா வாடிக்கையாளர்களிடம் எல்லாப் பண்புகளும், ஒருங்கே பொருந்தியிருப்பது அரிது. எனவே வங்கியர், ஒழுக்கத்துடன் கூட மற்றப்பண்புகளில் ஒன்றேனும் இருக்கிறதா என்று நோக்கி, பின்னரே கடன்தர ஒப்புவார். இம்மூன்று பண்புகளைப் பொறுப்பு, நம்பிக்கை, வகை (Responsibility, Reliability, Resources Three – R'S) என்றும் குறிப்பிடுவதுண்டு.

தகைமை நடவடிக்கை

வாடிக்கையரின் பண்புகளைப் பற்றிய செய்திகளைச் சேகரித்து வங்கியர் தகைமை அறிக்கை (Status Report) ஒன்றைத் தயாரிக்க வேண்டும். அவருடைய சொத்துகள், பொறுப்புகள், தொழிலனுபவம், நடவடிக்கைகள் முதலியன பற்றிய செய்திகளைப் பல்வேறு இடங்களிலிருந்து பெறவேண்டும். அவருடைய நிதிநிலையறிக்கை, வருமானவரி, செல்வவரி, விற்பனைவரி, விவரங்கள் முதலியவற்றைப்பெற்று ஆராயவேண்டும். அவர் கணக்கு வைத்திருக்கும் பிற வங்கியரிடமிருந்து அவரது நாணயத்தைப்பற்றி அறிய வேண்டும். வணிக வட்டாரங்களில் அவரைப்பற்றிய மதிப்பு எப்படியிருக்கிறது என்றும் காணவேண்டும்.

வங்கியர் கடன் விண்ணப்பத்தைப் பெற்றதும் அதைத் தீர ஆராயவேண்டும். அதில் கடன்கோரும் நபர் எல்லா விவரங்களையும் எழுதியிருக்க வேண்டும். கடன்கோரும் நபருடைய தொழில், அதன் அமைப்பு, கடன் வாங்குபவரின் தொழிலனுபவம், கடன் கோருவதன் நோக்கம், கடன்தொகை, பிணையமாக அளிக்கப்பட்ட சொத்து, திருப்பிச் செலுத்தும் ஏற்பாடு போன்ற பற்பல விவரங்களை இதன்வழி தெரிந்து கொள்ளலாம்.

சொத்து — பொறுப்புகளை நிலையைப் பரிசீலனை செய்தல்

முன்னர்க் குறிப்பிட்ட செய்திகளைச் சேகரிப்பதுடன் வங்கியர் செய்தித்தாள், அறிக்கை, வருவாய்த்துறை, மாநகராட்சி ஆவணங்கள்

முதலியவற்றை ஆராய்ந்து கடன் கோருபவருக்குள்ள சொத்துகள், அவற்றின் மீதான வில்லங்கம் எல்லாம் பற்றித் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். வங்கியர், கடன் கோருபவரை நேரே வரும்படி அழைத்துத் தெளிவுபெற வேண்டிய செய்திகளனைத்தையும் கேட்டு விளக்கம் பெறவேண்டும். நடந்துவரும் தொழிலுக்குக் கடன் கேட்டிருந்தால், அத்தொழிலின் சில ஆண்டுகளின் இலாப-நட்டக் கணக்கு, இருப்புநிலைக் குறிப்பு முதலியவற்றைப் பெற்று அவற்றைத் தீர் ஆராயவேண்டும். முக்கியமாகச் சொத்துகளில் எவ்வளவு மாற்றியல் சொத்துகளாக (Liquid Assets) இருக்கிறது என்று பார்க்கவேண்டும். குறுகியகாலப் பொறுப்புகளைத் தீர்க்கப் போதுமான மாற்றியல் சொத்துகள் தேவைப்படும். சரக்குக் கடனுக்கு விற்கப்பட்டிருந்தால், கடனாளிகள் கணக்கைப் பரிசீலனை செய்து எவ்வளவு காலம் கடன் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கடன் பல திருப்பித் தரப்படாமல் இருக்கின்றனவா, கடன் நல்லதாகத் தெரிகிறதா அல்லது வாராக்கடனாகிவிடுமா, ஐயக்கடனுக்குத் தக்க ஒதுக்கு ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளதா என்றெல்லாம் கவனிக்க வேண்டும். வியாபாரச் சரக்கிருப்புத் (Stock – in Trade) தேவைக்கு அதிகமான அளவுக்கு மேல் இருத்தலாகாது.

பொறுப்புள்ள பக்கத்தைப் பரிசீலிக்கும்போது தொழிலுக்குப் போதுமான முதல் இருக்கிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். கடன்கோருபவர் ஏற்புச் செய்துள்ள உண்டியல்கள் கொள்முதல் செய்யப்பட்ட சரக்கின்பொருட்டு ஏற்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். பிற காரணங்களுக்காக ஏற்கப்பட்டிருந்தால் அது கடன் கோருபவரின் நிலையைப் பாதிக்கும். மற்றும் கடன்பேரில் சரக்கு வாங்கியிருந்தால் எவ்வளவு பணம் தரப்படவேண்டியுள்ளது. வாங்கப்பட்ட சரக்கின் அளவு சாதாரணமாக விற்பனையாகும் அளவை ஒட்டியுள்ளதா என்று பார்க்கவேண்டும். பிற வங்கிகளிடமிருந்து பெற்ற கடன் கொடுபடவேண்டிய இனங்கள் முதலியவற்றையும் காண வேண்டும்.

வங்கியின் முதலீட்டுக் கொள்கை (Principles of Investment Policy)

வாணிப வங்கியின் நோக்கம் இலாபத்தைப் பெறுவது. வங்கி மற்றவர்களின் பணத்தைக் கொண்டு வாணிபம் செய்கின்றது. வங்கியின் மீது நம்பிக்கை இருக்கின்றவரைதான் மக்கள் வங்கியிடம் பணத்தை விட்டு வைப்பார்கள். இந்த நம்பிக்கையை வங்கி வாடிக்கைக்காரர்கள் கேட்கின்ற பொழுதெல்லாம் பணம் தருவதன் மூலம்தான் நிலைநாட்ட முடியும். இது வங்கியின் முதலீடு செய்கின்ற பொழுது சொத்துகளைத் தெரிந்தேற்கும் பொழுது இலாபத்தன்மை (Profitability), ரொக்கத்தன்மை (Liquidity) பாதுகாப்பு (Safety) ஆகிய மூன்றையும் கருத்தில் கொள்ளவேண்டும்.

இலாபத்தன்மை

வங்கி சொத்துகளைப் பெறுவது இலாபத்திற்காக, ஆதலால் பொறுப்புகளைச் சொத்துகளாக மாற்றும் பொழுது எதில் மிகுதியாக இலாபம் கிடைக்கின்றதோ, அதனைத் தேர்ந்து முதலீடு செய்ய வேண்டும். கிரெளதர் “இலாபகரமாக வங்கி நடத்தும் இரகசியமே கீழ்க்கண்ட முறையில் தானிக்கிறது. வங்கி தனது மூலதனத்தைக் கொண்டு சொத்துகள் வாங்கும் போது, அதே நேரத்தில் வங்கியின் செலவுகளைச் சமாளிக்கவும், பங்குதாரர்களுக்கு இலாபம் கொடுக்கவும், நிறைய வருமானத்தைப் பெற ரொக்க நிலையும் இலாபத் தன்மையும் செம்மையான நிலையிருக்கும்படி பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும்” என்கிறார்.

நடைமுறையில் இலாபம் அதிகம் கிடைக்கின்ற முதலீடுகளில் எல்லாம் ரொக்கத்தன்மை குறைந்திருப்பதைக் காண்கிறோம். எடுத்தக்காட்டாக, நீண்ட கால அரசின் கடன் பத்திரத்தையும், கூட்டுப்பங்கு நிறுவனப் பங்கையும் கூறலாம். வங்கி தனது மூலதனத்தை இரண்டில் எதிலும் முதலீடு செய்யலாம். அரசின் கடன் பத்திரத்தில் வட்டி (இலாபம்) குறைவு. ஆனால் அதனைக் கொடுத்துக் கழிவு செய்து மைய வங்கியில் பணம் பெறுவது எளிதாக இருக்கும். தனியார் கூட்டுப்பங்கு நிறுவனத்தில் முதலீடு செய்வதால் இலாபம் அதிகமாகக் கிடைக்கும். ஆனால் அந்தப் பங்குகளை எளிதாகப் பணமாக்க முடியாது. ஆதலால் வங்கி ஓரளவு ரொக்கத்தை வைத்துக்கொண்டு, மீதியைப் பாதுகாப்பான வகையில் ஏற்ற சொத்தைப் பார்த்து முதலீடு செய்ய வேண்டும்.

ரொக்கத்தன்மை:

வாடிக்கையாளர்கள் கேட்கும் பொழுது கேட்டப் பணத்தை உடனடியாக கொடுக்கின்ற வங்கியின் சக்தியை ரொக்கத் தன்மை என்கிறோம். இந்தச் சக்தி வங்கியின் சொத்துகளின் தன்மையை ஒட்டி அமைகின்றது. வங்கி தனது வைப்புகளை எல்லாம் ரொக்கப் பணமாக வைத்திருப்பதால் சிக்கலின்றி கேட்கின்ற பணத்தைக் கொடுத்து விடலாம். ஆனால் இப்படி ரொக்கமாக வைத்திருப்பது வங்கிக்கு ஆதாயமில்லை. ஆதலால் வேண்டும்பொழுது ரொக்கமாக மாற்றக்கூடிய ஆதாயம் தரும் சொத்துகளாக வைத்திருப்பது வங்கிக்கு ஆதாயமில்லை ஆதலால் வேண்டும் பொழுது ரொக்கமாக மாற்றக்கூடிய ஆதாயம் தரும் சொத்துகளாக வைத்திருப்பது தேவையாகின்றது. இதனை சேயர்ஸ், "எவ்வளவு வைப்பு நிதிகளை வாடிக்கையாளர்கள் ரொக்கமாக மாற்ற விரும்புகின்றனரோ அவை முழுமையாக மாற்றக் கூடிய ஆற்றலை வங்கி பெற்றிருக்க வேண்டும். இதற்கு ஏதுவாகத் தன்னிடமுள்ள சொத்துக்களை நட்டம் ஏதுமின்றி ரொக்கமாக மாற்றக் கூடிய ஆற்றலை வங்கி பெற்றிருக்க வேண்டும்" என்கின்றார்.

ரொக்கத்தன்மை என்பதை வங்கியின் கடன் தீர்வுத்திறம் (Solvency) என்று கருதக்கூடாது. ஒரு வங்கியின் பொறுப்புகளைவிடச் சொத்துகள் அதிகமாக இருப்பதால் அந்த வங்கியைக் கடன் தீர்வுத் திறத்தோடு இருப்பதைக் கூறலாம். ஆனால் அந்த வங்கியின் முதலீடு உடனடியாக ரொக்கமாக மாற்றும் தன்மையில் இல்லாவிட்டால் வாடிக்கையாளர்கள் கேட்கின்றபொழுது பணம் கொடுக்க முடியாமல் போகலாம். இதனை ரொக்க மாற்ற தன்மை என்கிறோம்.

ரொக்கத்தன்மை என்பது சொத்திலுள்ள மாற்றக் கூடிய தன்மையையும் (Shiftability) குறிக்கின்றது. மற்றைய நிறுவனங்களுக்கு எளிதாக மாற்றக் கூடியதை மிகுந்த ரொக்கத் தன்மையுடையதாகக் கருதுகின்றோம். மைய வங்கி ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய பத்திரங்கள் இந்த வகையைச் சார்ந்தவைகளாகும்.

ரொக்கத்தன்மை இன்றி வாடிக்கையாளர்கள் மனதில் நம்பிக்கை உருவாக்கி வங்கியால் பணிபுரிய முடியாது. ஆதலால்தான் "வங்கிகளின் ரொக்கம் என்னும் நெம்புகோலினால் மிகப்பிரமாண்டமான இம் (வங்கி) முறை முழுவதும் திறமையாக நடத்திச் செல்லப்படுகிறது" என்கிறார் கிரெளதர்.

பாதுகாப்பு

இலாபம் கருதி முதலீடு செய்தாலும், செய்த முதலீடு பாதுகாப்பாக இருக்கின்றதாவென்பதைப் பார்த்து கொள்ளவேண்டும். சிலவேளைகளில்

மிகுதியாக ஆதலால் உரிய காலத்தில் இழப்பின்றி, பாதுகாப்பாகத் திரும்பப் பெறக்கூடிய உருவத்திலேயே சொத்துகளை வைத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

முரண்பாடு

முதலீட்டில் வங்கி கவனிக்க வேண்டிய ரொக்கத் தன்மை, இலாபத்தன்மை, பாதுகாப்பு ஆகிய மூன்று கருத்துகளும், ஒன்றிற்கொன்று முரண்பட்டவை. மிகுந்த ரொக்கத்தன்மைக்கு முதலிடம் கொடுத்தால், இலாபத்தன்மை குறைந்துவிடும். இலாபமின்றி, வங்கித் தொழிலை நடத்த முடியாது. அதே நேரத்தில் இலாபத்திற்கு முதலிடம் கொடுத்து ரொக்கத்தன்மை, பாதுகாப்புக் கருத்துகளை புறக்கணித்தால் இலாபம் மிகுதியாகக் கிடைக்கும். ஆனால் பொதுமக்கள் நம்பிக்கை இழந்தால் வங்கி முறிய நேரிடும். ஆதலால் இந்த முரண்பட்ட மூன்றிற்கும் இடையில் ஒரு சமன்பாட்டை ஏற்படுத்துவதையொட்டியே வங்கியின் வெற்றி அமையும்.

சொத்துத்தேர்வு

வங்கிகள் சொத்துகளை தேர்ந்தெடுக்கின்றபொழுது அவற்றின் ரொக்கத்தன்மையும், இலாபத்தையும் கவனிக்க வேண்டும். “யார் உண்டியலுக்கும் (Bill) அடமானத்திற்கும், (Mortgage) இடையிலுள்ள வேறுபாட்டை அறிந்திருக்கின்றாரோ அவரே நல்ல வங்கியாளர்” என்று பாசு (A.K. Basu) கூறுகிறார். உரிய காலத்தில் உண்டியலுக்குப் பணம் வந்து விடும். ஆனால் அடமானத்துடன் கடன் மிகவும் சிக்கல் நிறைந்ததாக இருக்கும். உண்டியலைச் சுய தீர்வு பெறும் (Self - Liquidating) பத்திரம் என்கிறோம்.

வங்கிகள் மிகுதியாக ரொக்கமாகப் பணத்தை வைத்திருப்பதை விட உடனடியாகப் பணமாக மாற்றக்கூடிய வட்டி விகிதமுள்ள பத்திரங்களில் முதலீடு செய்வது நல்லது. கடன்கள் கொடுக்கின்ற பொழுது மிகவும் எச்சரிக்கையோடு இருக்க வேண்டும். நல்ல பண அங்காடி இருந்தால் பத்திரங்களில் உண்டியல்களில் முதலீடு செய்து தேவையான பொழுது அவற்றைக் கழிவு செய்து கொள்ளலாம்.

அலகு - II துணைப் பிணையங்கள்மீதான கடன்

பொருள் :

பிறர் பணத்தைக் கொண்டு தமது தொழிலை நடத்தும் வங்கியர் பெரும்பாலும் பிணையிலாக் கடன் கொடுப்பதை விரும்ப மாட்டார். எனவே, உத்தரவாதக்கடன் கோருபவர்களையும், மாற்றுச்சீட்டைத் தள்ளுபடி செய்து தரும்படி கோருபவர்களையும், தக்க பிணையங்களைத் துணைஈடாகத் தர வங்கியர் கோருவார். இந்நிலையில் அக்கடன் பிணைக்கடனாய் விடுகிறது.

பலவகைப் பிணைகள் :

வாடிக்கையரின் தொழில், வங்கியமைந்துள்ள இடம் போன்ற பல காரணிகளையொட்டிப் பிணையம் அமையும். பங்குமாற்றுச் சந்தைப் பிணையங்கள், பொன், கச்சாப் பொருள், சரக்குரிமைப் பத்திரம், நிலையியல் சொத்துப் போன்றவை பிணையாக அளிக்கப்படுவதுண்டு. ஒரே வகையான பிணைமீது பெருவாரியான கடன்களைத் தருவதைவிடப் பலப்பல வகைப் பிணைகள்மீது பலவலாகக் கடன் தருவதே வங்கியருக்கு நல்லது.

பிணையங்களை ஈடாகக் கொடுத்துக் கடன் கோருபவர் மூன்று வழிகளில் கடன்பெறலாம். 1. பிணையங்கள் வங்கியருக்குப் பற்றுரிமை அளிப்பது.

2. பிணையங்களை வங்கியரிடம் அடகுவைப்பது 3. பிணையங்களை அடைமானம் செய்வது.

1. பற்றுரிமை (Lien)

பொருளை உடையவர் தாம் பற்றுரிமை செலுத்த முடியுமாகையால், பற்றுரிமை கொண்டாட உடைமை (Possession) அவசியம் தேவைப்படுகிறது. சட்ட முறையாகவும் வணிகவழக்கு முறையாகவும் வங்கியரின் பற்றுரிமை தொக்கிய அடகு என்ற நிலையைப் பெறுகிறது. எனவே, வங்கியரைப் பொறுத்த வரையில் பற்றுரிமையும் அடகும் ஒரே நிலையன.

2. அடகு (Pledge)

கடனுக்கு அல்லது வாக்குறுதி நிறைவேற்றத்திற்குப் பிணையமாகப் பொருளை ஒப்படை செய்தல் அடகு எனப்படும். அப் பொருள்மீதான சொத்துரிமை அடகு வைப்பவரிடமே தங்கியிருக்கும். அடகு வைக்கப்படும் சொத்து அடகு பெறுபவரிடம் சேர்ப்பிக்கப்பட வேண்டும். அடகு பெறுபவர் அந்தச் சொத்தைக் குறிப்பிட்ட ஒரு காரியத்திற்காக அடகு வைத்தவரிடம் திருப்பிக் கொடுத்தால் அச்செய்கை அடகைப் பாதிக்காது. ரயில்வே ரசீதை அடகுவைத்துக் கடன் பெற்ற ஒரு நபர், சரக்கை ரயிலடியிலிருந்து கொண்டு வந்து கிடங்கில் சேர்க்கும்பொருட்டு அடகு பெறுபவரிடமிருந்து அந்த ரசீதைப் பெற்றால், அடகு பெறுபவர் அந்த ரசீதைத் திரும்ப அடகு வைத்தவரிடம் கொடுத்த ஒரு காரணத்தால், அடகு பாதிக்கப்படாது. குறித்தபடி கடனாளி கடனை அடைக்கத் தவறினால் வங்கியர் அடகு சொத்தைப் பிணையாக இருத்திக்கொண்டு கடனைத் திரும்பிப் பெற வழக்குத் தொடரலாம் அல்லது தக்க அறிவிப்புக் கொடுத்துவிட்டுச் சொத்தை விற்றுவிடலாம். சொத்தை விற்றும் கடன் அடைபடவில்லையெனில் மீதிப் பணத்தைக்

கடனாளியிடமிருந்து கோரிப்பெறலாம். கடனை அடைத்த பிறகு மீதிப்பணம் ஏதுமிருந்தால் அதனை அடகு வைத்தவரிடம் தந்துவிடல் வேண்டும்.

அடகு வைக்கும் அருகதை உள்ளோர்

சட்டமுறையாக உடைமைபெற்றுள்ள எவரும் சரக்கை அடகு வைக்கலாம். சரக்கு உரிமையாளரல்லாமல் பிற சில நபர்களும் செல்லும்படியாகக்கூடிய அடகு ஏற்படுத்தலாம்.

1. உரிமையாளரின் ஒப்புதல் பெற்று, சரக்கு அல்லது சரக்குரிமைப் பத்திரங்கள் வைத்திருக்கும் வணிக முகவர் தமது தொழில்நடப்பில் செயலாற்றுகையில் அடகு ஏற்படுத்தலாம். அடகு பெறுபவர் நல்லெண்ணத்துடன், வணிக முகவருக்கு அடகு வைக்கும் அதிகாரம் கிடையாது என்ற செய்தி தெரியாத நிலையில் செயலாற்றவேண்டும்.
2. தவிர்தகு ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையில் சரக்கு உடைமை பெற்றவர், மோசடி, திரித்துக் காட்டல், வலுக்கட்டாயம் அல்லது தகாநிலை வற்புறுத்தல் காரணமாக உண்மை உரிமையாளர் ஒப்பந்தத்தைத் தவிர்க்குமுன் அடகு வைத்திருந்தல் அது செல்லும் தகையது. அடகு பெறுபவர் நல்லெண்ணத்துடன், அடகு தருபவருடைய உரிமை குறைபாடுடையது என அறியாமல் செயல்படவேண்டும்.
3. சரக்கை விற்றபின்னும், விற்றவர் உடைமையில் அது இருக்கும்போது விற்கப்பட்ட செய்தி தெரியாது நல்லெண்ணத்துடன் அதை அடகாகப் பெற்றுக்கொண்டவர் கையில் உண்டாகும் அடகு செல்லுந்தகையது.
4. மேற்கூறிய அதேநிலையில் சரக்கை வாங்கியவர் தமக்கு இன்னமும் உரிமைமாற்றுத் தரப்படா நிலையில், விற்றவர் ஒப்புதலுடன் சரக்கை அல்லது சரக்குரிமைப் பத்திரத்தைத் தம்வசம் வைத்திருந்தால் அதை அடகு வைக்கலாம்.
5. அடகு பெறுபவர் தமக்கு அச்சரக்கின்பாலுள்ள உரிமையளவுக்கு அதை மீண்டும் அடகு வைக்கலாம்.

பிணைகளை மீட்டல்

கடனைத் திருப்பித் தந்தவுடன் அடகு வைத்தவர் பிணையத்தை மீட்டுக் கொள்ளலாம். பிணையத்தை அடகு பெற்றவர் விற்று, அதிற் கிடைத்த தொகை கடனளவைவிட அதிகமாக இருப்பின் மிகுதிப் பணத்தை அடகு வைத்தவரிடம் கொடுத்துவிட வேண்டும். அடகு வைக்கும் போது சரக்கிலுள்ள முக்கியக் குறைபாடுகள்பற்றி அடகு பெறுபவருக்குத் தெரிவிக்க வேண்டும். சரக்கைப் பாதுகாக்கச் செய்யப்படும் செலவை அடகு வைப்பவரே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். தமது உரிமையிலுள்ள குறைபாடுகளினால் அடகு பெறுபவருக்கு ஏற்படும் நட்டத்திற்குப் பொறுப்பேற்கவேண்டும். சரக்கு விற்றம் கடன் அடைபடாவிடில் மீதிக் கடனை அடைக்கும் பொறுப்பு அடகு வைத்தவருக்குண்டு.

அடகு பெறுபவரின் உரிமைகளை முன்னரே கண்டோம். அவர் அடகு ஒப்பந்தப்படி செயலாற்ற வேண்டும். தம் பொருளைப் பொதுவாக ஒரு நபர் எவ்வளவு கவனமாகப் பாதுகாத்து அதன்மீது அக்கறை காட்டுவாரோ அதே அளவுக்குக் கவனத்துடன் பொருளைக் காக்க வேண்டும். அடகு பொருள்மீது வருமானம் ஏதும் கிடைத்தால் அது அடகு வைத்தவருக்கு உரிமையாகும். கடன் அடைக்கப்பட்டதும் பிணையத்தைத் திருப்பித் தந்துவிட வேண்டும்.

இடைவெளி

வாடிக்கையரின் நாணயம், தொழில், பணத்தேவை முதலியவற்றைப் பொறுத்தும், அவர் அளிக்கும் பிணையத்தைப் பொறுத்தும் வங்கியர் எவ்வளவு கடனளிப்பது என்ற முடிவு செய்வார். பிணையத்தின் சந்தை மதிப்புக்கும் கொடுக்க வேண்டிய கடன்தொகைக்கும் இடையே உள்ள வேறுபாட்டை இடைவெளி (margin) என்பர்.

பிணையத்தின் தன்மையைப்பொறுத்து இடைவெளி அமையும். முதல்தரப் பிணையங்கள், பொன் முதலியவற்றிற்கு 10 முதல் 15 விழுக்காடு இடைவெளி போதுமானதாகக் கருதப்படுகிறது. நல்ல பங்குமாற்றுச் சந்தைப் பிணையங்களுக்கு 25 முதல் 40 விழுக்காடு இடைவெளி போதுமானதாகக் கருதப்படுகிறது. நல்ல பங்குமாற்றுச் சந்தைப் பிணையங்களுக்கு 25 முதல் 40 விழுக்காடு இடைவெளி இருத்தல் நல்லது என்பர். சரக்குகளாக இருப்பின், வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாததாக இருந்தால் 25 விழுக்காடு இடைவெளி போதுமானது. மற்றபடி ஆடம்பரச் சரக்குகள் மீது 60 விழுக்காடு இடைவெளி எதிர் பார்ப்பது வழக்கம்.

அடகு எழுத்தால் அமையவேண்டுவதில்லை யெனினும் வங்கியர் அதற்கு ஒரு பத்திரம் தயாரித்து வைத்திருக்கின்றனர். எந்த நிபந்தனைகளின்பேரில் அடகு வைக்கப்படுகின்றது; எவ்வளவு இடைவெளி வைத்திருக்கப்படவேண்டும் ; கணக்கை முடிவுசெய்தால் அதில் நிற்கும் கடனுக்கு இப்பிணை அடகாக அமையும் ; அடகு வைப்பவருக்குப் பிணையத்தின்மீது சொத்துரிமையுண்டு என்ற பல செய்திகள் அதில் குறிக்கப்பட்டிருக்கும்.

பங்குமாற்றுப் பிணையங்கள்

அரசினர் கடன், நகராட்சி, துறைமுக ஆட்சி, வளர்ச்சிப் பொறுப்புரிமைக் கடன் பத்திரங்கள் போன்றவைகளும் பங்கு மாற்றுப் பிணையங்களாகும்.

நன்மைகள்

1. பங்குமாற்றுப் பிணையங்கள் புலனாகும் சொத்துகளாகும். நெருக்கடி ஏற்பட்ட நேரத்தில் விற்றுக் கடனை அடைக்கக்கூடிய ஒரு சொத்து என்ற முறையில் உத்தரவாதத்தைவிடச் சிறந்த ஒரு பிணையாக இது திகழ்கிறது.
2. நல்ல பிணையங்களுக்கு எப்போதும் சந்தை உண்டு, எளிதாக இவற்றை விற்றுவிடலாம்.
3. முதல்தரப் பிணையங்களின் விலையில் ஏற்றத் தாழ்வு அதிகம் காணப்படுவதில்லை.
4. கடன் கோருபவர் அந்தப் பிணையத்தின் உரிமையாளராக என்பதை எளிதில் கண்டுபிடித்துவிடலாம். பிணையத்தை வெளியிட்ட நிறுமத்திடம் விசாரித்தால் உண்மை புலனாகும்.
5. பிணையங்களின் மதிப்பை அன்றாடப் பங்குச் சந்தை விலைகோரல் பட்டியல்வழி அறிந்துகொள்ளலாம்.
6. பிணையங்களை மாற்றிக்கொடுப்பதும் எளிதே. மாற்று முறைத் தன்மையுள்ள பிணையங்களைச் சேர்ப்பிப்பதன்வழி அல்லது மேலெழுதிச் சேர்ப்பிப்பதன்வழி பிறருக்கு உரிமை மாற்றம் செய்து தரலாம்.

7. பிணையங்களைக் கடன் அடைபட்டவுடன் மீட்பதற்குச் செலவு ஏதும் அதிகம் செய்யவேண்டுவதில்லை. தொல்லையான சட்டச் சடங்குகளும் கிடையாது.
8. வங்கியர் தமக்கு ஏதும் அவசியம் ஏற்பட்டால் பிற வங்கியரிடம் பிணையங்களை அட்குவைத்துப் பணம்பெறலாம். கடைசியாக, பிணையங்கள் மீது கிடைக்கு வட்டி இலாபஈவு முதலானவை கடனளவைக் குறைக்கப் பயன்படுகின்றன.

குறைபாடுகள்

1. பங்குச்சான்று பொய்யாவணம் புணையப்பட்டதாக (forged) இருக்கலாம். மோசடிசெய்யும் பேர்வழிகள் பங்குச்சீட்டைப் பொய்யாவணம் புனைந்து (forge) அதைப் பிணையாகத் தந்து கடன் பெற முயல்வதுண்டு. இதனால் பிணையம்பெறுவது பயனற்றதாகப் போகலாம்.
2. நிறுமத்தின் செயல்முறை விதிகளின்படி பங்குகளின்மீது அழைப்புப்பணம் அல்லது வேறு தொகை பங்குதாரர் செலுத்த வேண்டியிருக்கும் பொழுது அவர் அங்ஙனம் செலுத்தும் வரை நிறுமப் பங்குகள் மீது பற்றுரிமை செலுத்தும் உரிமை பெற்றிருக்கக்கூடும். தமக்குள்ள உரிமைபற்றி வங்கியர் நிறுமத்திற்கு அறிவிக்கத் தவறினால் பங்குகளைப் பிணையமாகப் பெற்றிருப்பது வங்கியர்க்கு ஏதும் பயன்தராமல் போகக்கூடும்.
3. பிணையாகத் தரப்பட்ட பங்குகள்மீது பகுதிப்பணம் மட்டுமே செலுத்தப்பட்டிருந்தால், அப்பங்குகள் மீதான அழைக்கப்படாத தொகையை (uncalled capital) வங்கியர் செலுத்தவேண்டிய கட்டாயம் ஏற்படலாம். பங்குகள் வங்கியர் பெயரில் உரிமைமாற்றம் செய்யப்பட்டிருந்தால் இந்த நிலைமை ஏற்படும். அழைக்கப்படாத தொகையைக் கட்டும்படி கோரிய சில நாள்களுக்குள் பணம் செலுத்தாவிட்டால் பங்கு ஒறுப்பிழைப்புச் (forfeiture) செய்யப்படலாம். அந்நிலையில் பிணையாகக் கிடைத்த பங்குக்கு மதிப்பு ஏதும் இல்லாமற் போகலாம்.
4. பங்குகள் வங்கியர் பெயருக்கு மாற்றப்படவேண்டி மாற்றுப் பத்திரத்தின்மீது இடப்பட்ட கையொப்பம் பொய்யாக அமைந்தால், கம்பெனிக்கு அதனாலேற்படும் நட்டத்தை மாற்றிப்பெறுவோர் என்றமுறையில் வங்கியர் ஏற்கவேண்டும். இம்மாதிரியான நிலைவராமலிருக்க வங்கியர் மாற்றுப்பத்திரத்தைத் தம் முன்னர் வாடிக்கையர் கையொப்பமிட வேண்டுமென்று வற்புறுத்துவார்.
5. சில பங்குகளின் விலை பெருமளவு ஏற்றத் தாழ்வுகளுக்கு ஆளாகலாம். விலைச்சரிவினால் வங்கியருக்கு நட்டமேற்படலாம். இதைத் தவிர்க்க வங்கியர், கடன்பெற்ற வாடிக்கையர் செய்துகொண்ட ஒப்பந்தப்படி இடைவெளி (margin) வைத்துள்ளாரா என்று நோக்கி, இடைவெளி பங்குவிலைச் சரிவினால் குறையும்பொழுது மேலும் சொத்துகளைப் பிணையாகத் தரும்படி அல்லது கடன்தொகையினைக் குறைத்துக்கொள்ளும்படி வேண்டுவர்.
6. பிணையங்கள் ஆவணமாற்றத் தன்மையற்றனவாக இருந்தால் மாற்றித்தருபவர் தமக்குள்ள உரிமையைவிடச் சிறந்த உரிமையை மாற்றிப்பெறுபவருக்குத் தரமுடியாது.

வங்கியர் மேற்கொள்ளும் எச்சரிக்கை

பங்குமாற்றுப் பிணையங்கள்மீது கடன் கொடுக்குமுன் வங்கியர் பல எச்சரிக்கைகளை மேற்கொள்ளுவார். பிணையங்கள் பங்குகளாகவோ, கடன்பத்திரங்களாகவோ இருக்கலாம். சிறப்பீட்டுப் பிணையங்களாக இருக்கலாம். நல்ல நிர்வாகம், திறமை, ஆதாயம் தரும்வகையில் செயலுறுதல் போன்ற பண்புகளுடைய நிறுமங்களின் பிணையங்களையே ஈடாக வங்கியர் ஏற்கவேண்டும். பிணையங்கள் விலை, பங்குச் சந்தையில் கோரப்படுவதாக இருக்கவேண்டும். ஆவணமாற்றம் (Negotiable) செய்யக்கூடிய பிணையங்களை மாற்றித் தருவது எளிது. கொணர்பவர் பிணையத்தைச் சேர்ப்பித்த மாத்திரத்திலே உரிமைமாற்றம் ஏற்படும். உத்தரவுப் பிணையத்தை மேலெழுதிச் சேர்ப்பித்தவுடன் உரிமைமாற்றம் ஏற்படும். நல்லெண்ணத்துடன், மறுபயன் கருதி, வங்கியர் பிணையங்களைப் பெற்றால் அவர் அப்பிணையங்கள் மீது முழு உரிமை பெறுகிறார். ஆவணமாற்றுத் தன்மை சட்டப்படியோ, வணிக வழக்குப்படி கொணர்பவர் (Bearer) பத்திரங்கள், கொணர்பவர் பங்குச் சீட்டு (Scrip), கொணர்பவர் பங்கு அல்லது பங்குத் தொகுப்பு உரிமைச்சீட்டு (warrant), கொணர்பவர் கடன்பத்திரங்கள் ஆகியவை ஆவணமாற்றுத் தன்மை பொருந்தியனவாகக் கருதப்படுகின்றன.

ஆவணமாற்றுத் தன்மையுடைய பிணையங்கள்மீது கடன் தருமுன், அவை வாடிக்கையாளருக்குச் சொந்தமானவையா என்று கவனிக்கவேண்டும். பிணையங்களைத் தம் பெயருக்கு வங்கியர் மாற்றிப் பெறவேண்டும் மேலெடுத்துச் சரியாக அமைந்துள்ளதா என்றும் சரிபார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். ஆவணமாற்றுத் தன்மையற்ற பிணையங்கள் பெயர்ப்பதிவுத் தொகுதிப்பங்கு (Inscribed Stock) அல்லது பதிவுசெய்யப்பட்ட பங்காக இருக்கலாம். வங்கியர் தமது பெயரை உரிமையாளர் என்று பதிவுசெய்துகொண்டால்தான் இவ்வகை பிணையங்கள்மீது உரிமையேதும் செலுத்தலாம். எனவே, பிணையங்களின் தன்மையறிந்து வங்கியர் செயல்படவேண்டும்.

வங்கியர் பெயருக்குப் பிணையங்களை மாற்றிக்கொடுக்காமல், அவரிடம் கடன் பெறும்பொருட்டு அப்பிணையங்கள் ஈடாகக் கொடுக்கப்படுகின்றன என்ற உடன்பாட்டின்பேரில் வாடிக்கையர் கடன்பெறலாம். இந்நிலையில் வங்கியர் பெறும் உரிமைமூலம் (title) தலைமுறை உரிமைமூலம் (equitable title) எனப்படும். வங்கியர் தகைமைமுறை உரிமைமூலம் பெறும்வகையில் பிணைகளைப் பெற்றுக்கொண்டு கடனளிக்கலாம். இதிலுள்ள குறைபாடு, முன்னரே தகைமைமுறை உரிமைமூலம் எவரும் பெற்றிருந்தாலும் அல்லது பின்னர்ச் சட்டமுறை உரிமைமூலம் (legal title) எவரும் பெற்றாலும் வங்கியரது உரிமைமூலம் செல்லாமற்போகும். தகைமைமுறை, சட்டமுறை ஆகிய இரண்டினிடையே சட்டமுறையே சிறந்து நிற்கும் ; தகைமைமுறை பலவாக இருப்பின் காலவரிசைப்படி அவை உரிமை பெறும்.

தமக்கு வரவேண்டிய பணம் செலுத்தப்படும்வரை, தம்மிடமுள்ள கடனாளியின் சொத்திணைத் தம்மிடம் இருத்திவைக்கும் உரிமையே பற்றுரிமையாகும். சொத்தை இருத்திவைக்கம் உரிமையே பற்றுரிமையென்று சுருக்கமாகவும் கூறலாம். வேறு வகையான உடன்பாடு ஏதும் இல்லாவிடில்தான் வங்கியர் பற்றுரிமை செலுத்த முடியும். பற்றுரிமை இரண்டு வகைப்படும். ஒன்று, பொதுப்பற்றுரிமை (General Lien). அதாவது பொதுவாகக்

கடனாளி செலுத்த வேண்டிய எல்லாக் கடன்களுக்கும் அவர் சொத்தின்மீது கடனாளர் (Creditor) செலுத்தும் பற்றுரிமை.

மற்றது, தனிப் பற்றுரிமை (Particular lien) எனப்படும். ஒருவர் தமது நேரம், உழைப்பு, பணம் ஏதும் பிறரது பொருள் மீது செலவழித்ததன் விளைவாக அதற்கு அவருக்குச் செலுத்தப்படவேண்டிய தொகை தரப்படும்வரை அப்பொருளைத் தம்மிடம் இருத்திவைக்கலாம். ஒரு கட்டித்தங்கத்தைக் கொடுத்து ஒருவரை சங்கிலி செய்ய வேண்டுகிறோம்; அவர் அதைச் செய்வதற்குக் கூலி பெறும் உரிமையுள்ளவர். கூலி செலுத்தப்படும்வரை அச்சங்கிலியைத் தம்மிடம் அவர் இருத்தி வைக்கலாம். இதுவே அவர் அப்பொருள்மீது செலுத்தும் தனிப் பற்றுரிமை எனப்படும். தையல்காரர் தைத்த துணி மீதும், கெடிகாரம் பழுது பார்ப்பவர் கெடிகாரத்தின்மீதும் தனிப் பற்றுரிமை செலுத்தலாம்.

அடமானம் (Mortgage)

அடமானத்தின் மீது கடன் கொடுக்கும்முன் வங்கியர் அதைப்பதிவு செய்ய வேண்டும். கடன்தொகை ரூபாய் நூறு அல்லது அதற்குமேல் இருந்தால், அடமானப்பத்திரம் சட்டப்படி பதிவு செய்யவேண்டும். சொத்துமாற்றுச் சட்டப் பிரிவு 58, அடமானத்திற்கு இலக்கணம் தருகிறது. கடனுதவியாகக் கொடுக்கப்பட்ட அல்லது கொடுக்கப்பட வேண்டிய பணத்தைத் திரும்பச் செலுத்துவதற்கோ, நிகழ்கால அல்லது எதிர்காலக் கடனுக்கோ, பணிப்பொறுப்புடைய ஒரு பணிக்கடனை நிறைவேற்றுவதற்கோ உறுதி ஈடாக ஒரு குறிப்பிட்ட நிலையில் சொத்திலுள்ள பாத்தியதையை மாற்றுதல் “அடமானம்” எனப்படும். ஒரு கடன் அல்லது சட்டப்பிணைப்புக்காகக் குறிப்பிட்ட நிலையியல் சொத்திலுள்ள பாத்தியதையினை மாற்றலே அடமானத்தின் சிறப்புக்கூறு எனலாம்.

அடமானத்தின் வகைகள் :

ஈட்டடைமானம் (Simple Mortgage)

அடமானம் செய்பவர் அடமானச் சொத்தின் உடமையை மாற்றிக் கொடுக்காது, தனிப்பட்ட முறையில் தாமே அடமானப் பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுப்பதற்காகத் தம்மைக் கட்டுப்படுத்துகிறார். அதன்படி அடமானப் பணத்தை அவர் கொடுக்கத் தவறினால், அடமானம் பெறுபவர் அடமானச் சொத்தை விற்பனைக்குக் கொண்டுவந்து தமக்குச் சேரவேண்டிய அடமானக் கடன்தொகையை எடுத்துச்சொள்ளலாம். இதற்கு வகைசெய்யும் அடமானம் “ஈட்டடைமானம்” (Simple Mortgage) எனப்படும். இந்த அடமான நடவடிக்கையில் இரு ஒப்பந்தங்கள் உள்ளன. ஒன்று அடமானம் வைப்பவர் கடனைச் செலுத்த ஏற்றுக்கொள்ளும் சட்டப்பிணைப்பு மற்றொன்று அடமானக்கடன் தொகையைப் பெற அடமானம் பெறுபவருக்கு அடமானச் சொத்தை நீதிமன்றத்தின் உத்தரவு பெற்று விற்க அளிக்கப்படும் அதிகாரம் ஆகும்.

ஒத்தி (Usufructuary Mortgage)

மேலும் ஒருவகை அடமானம் “ஒத்தி” அல்லது “சுவாதீன அடமானம்” எனப்படும். அதாவது, அடமானம் செய்பவர் அடமானச் சொத்தை அடமானம் பெறுபவரின் உடைமையில் விட்டுவிடுகிறார். அல்லது அவ்வாறு விடுவதாக வெளிப்படையாகவோ, குறிப்பாகவோ தம்மைக் கட்டுப்படுத்திக்கொள்கிறார். அடமானக் கடன்தொகையைத் திருப்பித் தரும்வரை, அச்சொத்தின் உடைமையை அடமானம் பெறுபவர் தம்மிடமே வைத்திருந்து,

அச்சொத்திலிருந்து வரும் வாடகை வருமானங்களையோ, அவற்றில் ஒரு பகுதியையோ, அடமானக் கடன் தொகைக்கு அல்லது வட்டிக்கு அல்லது இவ்விரண்டில் ஒரு பகுதிக்கு அடைத்துக்கொள்வதற்கு உரிமை பெறுகிறார். இத்தகைய அடமானமே “சுவாதீன அடமானம்” அல்லது “ஓத்தி” எனப்படும், (Usufructuary Mortgage). இந்த அடமானத்தில் சொத்து அடமானம் பெறுபவரிடம் ஒப்படைக்கப்படும். இதன் நோக்கம் இதிலிருந்து கிடைக்கும் வருமானத்தை வட்டி அல்லது அசல் பகுதிவட்டி, பகுதி அசல் தொகையை அடைக்கப்பயன்படுவதாகும்.

இங்கிலீஷ் அடமானம் (English Mortgage) என்றொரு வகை அடமானமுண்டு. அதில் அடமானம் செய்பவர், அடமானக் கடன்தொகையைக் குறித்த தேதியில் திருப்பிக் கொடுப்பதாகத் தம்மைக் கட்டுப்படுத்தி, அதன்படி பணம் கொடுத்துவிட்டால் சொத்தைத் திருப்பி மாற்றிக்கொடுக்க வேண்டுமென்ற முன் நிபந்தனையுடன், அடமானச் சொத்தை முற்றிலுமாக அடமானம் பெறுபவருக்கு மாற்றிக் கொடுக்கிறார். இந்த அடமானத்தில் குறிப்பிட்ட நாளன்று அடமானத் தொகையைத் திருப்பிச் செலுத்த அடமானம் வைப்பவர் பெறுபவருக்கு அடமானச் சொத்து முற்றிலுமாக மாற்றித்தரப்படவேண்டும். குறிப்பிட்ட நாளன்று அடமானம் வைத்தவர் பணத்தைச் செலுத்திவிட்டால் அடமானம் பெறுபவர் சொத்தைத் திருப்பி அடமானம் வைத்தவருக்கு மாற்றிக் கொடுக்கவேண்டும். இதில் அடமானம் பெறுபவர் விற்பனை கோரி வழக்கிடலாம்.

பத்திர வைப்பு அடமானம்

வங்கியர் நடைமுறையில் அதிமாக மேற்கொள்ளக்கூடிய அடமான வகை “பத்திர வைப்பு அடமானம்” (Mortgage by Deposit of Title Deeds) எனப்படும். சட்டத்தில் குறிக்கப்பட்ட சில நகரங்களில் மட்டும், நிலையியல் சொத்தைக் கடனுக்குப் பிணையாக்கும் கருத்துடன் ஒருவர் தமக்குக் கடன் கொடுத்தவரிடம் அதன் உரிமைமூல ஆவணங்களை ஒப்படைத்தலால் ஏற்படுவது பத்திர வைப்பு அடமானமாகும். இந்த அடமானத்தில், அடமானம் பெறுபவர் ஈட்டடமானத்தில் பெறும் அதே உரிமைகளைப் பெறுகிறார். தமிழ்நாட்டில் சென்னை, வேலூர், கோயமுத்தூர், தூத்துக்குடி, மதுரை ஆகிய இடங்களில் மட்டுமே இந்த வகை அடமானம் செய்யப்படலாம். அடமானம் பெறும் கடனாளர் அல்லது அவர் முகவர் இந்நகரங்களில் இருக்கவேண்டும். அடமானம் செய்யப்படும் சொத்து எந்த ஊரிலும் அமைந்திருக்கலாம். கடன்பெறும்பொருட்டுப் பிணையாக உரிமைமூல ஆவணங்கள் கடனாளரிடம் வைக்கப்பட்டால்தான் இந்த அடமானம் ஏற்படும்.

எந்தவகை அடமானமாக இருந்தாலும் வங்கியர் அடமானச் சொத்தைக் காப்பீடு செய்யும்படி வற்புறுத்த வேண்டும். சொத்தின் மதிப்புக்கும் கடன்தொகைக்கும் 35% முதல் 50% வரை இடைவெளி வேண்டமென்று வங்கியர் கோருவார்.

விற்பனை அடமானம் (Mortgage by Conditional Sale):

அடமானம் செய்பவர் அடமானச் சொத்தின் பாத்தியதையை அடமானம் பெறுபவர் பெயருக்கு விற்பனையாகப் புலப்படும் வகையில் மாற்றுகிறார். ஆனால் குறிப்பிட்ட தேதியில் அடமானக் கடன்தொகை செலுத்தப்படவில்லையெனில் அந்த விற்பனை உறுதியாகிவிடும். அவ்வாறு செலுத்தியவுடன் சொத்தை வாங்கியவர் விற்பனை பெயருக்கு சொத்தை மாற்றிக் கொடுக்க வேண்டும். இம்முன்று நிபந்தனைகளில் ஏதாவது

ஒன்றுக்கு உட்பட்டுச் செய்யப்படும் அடமானம் “விற்பனை அடமானம்” எனப்படும். இங்கு வெளித்தோற்றத்திற்குச் சொத்து விற்கப்படுகிறது. அடமானம் வைப்பவர் சில நிபந்தனைக்குட்பட்டு சொத்தை மீட்கும் உரிமை உடையவர். அடமானம் பெறுபவர், “மீட்புரிமை அடைப்புக்கு” (foreclosure) வழக்கிடலாமேயன்றி விற்பனை கோர முடியாது.

தனிநிறுமப்பங்குகள் நல்ல பிணைகளா?

சில நேரங்களில் வங்கியரிடம் தனிக்கம்பெனியின் (Private Company) பங்குகள் கடனுக்குப் பிணையாக அளிக்கப்படலாம். முடிந்தவரை இந்தவகைப் பிணையை வங்கியர் தவிர்க்க வேண்டும். தனிக்கம்பெனிகளின் பங்குகளை மாற்றித்தருவது, விற்பது, மதிப்பிடுவது முதலிய காரியங்கள் மிகச் சிக்கலானவையாகும். இந்தப் பிணையை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டால் பெருமளவு இடைவெளி கோருதல் நல்லது. அக்கம்பெனிச் செயலரையணுகிப் பங்கின் மதிப்பைக் கண்டுபிடிக்கவேண்டும். வங்கியருக்குப் பங்குகள்மீதுள்ள உரிமை ஒப்பப்படவேண்டும்.

கருவூலச் சேமிப்பு வைப்புச்சான்று (Treasury Savings Deposit Certificate), அஞ்சலகச் சேமிப்புச்சான்று (Post Office Savings Certificate) முதலானவைமீது கடன் தருமாறு வாடிக்கையர் வங்கியரைக் கோரலாம். இந்தச் சான்று ஆவணங்களின் பின்புறம் மாற்றம் செய்யும் படிவம் காணப்படும். கடனளிக்கும் வங்கியருக்கு இச்சான்றாவணத்தைக் கடனுக்குப் பிணையாக மாற்றித் தரலாம். கடனை அடைத்தபின் வங்கியர் சான்றாவணத்தை மறுமுறை மாற்றம் செய்யப்படும்வரை வங்கியர் அதன் உடையவராகக் கருதப்படுவார்.

சரக்கு மீதான கடன்

(Advances Against Goods)

வணிகர் கடன் பெற வேண்டி அளிக்கும் பிணைகளில் சரக்கு மிக முக்கியமானதாகும். இந்தியாவிலுள்ள வங்கிகள் வழங்கும் பிணைகடன்களில் சற்றொப்ப மூன்றில் இரண்டு பங்கு அளவுக்குப் பிணைகளாக அளிக்கப்படுவது சரக்கு என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. சரக்கு என்னும் சொல் விளைபொருள், கச்சாப்பொருள் (Raw Material), தோட்டக்கால் விளைபொருள் (Plantation Products), பண்டங்கள், பல சரக்குப்பொருள் (General Merchandise) முதலியவற்றைக் குறிக்கும்.

கருத்தில் கொள்ளுவதற்கான செய்திகள்

சரக்குகளின் மீது கடன் கொடுப்பது வங்கியருக்குப் பாதுகாப்பளிப்பதாக இருப்பினும் அவர் சரக்குகளைப் பிணையாக ஏற்கும் முன்பு பற்பல செய்திகளைக் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

1. முதலாவதாகக் கடன் வேண்டும் வாடிக்கையாளர் மிகவும் நாணயமான, திறமைமிக்க, அனுபவம் நிறைந்த பேர் வழியா என்று கவனிக்க வேண்டும். எடுத்துக்காட்டாக, ஆயிரக்கணக்கான, மூட்டைச் சரக்குகளைப் பிணையாக அளிக்கும்போது வங்கியர் ஒவ்வொரு மூட்டையையும் பிரித்து அதில் குறிப்பிட்ட சரக்கு உள்ளதா என்று சரிபார்க்க முடியாது. தமது சரக்கைக் காலமறிந்து, தமக்கு நல்ல விலை கிடைக்கக் கூடிய நேரத்தில் விற்று நன்மை அடையக்கூடிய திறமையிருக்க வேண்டும். எந்தவகைச் சரக்கு வியாபாரம் செய்கின்றாரோ அதைக் கெடாமல் பாதுகாக்கும் முறை, எளிதாக

விற்கக்கூடிய இடம் முதலியன குறித்து அனுபவம் அவசியம் இருப்பது நல்லது.

2. எந்தச் சரக்கைப் பிணையாக ஏற்றுக்கொள்கிறாரோ அதைப்பற்றி வங்கியருக்கு நிறையத் தெரிந்திருக்க வேண்டும்.சரக்கு வாழ்க்கைக்கு அவசியமான பொருளா, ஆடம்பரப்பொருளா, தேவைநிலைப நெகிழ்ச்சி உள்ளதா, மாறாத்தன்மை உடையதா அல்லது பருவநிலையைப்பற்றியதா என்றெல்லாம் கவனிக்க வேண்டும்.

வாழ்க்கைக்கு அவசியமான அரிசி,கோதுமை,சர்க்கரை போன்ற பொருள்கள் மீது கடன் கொடுத்தால், கடனை அடைக்க வேண்டியபோது எளிதாக இவ்வகைச் சரக்குகளை விற்று விடலாம்.இவற்றின் தேவைநிலையும் பெரும்பாலும் மாறாத்தன்மை பெற்றது.

3. சரக்கின் தன்மை என்ன? நீண்ட நாட்கள் வைத்திருந்தால் கெட்டுப்போகுமா?அரிசி போன்ற விளைபொருள்கள் நீண்டநாள் வைத்திருந்தால் அதன் விலை மதிப்பு உயரும்.மற்றப்பொருள்களை நீண்டநாள் வைத்திருந்தால் அவை சேதமடையக்கூடும்.வங்கியர் இச்செய்தியைக் கருத்திலிருத்தல் வேண்டும்.

4. சரக்குகள் உள்ள சந்தை எப்படி என்று வங்கியர் கவனிக்க வேண்டும்.உதாரணமாக,பருத்தி மீது கடனளித்தால், பருத்திச் சந்தையில் நிலவரம் எப்படியிருக்கிறது,விலைவாசி என்ன முகமாயிருக்கிறது என்று அறிந்து கொண்டு அதன்படி தக்க இடைவெளி வைத்திருக்குமாறு வாடிக்கையரைக் கோர வேண்டும்.

5. கடன் அளிக்கு முன் வங்கியர் சரக்கைத் தம்மிடம் சேர்ப்பிக்கும்படி ஏற்பாடு செய்து கொள்ள வேண்டும்.அதாவது சரக்கின் உடைமை வங்கியரிடம் ஒப்படைக்கப்பட வேண்டும். ஒப்படைப்பு உண்மையாகவே செய்யப்படலாம் அல்லது அடையாள ஒப்படைப்பு(Constructive Delivery) என்றும் அமையலாம். சரக்கு வைக்கப்பட்டிருக்கும் கிடங்கின் சாவியை வங்கியரிடம் ஒப்படைப்பது அடையாள ஒப்படைப்பாகும். அடையாள ஒப்படைப்பு கூடச் செய்ய இயலாநிலையில் வாடிக்கையாளர் தமது சரக்கினை அடகு வைக்க உறுதியளித்து ஒப்பந்தம் செய்து கொடுத்து கடன் பெறுவதுமுண்டு. இவ்வொப்பந்தப்படி, அச்சரக்குகளின் மீது வங்கியருக்கு தகைமை உரிமை மூலம் (Equitable Title) மட்டுமே கிடைக்கும். இவ்வொப்பந்தம் செய்து தந்தபின், வாடிகையர் வேறொருவருக்கு சட்டமுறையாக சரக்கை உரிமை மாற்றம் செய்தால் வங்கியருடைய பிணை பயனற்றதாகிவிடும். "Co-operative Bank Ltd VS Surendhra nath" என்ற வழக்கில் சரக்கு அடகு வைக்க ஒப்பந்தம் எழுதியளித்தப்பின் மற்றொரு பேர் வழியிடம் அதே சரக்கை அடகு வைத்துவிட்டால், இரண்டவதாக சரக்கை அடகு பெற்றவருக்கே சரக்கின் மீது முதலுரிமை உண்டு என்று தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது. வங்கியரிடம் அடகு வைக்கப்பட்ட சரக்கை பயன்படுத்தும் வகையிலும் கடனாளிக்கு வசதியளிப்பது உண்டு. சரக்கின் மீது வங்கியரது பற்றுப்பொறுப்பை அறிவிக்கும் வகையில், கடனாளியின் சரக்குகள் வைத்திருப்பட்டிருக்கும். எல்லா இடங்களிலும் பார்வையான

இடங்களில் சரக்கு வங்கியரிடம் அடகு வைக்கப்பட்டுள்ளது என்று வங்கியரது பெயர்ப் பலகையில் எழுதி வைக்கவேண்டும்.

6. சரக்குகளை மதிப்பிடுவதில் வங்கியர் மிகவும் கவனமாக இருக்கவேண்டும். சரக்கின் அளவு, தரம், சந்தை விலை முதலிய விவரங்களை நோக்கவேண்டும். குறிப்பிட்ட சரக்குக்குச் சந்தையில் என்ன விலை நிலவுகிறது என்பதையறிய வங்கியர் தரகர்களை அணுகித் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். அனுப்பய சரக்குப் பட்டியிலுள்ள விலையை (Invoice Price) மட்டும் ஆதராமாக கருதக்கூடாது. அவ்விலைக்கும் விற்பனை விலைக்கும் வேறுபாடுகள் நிறைய இருக்கலாம். பட்டியல் விலையை அதிக கடன்பெறும் நோக்கத்துடன் உயர்த்தி எழுதியிருக்கலாம். எல்லா செய்திகளையும் கருத்திலிருத்தியே சரக்கு மதிப்பீடு செய்தல் நல்லது.
7. கடனுக்கு பிணையாக சரக்குகள் தரப்பட்டால், அவற்றைக்க முறையில் பாதுகாத்து வைக்கவேண்டியது மிக அவசியம். கிடங்கு சரியான இடத்தில் அமைந்திருக்க வேண்டும். வெள்ளம், ஓதம், தீ முதலிய கேடுகளினால் பாதிக்கப்படாத வகையில் ஏற்பாடுகளிருப்பது நல்லது. கிடங்குகளின் கொள்ளளவு, வரிசை எண் முதலிய விவரங்களை வங்கியர் கவனிக்கவேண்டும்.
8. கிடங்குகளில் பிணையாக அமைந்துள்ள சரக்குகளை வங்கியர் காப்பீடு (Insure) செய்ய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். காப்பீட்டு ஒப்பந்தத்தில் சராசரி சரக்கு (Average Clause) இருப்பது வழக்கம். காப்பீட்டு ஒப்பந்தம் கிடங்கிலுள்ள மொத்த சரக்கின் மதிப்புப்படி அமைய வேண்டும். அப்படியல்லாமல் சரக்கின் மதிப்பில் கடனளவுப் பகுதிக்கு மட்டுமே காப்பீடு செய்து தீ விபத்து ஏதும் நேர்ந்தால், காப்பீடு அளிப்பவர் அளிக்கும் இழப்பீடு மொத்தமதிப்புக்கு காப்பீடு செய்யப்பட்ட மதிப்பு எவ்விகிதத்தில் அமைந்ததோ அதே விகிதத்துக்கு மட்டுமே கிடைக்கும். காவற்காரனின் ஊதியம், காப்பீட்டுக் கட்டணம், கிடங்கு வாடகை முதலான செலவுகள் கடனில் ஒரு பகுதியாகக் கருதப்பட்டு அதன்மீது வட்டியும் வசூலிக்கப்படும்.
9. கடனை அடைக்க சரக்கைக் கடனடைபட்ட அளவுக்கு விடுவிக்குமாறு வாடிக்கையாளர் வங்கியர் வேண்டுவர். வங்கியர் இது குறித்து மிக எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும். விடுவிக்கப்படும் சரக்கின் அளவு, திருப்பித்தரப்பட்ட கடனளவுக்குமேல் போய்விடாமல் கவனித்துக்-கொள்வது அவசியம். குறிப்பிட்ட காலத்திற்கொருமுறையும், முன்னறிவிப்பின்றித் திடீரென்றும் கிடங்கிலுள்ள சரக்கின் அளவைச் சரிபார்க்கவேண்டும். சரக்குகளை விடுவிக்க வங்கியர் உடைமை ஒப்படைப்பு உத்தரவு (Delivery Order) எழுதித் தரவேண்டும். அந்த உத்தரவில் விடுவிக்கப்பட வேண்டிய சரக்கின் அளவு, எண்ணிக்கை, எடைபோன்ற விவரங்களைக் குறிக்கவேண்டும். பொறுப்பு வாய்ந்த அலுவலர் இந்தவகைப் பணிக்கு அமர்த்தப்பட வேண்டும். இல்லாவிடில் வாடிக்கையாளர் வங்கி ஊழியர்களுடன் வஞ்சக் கூட்டுச் சேர்ந்துகொண்டு அடைக்கப்பட்ட கடன் அளவைவிடப் பன்மடங்கு மதிப்புள்ள சரக்குகளை வெளியில் எடுத்துச் செல்லக்கூடும்.

மேற்கூறிய விவரங்களைக் குறித்து வங்கியர் வேண்டிய எச்சரிக்கை மேற்கொண்டால் சரக்கைப் பிணையாக ஏற்பதில் தொல்லை அல்லது நட்டம் ஏற்படாது.

சரக்குகள் பேரில் கொடுக்கும் கடன் பிணையிலாக் கடனைவிடப் பலவகைகளில் மேலானாது. கடன் திருப்பிச் செலுத்துப்படாவிட்டால் சரக்கை விற்றுத் தமக்குச் சேர வேண்டிய தொகையை வங்கியர் பெற்றுக் கொள்ளும் வாய்ப்பு இங்குண்டு.

பொதுவாக, நோக்குமிடத்து, சந்தையில் சரக்குகளின் விலையில் பெருமளவு ஏற்றத்தாழ்வு ஏற்படுவதில்லை. குறிப்பாக வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாப் பொருளின் விலை ஓரளவுக்கு நிலையாக இருக்கும்.

அவசியமேற்படும்பொழுது பிணைகளை விற்பது எளிதாக இருக்க வேண்டும். எளிதாக விற்பனை செய்யக்கூடிய சரக்குகளை வங்கியர் பிணையாகப் பெற்றால் காலதாமதமின்றி, நட்டமின்றி, செலவும், அதிகமின்றி அவற்றை விற்றுவிடலாம்.

வங்கியர் கொடுக்கும் கடன் குறுகிய காலத்திற்கு மட்டுமே இருப்பதால், தமது பணத்தை நீண்ட நாட்களுக்கு ஒரே நபரிடம் முடக்கிப்போட்டிருக்க வேண்டுவதில்லை. தாவரச்சொத்துகளின் மீது கடனளித்தால் கடன் காலம் நீட்டித்துப் போகக்கூடும்.

கடன்தொகையை நிர்ணயிக்க வங்கியர் சரக்கினை மதிப்பிட வேண்டியிருக்கிறது. சரக்குகளுக்குச் சந்தையில் எப்பொழுதும் விலைநிலவரம் தெரிந்து கொள்வது எளிது. நிலையில் சொத்துகளின் விலையை நிர்ணயிப்பது அவ்வளவு எளிதன்று.

வங்கியர் சரக்குகளைப் பிணையமாக ஏற்றுக்கொண்டு வாடிக்கையருக்குக் கடனளிப்பது சமுதாயத்திற்கும் நன்மையக்கிறது. பணவசதி அதிகம் பெற்றால் வணிகர் பெருகிய அளவில் தொழில் செய்ய முடிகிறது. பலவகைச் சரக்குகளை நுகர்வோர் விருப்புகளுக்கேற்ப வாங்கிக் கையிருப்பில் வைத்து வேண்டும்பொழுது விற்கமுடிகிறது. வியாபாரச் சக்கரங்கள் ஓயாமல் சுழன்று கொண்டிருக்கப் பணம் தேவைப்படுகிறது. எவ்வளவு பெரிய தொழிலிலும் தேவைப்பட்ட பணமத்தனையையும், தொழில் நடத்துபவர்களே முதலீடு செய்வது என்பது இயலாத காரியம். முக்கியமாக, நடைமுறை முதலுக்கு அவ்வப்போது வங்கியரிடம் குறுகியகாலக் கடன் பெறுவது எல்லாத் தொழில்களிலும் காணக்கூடும் நிகழ்ச்சியாகும்.

குறைபாடுகள்:

சரக்குகளின் மீது கடனளிப்பதில் சில தீமைகளும் உண்டு. தக்கமுறையில் பாதுகாப்பாக வைத்திருக்காவிடில் சரக்குக் கெட்டுவிடக்கூடும். பழம், காய்கறி முதலிய பொருள்கள் விரைவில் அழுகிவிடுந் தன்மையன. ரப்பர் போன்ற சில பொருள்களை அதிக நாட்களுக்கு வைத்திருந்தால் எடை குறைந்து சுருங்கிப்போகும். சோளம் மற்ற விளை பொருள்களைவிட வியர்க்கும் தன்மை வாய்ந்தது. வெல்லம் மழைகாலத்தில் உருகிப்போகும். பஞ்சு நாட்பட்டால் வண்ணம் மாறும். சிலவகைச் சரக்குகளைக் கறையான் அரித்துவிடும்.

சக்கின் விலையும் சீராக இருப்பது சரக்கின் தன்மையைப் பொறுத்தது. நாகரிகபாணி மாற்றத்தினாலும், மாற்றுப்பொருள்களின் விலைநிலையினாலும் சில சரக்குகளுக்குள்ள தேவைநிலை திடுமென கூடலாம். இதனால் அச்சரக்கைப் பிணையாக ஏற்றுள்ள வங்கியர் பாதிக்கப்படலாம்.

மோசடி செய்யும் வாய்ப்பு இவ்வகைப் பிணையில் நிறைய உண்டு. தரக்குறைவான சரக்குகளைப் பிணைவைப்பது, நல்ல சரக்குளுடன் பயனற்ற சரக்குகளைக் கலந்து வைப்பது, எடையில் மோசடி செய்வது போன்ற பல நிகழ்ச்சிகளை வங்கியர் அனுபவிப்பதுண்டு. கட்டுதல் செய்யப்பட்ட சரக்காக இருப்பின் நற்பெயர் பெற்ற கட்டுநர் எவரும் அளித்த சான்றுறுதியைக் கடன் கோருபவர் கட்டாயம் பெறவேண்டுமென வங்கியர் வற்புறுத்த வேண்டும்.

நம் நாட்டிலுள்ள கிடங்கு வசதிகள் இன்னும் பன்மடங்குப் பெருகவேண்டும். தக்க கிடங்குவசதிகள் இருக்கும். இடங்களில் மட்டுமே வங்கியர் சரக்குகளின் மீது கடனளிக்க முடியும். மேலும் பொதுப்பண்டகங்களும் நம் நாட்டில் மிகக் குறைவாகவே இருக்கின்றன. இந்தக் குறையைப் போக்க மத்தியப் பண்டகக் கூட்டுரு ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இக்கூட்டுரு நாடெங்கிலும் பண்டகங்கள் கட்டிவருகின்றன. பண்டகங்கள் தம்மிடம் வைக்கப்பட்ட சரக்குகளுக்குச் சான்றாகப் பண்டகர் சான்றுறுதி வழங்கும். இவற்றின் மீது கடன் வழங்குவதற்கு வங்கியர் தயங்க வேண்டியதில்லை. உரிமம் பெற்ற பண்டகங்கள் இன்றும் இத்தகைய ஆவணத்தை வழங்குகின்றன. ரிசர்வ் வங்கியும் பண்டக ரசீதின் பிணையின்பேரில் கடன் வழங்குவதை ஊக்குவிக்கிறது.

சரக்குரிமை ஆவணங்கள்:

சரக்குகளை வாங்கிய வணிகர் அதுவும் தம் கைவசம் வந்து சேரும்முன் பற்பல இனங்களுக்குச் செலவு செய்யவேண்டியிருக்கிறது. இதற்குப் பணம் தேவைப்படும் போது வங்கியரிடம் கடன்கோருகிறார். கடனுக்குப் பிணையாகச் சரக்குரிமை ஆவணங்களை அளிக்கிறார். சரக்குரிமை ஆவணம் என்று எவ்வகை ஆவணங்களைக் கூறலாம்? இரண்டு முக்கியத் தன்மைகளைக் கொண்ட ஆவணமே சரக்குரிமை ஆவணமாகும். அவையாவன: சட்டப்படியாகவோ, வணிகவழக்குப்படியாகவோ அந்த ஆவணம் எவருடைய உடைமையில் உள்ளதோ அவர்தாம் அதிற்குறிப்பிடப்பட்டுள்ள சரக்குக்கும் உரிமையாளர் என அமையவேண்டும். இரண்டாவதாக, அந்த ஆவணத்தை வேறெவரிடமும் சேர்ப்பித்தால் அல்லது மேலெழுதிச் சேர்ப்பித்தால் அவர் தமக்கேயுள்ள உரிமைவழி அந்த ஆவணத்தில் குறிப்பிட்டுள்ள சரக்களைப் பெற்றுக்கொள்ளும் வகையிருக்கவேண்டும்.

கப்பல் ரசீது (Bill of Lading), துறைமுகச் சீட்டு (Dock Warrant), பண்டகர் சான்றுறுதி (Warehouse-keeper's Certificate), உடைமை ஒப்படைப்பு உத்தரவு (Delivery Order), ரயில்வே ரசீது (Railway Receipt) ஆகியவை முக்கியச் சரக்குரிமை ஆவணங்களாகும். இவற்றைப் பற்றிய சிறுவிளக்கம் காண்போம்.

கப்பல் ரசீது

கப்பல் ரசீது என்பது கப்பல் தலைவன் அளிக்கும் ஓர் ஆவணமாகும். குறிப்பிட்ட சரக்கு இன்னாரால், இன்னார்க்கு, இன்ன சத்தத்திற்கு, இன்ன துறைமுகத்திலிருந்து இன்ன துறைமுகத்திற்கு எடுத்துச் செல்லப்படும் பொருட்டுக் கப்பலில் ஏற்றப்பட்டது என்று விவரிக்கப்பட்டிருக்கும். அந்த நிபந்தனைகளின் பேரில் சரக்கேற்றிச் செல்லப்படுகிறது என்பது அதிற் காணப்படும். சரக்குக் கட்டப்பட்டு அல்லது பெட்டிகளில் அடைக்கப்பட்டிருந்தால் கப்பல் தலைவர் தாம் என்னவகைச் சரக்கை ஏற்றிச்

செல்லுகிறோம் என்று உறுதி கூற இயலாது. சரக்கு அனுப்புவர் கூற்றை நம்பியே சரக்கு ஏற்றிக்கொள்ளப்படுவதால், கப்பல் தலைவர் இதற்கு ஏதும் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. ஆகவே, நாணயமான வாடிக்கையர் அளிக்கும் கப்பல் ரசீதை மட்டுமே வங்கியர் பிணையாக ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

கப்பல்ரசீது எப்பொழுதும் மூன்று படிவங்களாகத் தயாரிக்கப்படும். ஒன்று முதல் அஞ்சலில் அனுப்பும். இரண்டாவது மறு அஞ்சலில் அனுப்பப்படும். மூன்றாம் படிவம் சரக்கு அனுப்புவர் தம்வசம் வைத்திருப்பார். ஒரு படிவம் காணாமற்போனாலும் மற்றதைக் கொண்டு சரக்கைப் பெற்றுக்கொள்ள வகைசெய்யவே இந்த ஏற்பாடு கடைப்பிடிக்கப்படுகிறது. எந்தப் படியைக் காட்டியும் சரக்கைப் பெற்றுக்கொள்ளும் உரிமை சரக்குப் பெறுபவருக்கு இருப்பதால் வங்கியர் மூன்று படிவங்களையும் தம்மிடம் தருமாறு வாடிக்கையாளரை வற்புறுத்த வேண்டும்.

கப்பல் ரசீது அதிற் குறிக்கப்பட்ட சரக்குக்கு அடையாளமாக விளங்குகின்றது. மிதந்துகொண்டு அல்லது குறிப்பிட இடத்தில் நிலையாக இருக்கும் பண்டகசாலையின் கதவுகளை அச்சரக்குகளின் உண்மையான உரிமையாளர் திறக்கும் திறவுகோலாகக் கப்பல் ரசீது அமைகிறது என்பர். கப்பல் ரசீதை மேலெழுதிச் சேர்ப்பிப்பதன் மூலம் பிறருக்கு உரிமை மாற்றம் செய்யலாம். ஆனால் கப்பல் ரசீது ஒரு மாற்றுமுறை ஆவணமாகாது (Not a negotiable Instrument). ஆகவே அதை மாற்றித் தருபவருக்குள்ள உரிமையைவிடச் சிறந்த உரிமையை மாற்றிப்பெறுபவர் பெறமுடியாது. தக்க அதிகாரத்துடன், நல்லெண்ணத்துடன் மறுபயன் கருதி மாற்றிப்பெறுபவர் கையில் அது சேர்ந்தால், கொடுபடா விற்பனையாளர் தமது நடுவழி நிறுத்த (Stoppage in Transit) உரிமையை இழந்துவிடுவார். இந்த ஒரு நிலை தவிர, மாற்றிப்பெறுபவர், மாற்றித் தந்தவருக்குள்ள உரிமை மட்டுமே பெறுவார்.

துறைமுகச் சீட்டு (Dock Warrant)

துறை அதிகாரி அல்லது பண்டகர் குறிப்பிடப்பட்ட சரக்குப் பெற்றமைக்குச் சான்றளித்து, அச்சரக்குகளை ஆவணத்தை மேலெழுதிக் கொண்டு வருபருக்குச் சேர்ப்பிக்க ஒப்பும் ஆவணமே துறைமுகச்சீட்டு எனப்படும். கப்பல் இரசீது போன்றே இதுவும் ஒரு சரக்குரிமை ஆவணமாகும்.

பண்டகர் சான்றுறுதி (Warehouse – keeper's Certificate)

சான்றுறுதியில் குறிக்கப்பட்ட சரக்குகளைத் தாம் வைத்திருப்பதாகவும் அதைக் குறித்து உத்தரவுகளுக்குக் காத்திருப்பதாகவும் அதைக் குறித்து உத்தரவுகளுக்குக் காத்திருப்பதாகவும் பண்டகர் சான்றுறுதி எனப்படும். இது ஓர் அடைவு ரசீது மட்டுமே ஆகும். எனவே, இதை மாற்றித் தரமுடியாது. உரிமையாளர் சரக்கைப் பண்டகத்திலிருந்து எடுக்கப் பண்டகரிடமிருந்து சீட்டுப் (Warrant) பெற வேண்டும். வங்கியர் தமது நிலையை பற்றிய பண்டகர் சான்றுறுதியை அவர் பெயரில் எழுதித் தரும்படி கோரவேண்டும்.

உடைமை ஒப்படைப்பு உத்தரவு (Delivery Order)

சரக்கு உரிமையாளர் பண்டக உரிமையாளருக்கு உடைமை ஒப்படைப்பைப்பற்றி உத்தரவுகளை எழுதிவிடுக்கும் ஆவணமே உடைமை ஒப்படைப்பு உத்தரவு எனப்படும். உடைமை ஒப்படைப்பு உத்தரவு மேலெழுத்துச் செய்து சேர்ப்பிப்பதன் வழி பிறருக்கு மாற்றித் தரப்படலாம். சரக்குகளைத் தம் பெயருக்கு மாற்றிக் கொள்வது வங்கியருக்கு நல்லது.

ரயில்வே ரசீது

சரக்குகளை ஓரிடத்திலிருந்து மற்றோர் இடத்திற்கு ஏற்றிச் செல்லும்பொருட்டுச் சரக்குகளைப் பெற்றுக் கொண்டதற்குச் சான்றாக ரயில்வே துறையினர் எழுதித்தரும் ரசீது ரயில்வே ரசீது எனப்படும். என்ன நிபந்தனைகட்கு உட்பட்டுச் சரக்கு ஏற்றிச் செல்லப்படுகின்றது என்பதை ரசீதின் பின்புறம் குறிக்கப்பட்டுக்கும். இதை மேலெழுத்துச் செய்து சேர்ப்பிப்பதன்வழி பிறருக்கு உரிமைமாற்றம் செய்து கொடுக்கலாம். ரயில்வே ரசீது மாற்றிக் கொடுக்கப்படலாமெனினும் அது ஓர்மாற்றுமுறையாவணமாகாது. ரசீதை ரயில்வே அதிகாரிகளிடம் ஒப்படைத்தால்தான் சரக்கை விடுவிப்பார். எனவே, ரயில்வே ரசீதின் பேரில் கோரப்படும் கடன் மிகக் குறுகிய காலத்திற்கு மட்டுமாக இருக்கும். சரக்கு அனுப்புவர் மாற்றுச்சீட்டு ஒன்று எழுதி அதைத் தள்ளுபடி செய்துகொள்ளுவார். அந்த மாற்றுச்சீட்டுடன் ரயில்வே ரசீதைச் சேர்த்தனுப்புகையில், அம்மாற்றுச்சீட்டு ஆவணஞ் சேர்ந்த மாற்றுச்சீட்டு எனப்பெறும். மாற்றுச்சீட்டை ஏற்றபின் அல்லது மாற்றுச்சீட்டின் மதிப்பளவு பணத்தைச் செலுத்தியபின் வங்கியர் ரயில்வே ரசீதைச் சரக்குப் பெறுபவருக்கு அளிப்பார்.

வங்கியர் கடைப்பிடிக்கவேண்டிய பாதுகாப்பு விதிகள்

வாடிக்கையாளர் நம்பக்கூடிய தன்மையாராகவும், நாணயமானவராகவும் அவசியம் இருத்தல் வேண்டும். அப்பொழுதுதான் அவர் பிணையாகத் தரும் சரக்குரிமை ஆவணம் மெய்யானதாக இருக்கும்.

கட்டுச் சரக்குகளாக இருப்பின், சரக்கைக் கட்டும்போது வங்கியரின் பிரதிநிதி மேற்பார்வை செய்யவேண்டும். அல்லது நற்பெயருள்ள கட்டுநர் சான்றுறுதியைப் பெற்றளிக்குமாறு வங்கியர் வாடிக்கையாளரைக் கேட்கவேண்டும்.

ஆவணத்தின் எல்லாப் படிகளையும் வங்கியர் கேட்டுப் பெறுவது மிக அவசியம். ஏதாவது ஒரு படியைக் காட்டிச் சரக்குகளை விடுவித்துக் கொள்ளும் வாய்ப்பு எவருக்கும் இருப்பதால் தமது நிலையைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள வங்கியர் கப்பல் ரசீதுகளை மூன்று படிகளையும் கேட்டு வாங்கிக்கொள்ளவேண்டும்.

சரக்குரிமை ஆவணங்களில் கடுமையான நிபந்தனைகள் ஏதும் உள்ளனவா என்று பார்க்க வேண்டும். வங்கியர், கப்பல் ரசீதை வெற்று மேலெத்துச் செய்து தம்மிடம் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். இதனால் கப்பற்சத்தம், கட்டும் பொறுப்பு வாடிக்கையாளரைச் சாரும். சரக்குரிமை ஆவணம் குறிக்கும் சரக்குகளைணத்தும் முழுமதிப்புக்குக் காப்பீடு செய்யப்பட வேண்டும்.

சரக்கு சரியாகக் கட்டப்படவில்லை, பீப்பாய் ஒழுகுகின்றது என்பன போன்ற குறிப்புகள் சரக்குரிமை ஆவணத்தின் மீது எழுதப்பட்டிருந்தால் வங்கியர் அதன்மீது கடனளிப்பது நல்லதன்று.

ரயில்வே ரசீது காணாமற் போய்விட்டதாகக் கூறி ஈட்டுறுதிப்பத்திரம் (indemnity bond) எழுதியளித்து, ரயில்வே சரக்கு நிலையத்திலிருந்து சரக்குகளை வாடிக்கையாளர் விடுவித்துக்கொள்ளுகூடும். இதைத் தடுக்க வங்கியர் ரயில்வே அதிகாரிக்கும் குறிப்பிட்ட ரயில்வே ரசீதை தம்மிடம் பிணையாக வைக்கப்பட்டுள்ளது என்று அறிவிக்கவேண்டும். மேலும் ரயில்வே

ரசீதைக் கொடுக்காவிட்டால் சரக்கைக் கொடுக்க வேண்டாமென்றும் கோரவேண்டும்.

சில மாநிலங்களில் பண்டகர் சான்றுறுதி சட்டமுறையாக மாற்றிக்கொடுக்கும் தன்மைபெற்றுள்ளன. அத்தன்மை சட்டமுறையாக அளிக்கப்படா மாநிலங்களில் வங்கியர் தம் பெயரில் பண்டகர் ரசீதை எழுதிப் பெற்ற பின்னரே கடன் அளிக்க வேண்டும்.

சரக்குரிமை ஆவணங்கள்மீது கடன் தருமுன் வங்கியர் தக்க பற்றுப்பொறுப்புப்பத்திரம் (Memorandum of Charge) ஒன்றையும் எழுதி வாங்கிக் கொள்ள வேண்டும். அதன்படி வாடிக்கையாளர் குறித்தவாறு கடனைச் செலுத்தத் தவறினால், சரக்குகளை விற்றுக் கடனை அளிக்கும் அதிகாரம் வங்கியருக்குத் தரப்படவேண்டும்.

மேலும் சரக்குகள் மீது கடன் தரும்போது வங்கியர் என்ன எச்சரிக்கைகளைக் கடைப்பிடிப்பாரோ அவற்றையும் சரக்குரிமை ஆவணங்கள் மீது கடன் தரும்போது கருத்தில் கொள்ள வேண்டும் இதற்குக் காரணம் சரக்குரிமை ஆவணத்தின் மீது தரப்படும் கடன் உண்மையில் சரக்கின் மீது வழங்கும் கடனாகவே விளங்குகிறது.

நிலையியல் சொத்துகள் மீது கடன்

நிலம், கட்டடம் போன்ற நிலையியல் சொத்துகளைப் பிணையாகத் தந்து கடன் கோருவதுண்டு. ஆனால் வங்கியர் இவ்வகையான சொத்தைப் பிணையாக ஏற்க விரும்புவதில்லை. இதற்குப் பல காரணங்கள் உண்டு. அவையானவை:

1. சொத்தை மாற்றித் தருவதிலுள்ள சட்டச் சிக்கல்கள், வல மாநிலங்களிலுள்ள சட்டப்படி நிலம் போன்ற சொத்துகளை உரிமை மாற்றித்தருவது பல கட்டுப்பாடுகளுக்குட்பட்டது. மற்றும் இந்து, முகமதிய உரிமை இறக்கச் சட்டங்கள்படி சொத்தை உரிமைமாற்றித் தருவதில் பலப்பல சிக்கல்கள் உள்ளன.
2. வாடிக்கையாளர்தாம், அச் சொத்தின் உரிமையாளரா என்று வங்கியர் கவனிக்க வேண்டும். இது எளிதான செய்தியன்று. சொத்தின் மீது வில்லங்கம் ஏதுமிருக்கிறதா என்றும், ஆவணப்பதிவாளரிடமிருந்து தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். உரிமை மூல ஆவணங்கள்(Documents of Title) வைத்திருப்பவர்தாம் சொத்தின் உரிமையாளர் என்று கொண்டுவிடலாகாது. வங்கியர் தமது வழக்கறிஞர்களைக் கொண்டு ஆவணங்களை ஆராய்ந்து சொத்தின் உரிமையாளர் யார்? என்று அறிந்து கொள்ள வேண்டும். நில உரிமைப்பற்றிய சட்டம், நிலச்சீர்திருத்தம் போன்ற பற்பல சட்டங்கள் சிக்கல்கள் மிகுந்த ஒரு நிலையைண்டாக்குகின்றன. குத்தகை எடுத்துப் பயிர் செய்பவர்களின் உரிமை என்ன என்பதை அறிந்துகொள்ளத்தக்க ஆவணங்கள் இருப்பதில்லை. மற்றும் உழவர்களை வட்டிக்கடைக்காரர்களின் கொடுமையிலிருந்தும், பிடியிலிருந்தும் விடுவிக்கக் கொண்டுவரப்பட்ட சட்டங்கள் வங்கிகளையும் பாதிக்கின்றன. கடன் கொடுத்தவர் என்ற நிலையில் வங்கியர் இருப்பதால் அவருடைய உரிமைகளும் பாதிக்கப்படுகின்றன.
3. நிலையியல் சொத்தின் மீது கடன் தருமுன் வாடிக்கையாளர் சொத்தை அடமானம் (Mortgage) செய்து தர வேண்டியிருக்கிறது. இதற்குப்

பெருஞ்செலவு ஆகிறது. முத்திரைவரி ஏராளமாகச் செலுத்த வேண்டியிருக்கிறது.

4. நிலையியல் சொத்தை அவசரத்திற்கு விற்பது எளிதன்று. வங்கியரது பொறுப்புகளெல்லாம் பெரும்பாலும் குறுகிய காலத்தில் தீர்க்கப்பட இருப்பதால், நீண்ட நாள்களுக்கு அவர் கடன் வழங்க இயலாது,
5. இவ்வகைச் சொத்துகளை மதிப்பிடுதல் எளிதன்று. இத்துறையில் அனுபவமிக்க மதிப்பீட்டாளர்கள் கட்டடக் கலைஞர் போன்றோரைக் கேட்டே சொத்தின் மதிப்பை நிர்ணயிக்கவேண்டும்.
6. வாடிக்கையாளர் குறித்தப்படி கடனைத் திருப்பித் தரா நிலையில் சொத்தை விற்க வாங்கியவர் பற்பல சட்டச் சடங்குகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். இதனால் காலம் கடந்து போகும்.

ஆயுள் காப்பீட்டுப் பாலிசி (Life Insurance Policy) மீது கடன் கொடுத்தல்

ஆயுள் பாலிசி என்பது காப்பீடு அளிப்பவருக்கும் காப்பீடு பெறுபவருக்கும் இடையே ஏற்படும் ஒப்பந்தத்தைக் குறிக்கும். இதன்படி காப்பீடு பெறுபவர் இறந்துபோனால் அல்லது குறிப்பிட்ட காலவரையறை கடந்துபோனால் காப்பீடு அளிப்பவர் குறிப்பிட்ட தொகையைக் கொடுப்பதாக உறுதியளிக்கிறார். ஆயுள் காப்பீட்டுப் பாலிசியின் மதிப்பு அதன் விடுமதிப்பைப் (Surrender Value) பொறுத்தது. விடுமதிப்பு என்பது காப்பீட்டுப் பத்திரத்தை திருப்பியளித்து அதன்வழியான பாத்தியங்கள் அனைத்தையும் காப்புப் பெறுபவர் விட்டுக் கொடுத்தால் காப்புறுதிக் கூட்டுரு (Insurance Corporation) அதற்கென அளிக்கும் தொகையாகும். முனைமம் (Premium) தவறாது செலுத்தப்பட்டு -வந்தால் விடுமதிப்பு படிப்படியாக உயர்ந்து கொண்டு போகும். கடன் வாங்கியவர் இறந்து போனால், பாலிசித் தொகையிலிருந்து கடன் தொகையை எடுத்துக் கொள்ளலாம். பாலிசி வங்கியர் வசமிருப்பதால் பிணையைக் கண்காணிக்கும் வேலை எளிதாகிறது. அவசியமேற்பட்டால் வங்கியர் பாலிசியை உரிமைவிடுப்புச் செய்து அதனால் கிடைக்கும் விடுமதிப்பைக் கொண்டு தமது கடனை அடைத்துக் கொள்ளலாம்.

காப்பீட்டு ஒப்பந்தம் முழு நம்பிக்கையில் எழுகிற (Unberrimae Fidel) ஒப்பந்தமாகும். ஓர் ஒப்பந்தம் செய்து கொள்வதா, வேண்டாவா என்பது பற்றி முடிவு செய்வதற்கு முன்தெரியவேண்டிய எல்லாப் பொருண்மைகளையும் (Fact) சூழ்நிலைகளையும் உறுதியுரை ஏற்பவர், உறுதியுரை அளிப்பவரிடம் கட்டாயமானது என்ற நிலையில் உள்ள ஒப்பந்தத்தை "முழு நம்பிக்கையிலெழும் ஒப்பந்தம்" என்பர். எனவே, ஒப்பந்தத்தில் பொய்க்கூற்று ஏதுமிருப்பின் பாலிசி செல்லா நிலையாதாகும். நாணயமான நபர்களுக்கு மட்டுமே காப்பீட்டுப் பாலிசி மீது கடன் தருவது நல்லது. பாலிசியில் பல நிபந்தனைகள் இருப்பதுண்டு. அவற்றில் ஒன்று "தற்கொலைச் சரத்து" (Suicide Clauses). பாலிதிதாரர் குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் தற்கொலை செய்து கொண்டால் பாலிசி செல்லாநிலையாகும். முனைமம் (Premium) தவறாது கட்டிவந்தால்தான் பாலிசி அமலிலிருக்கும்.

மேற்கொள்ள வேண்டிய எச்சரிக்கை

வங்கியர் கீழ்க்காணும் எச்சரிக்கைகளைக் கடைபிடித்தால் ஆயுள் காப்புறுதிப்பாலிசி மீது கடன் கொடுப்பதில் நட்டமேதும் ஏற்பட இடமில்லை.

1. நன்கு தெரிந்த நாணயமான நபர்களுக்கு மட்டுமே இப்பிணைமீது கடனளிப்பது நல்லது.

2. ஆயுள் பாலிசி இருவகைப்படும். ஒன்று முழு ஆயுள் பாலிசி மற்றது காலவரையறைப்பாலிசி (Endowment Policy) முழு ஆயுள் பாலிசி மீதான தொகை காப்புறுதி பெற்றவர் இறந்தபின்னர் உரியவருக்குத் தரப்படும். காலவரையறைப் பாலிசிமீதான தொகை, குறிப்பிட்ட காலம் முடிவடைந்ததும் தரப்படும். இடையில் காப்புறுதிபெற்ற நபர் இறந்து விட்டால் தொகை உடனே கொடுக்கப்படும். முடிந்தவரை பிணையாகத் தரப்படுவது காலவரையறைப் பாலிசியாக இருப்பதை வங்கியர் விரும்புவர். முழு ஆயுள் பாலிசியாக இருந்தால் பாலிசித் தொகையிலிருந்து தமது கடனைத் திருப்பிப்பெற வங்கியர் நீண்டகாலம் காத்திருக்கவேண்டி வரலாம்.
3. முனைமம் (Premium) தவறாது கட்டப்பட்டு வருகின்றதா என வங்கியர் கவனித்துக் கொள்ள வேண்டும்.
4. மூன்றாம் பேர்வழியோருவர் பாலிசி எடுத்திருந்தால், அவருக்கும் காப்புறுதி செய்யப்பட்டவருக்குமிடையே, காப்புறுதி செய்யத்தக்க நலன் (Insurable Interest) இருக்கிறதா என்று வங்கியர் கவனிக்கவேண்டும். காப்புறுதி பெறுபவர் உயிருடன் இருத்தல் அந்த மூன்றாம் பேர்வழியின் நலனுக்கு அவசியமாக இருப்பதையே காப்புறுதி செய்யத்தக்க நலன் எனக் குறிப்பிடுவர்.
5. பாலிசிமீது உண்டான விடுமதிப்பு (Surrender Value) எவ்வளவு என்பதைக் காப்புறுதிக் கூட்டுரு (நம் நாட்டில் LIC என்று சுருக்கமாகக் குறிக்கப்படும்) விடம் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். விடுமதிப்பையொட்டியே கடன் தொகை நிர்ணயிக்கப்படும். விடுமதிப்புக்கும் 10% குறைவான தொகையே கடனாக வழங்கப்படுவது வழக்கும்.
6. காப்புறுதி செய்யக்கட்டவரின் வயது, காப்புறுதிக் கூட்டுருவால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்க வேண்டும். வயது ஒப்புக்கொள்ளப்படாமல் உள்ள பாலிசி மீது பணம் பெறுவதில் பல சிக்கல்கள் உண்டாகும்.
7. பாலிசி வங்கியருக்கு உரிமைமாற்றம் (assignment) செய்யப்பட வேண்டும். உரிமைமாற்றம் பாலிசிமீதே செய்யப்படுவது வழக்கம். சிலசமயம் முத்திரைத்தாள் (Stamped Paper) மீது உரிமைமாற்றம் செய்து அதைப் பாலிசியுடன் இணைத்து வங்கியரிடம் அளிப்பதுமுண்டு. உரிமைமாற்றம் செய்ததைக் காப்பீடு பெற்றவர் காப்பீட்டுக் கூட்டுருவிற்கு எழுத்தால் அறிவிக்க வேண்டும். முன்னரே பாலிசிதாரர் யாரேனும் ஒருவரைப் பாலிசிமீதான தொகையைப் பெற அமர்த்தியிருந்தால் (Nomination) உரிமை மாற்றம் செய்து தந்ததும் அமர்த்தும் செல்லாதாகிவிடும்.
8. திருமாணமான பெண்டிர் சொத்துச் சட்டத்தின் கீழ் எடுத்துக்கொண்ட பாலிசிமீது வங்கியர் கடன் தரமாட்டார். இதற்குக் காரணம் அச்சட்டப்படி ஒரு மனிதர் தம் உயிர்மீது எடுக்கும் பாலிசி தமது மனைவி குழந்தைகள் நன்மைக்கு மட்டுமேயாக அமையும். அம்மனிதர் இறந்துவிட்டால் பாலிசி அவரது சொத்துகளில் ஒன்றாகக் கருதப்படமாட்டாது.
9. தகைமைநிலை அடமானம் (Equitable Mortgage) மூலம் வாடிக்கையாளர் வெகு எளிதாகக் காப்பீட்டுப் பாலிசிமீது கடன் வாங்கலாம். பாலிசியை, வங்கியர் வேண்டும்போது உரிமைமாற்றம்

செய்தர உறுதியளிக்கும் கடிதத்துடன், வங்கியரிடம் அடைவு செய்வதன்வழி தகைமைநிலை அடமானம் ஏற்படுத்தலாம். இவ்வகைப் பிணையை ஏற்றுக்கொண்ட வங்கியர் காப்பீட்டுக் கூட்டுருவுக்குத் தரம் தகைமைநிலை அடமானம் பெறுபவராக உள்ளார் என்று அறிவிக்க வேண்டும்.

கடன் திருப்பிக் கொடுக்கப்பட்டதும், பாலிசியைக் காப்பீடு பெறுபவருக்கு உரிமை மறுமாற்றும் செய்து அவரிடம் அதைத் திருப்பித் தரவேண்டும். உரிமை மறுமாற்றும் காப்பீட்டுக் கூட்டுருவின் ஏடுகளில் பதியப்படவேண்டும். பாலிசியைத் தகைமைநிலை அடமானம் செய்திருந்தால் உரிமை மறுமாற்றம் தேவையில்லை.

பெற்ற கடனை வாடிக்கையாளர் குறித்தபடி அடைக்காவிட்டால் வங்கியர் தாம் பாலிசியைக் காப்பீட்டுக் கூட்டுருவுக்கு வரையுரிமுமை விடுப்புச் (Surrender) செய்ய முடிவெடுத்திருப்பதை அறிவிக்கவேண்டும். அல்லது காப்பீட்டுக் கூட்டுருவிடம் பாலிசி மீது கடன் பெற்று, வங்கியர் தந்துள்ள கடனை அடைக்கும்படி கோரலாம். பாலிசிதாரர் இறந்துபட்டால், இறந்தற்குத் தக்க சான்றளித்து, காப்பீட்டுக் கூட்டுருவிடமிருந்து உரிமைமாற்றம் பெற்றவர் என்ற முறையில் காப்பீட்டுத் தொகையைக் கோரவேண்டும்.

ஏட்டுக் கடன்கள் (Book Debts) மீது கடன் கொடுத்தல்

கடன்கள் வசூலிக்கும் பணியை வங்கியர் விரும்பி ஏற்பதில்லையெனினும், சில நேரங்களில், சூழ்நிலை காரணமாக, வியாபாரக் கடன்களைப் பிணையாக ஏற்றுக்கொண்டு கடன் வழங்குவதுண்டு. இந்தியாவில் சொத்துமாற்றச் சட்டப்படி வழக்குரிமைப் பொருள் (Choose in action) எதையும் சட்டப்படி உரிமைமாற்றம் செய்யலாம். ஏட்டுக்கடன் ஒரு வழக்குரிமைப் பொருளாகும். உரிமைமாற்றம் எழுத்தால் அமையவேண்டும். உரிமை மாற்றுபவரின் கையொப்பம் அப்பத்திரத்தில் இருக்கவேண்டும். கடனாளியை, கடன் தொகையை உரிமை மாற்றிப் பெறுபவருக்குச் செலுத்தும்படி உத்தரவிட்டுக் கடனாளர் எடுத்தித் தரவேண்டும். கடனாளியை மாற்றிப் பெறுபவருக்குப் பொறுப்பாவதற்கு, அவருக்கு உரிமை மாற்றம் பற்றிய அறிவிப்புத் தரவேண்டும். உரிமை மாற்றிக் கொடுப்பவருக்குள்ள உரிமைகளைமட்டுமே உரிமை மாற்றிப் பெறுபவர் பெறுகிறார்.

சுறப்பு

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

அலகு- III
உத்திரவாதத்தினீது கடன்
(LOAN ON GURANTEE)

கடன் வேண்டுபவர் தக்க பிணையங்களை ஈடாகத் தரமுடியா நிலையிலும், கடன்வேண்டுவருடைய சொந்தப்பிணை போதா நிலையிலும் உத்தரவாதத்தின் அடிப்படையில் வங்கியர் கடன் வழங்குவது வழக்கம். கடனை முழுதும் திருப்பிப் பெறுவதில் ஐயநிலையேதும் ஏற்பட்டாலும், பிணையாகத் தரப்பட்ட சொத்தின் மதிப்புக் குறைந்தாலும், தமது நிலையைப் பலப்படுத்திக்கொள்ள வங்கியர் பிறிதொரு நபரின் உத்தரவாதத்தைக் கோருவதுண்டு. முக்கியமாக வெற்றுக்கடன்கள் (Clean advances) கொடுக்கும்பொழுதும், சில சமயங்களில் தவணைக்கடன் அளிக்கும்பொழுதும் வங்கியர் உத்தரவாதம் வேண்டுவார்.

உத்தரவாதத்தின் இலக்கணம்

உத்தரவாதம் என்பது ஒப்பந்தமொன்றின் அடிப்படையில் எழுகின்றது. மூன்றாம் பேர் தம் வாக்குறுதியைச் செயல்படுத்தவோ, பொறுப்பை நிறைவேற்றவோ தவறினால், தாம் அவற்றை நிறைவேற்றுவதாக ஒப்பந்தம் செய்துகொள்வது உத்தரவாத ஒப்பந்தமாகும் (இந்திய ஒப்பந்தம் சட்டம், பிரிவு 126). இந்த ஒப்பந்தம் வாய்மொழியாக அல்லது எழுத்தால் அமையலாம். உத்திரவாதமளிப்பவரை உத்தரவாதி அல்லது பொறுப்புறுதி அளிப்பவர் (Guarantor) அல்லது பிணையாளர் (Surety) என்பர்.

ஈட்டுறுதி ஒப்பந்தம் (Contract of indemnity)

உத்தரவாத ஒப்பந்தம்போன்றே அமையும் மற்றொரு ஒப்பந்தம் ஈட்டுறுதி ஒப்பந்தம். இந்திய ஒப்பந்தச் சட்டம், பிரிவு 124-ன் படி, தமது அல்லது மற்றவர் நடத்தையால் விளையும் இழப்பிற்கு ஈடு செய்வதாக ஒருவர் வாக்குறுதி அளிக்கும் ஒப்பந்தங்களிடையேயுள்ள வேறுபாட்டை ஒரு எடுத்துக்காட்டால் விளக்கலாம். பிரபு என்பவர் முகிலன் என்பவரைக் கடைக்கு அழைத்துச் சென்று கடைக்காரரிடம் “இவருக்கு வேண்டிய பொருள்கள் அனைத்தையும் தருக உங்களுக்குப் பணம் செலுத்தப்படுவது என பொறுப்பு” என்று சொன்னால் அது ஈட்டுறுதியாகும். மேற்கண்டவாறல்லாமல் “இவருக்கு வேண்டிய பொருளனைத்தையும் தருக ; இவர் பணம் செலுத்தத் தவறினால் நான் செலுத்துகிறேன்” என்று கூறினால் அது உத்தரவாதமாகும். மேலெழுந்தவாறு பார்த்தால் இவ்விரண்டிற்கும் வேறுபாடு தோன்றாவிடினும் உண்மையில் கீழ்க்கண்ட வேறுபாடுகள் உண்டு.

உத்தரவாத ஒப்பந்தத்தில் மூன்று நபர்கள் தொடர்புற்றவர்களாயுள்ளனர். அவர்கள் கடனாளி, கடனாளர் (Creditor), பிணையாளர் (Surety), ஈட்டுறுதி ஒப்பந்தத்தில் இரண்டு பேர்வழிகளே தொடர்புள்ளவர்களாய் அமைகின்றனர். ஒருவர் ஈட்டுறுதியளிப்பவர் (Indemnifier), மற்றவர் ஈட்டுறுதிபெறுபவர் (Indemnified).

நட்டமேற்பட்டால் ஈட்டுறுதியில் முதல்நிலைப் பொறுப்பும் தனிப்பட்ட பொறுப்பும் ஈட்டுறுதியளிப்பவரையே சாரும். ஆனால் உத்தரவாத ஒப்பந்தத்தில் இரு ஒப்பந்தங்கள் அடங்கியுள்ளன. கடனாளி, கடனாளர் ஆகியோரிடையே ஏற்பட்டுள்ள முதன்மை ஒப்பந்தம் ஒன்று, கடனாளர், பிணையாளர் ஆகியோரிடையே ஏற்பட்டுள்ள இரண்டாம் நிலை ஒப்பந்தம் மற்றொன்று.

உத்தரவாதத்தில் முதன்மை நிலைப் பொறுப்பு (Primary liability) தலைக்கடனாளி (Principal debtor) யையே சார்ந்து நிற்கிறது. தலைக்கடனாளி தம் பொறுப்பை நிறைவேற்றத் தவறினால் பிணையாளர் பொறுப்பாவார்

உத்தரவாத ஒப்பந்தத்தில், கடனாளியின் வேண்டுகோளின்பேரில் பிணையாளர் பொறுப்பேற்க ஒப்புக்கிறார். ஈட்டுறுதியில் இம் மாதிரியான வேண்டுகோள் தேவைப்படுவதில்லை.

தலைக்கடனாளி ஏற்ற பொறுப்பை அவர் செய்யத்தவறிய நிலையில் பிணையாளர் செய்துமுடித்தால், பின்னர் அவர் தலைக்கடனாளியீது வழக்குத் தொடரமுடியும். ஈட்டுறுதி ஒப்பந்தத்தில் இந்த உரிமை பிணையாளருக்குக் கிடையாது.

வங்கியர் கடைப்பிடிக்கவேண்டிய எச்சரிக்கை

உத்தரவாதத்தின்மீது கடனளிப்பதில் வங்கியர் சில எச்சரிக்கைகளை மேற்கொள்ளவேண்டும். கடனைச் செலுத்தும்படி கோரினால் அதன்படி செய்யும் வகையுள்ள நபராகப் பிணையாளர் அமைந்தால் உத்தரவாத ஒப்பந்தத்தினால் பயனுண்டு. பிணையாளரின் நிதிநிலையைப்பற்றி அவ்வப்போது தகவல் சேகரிக்கவேண்டும். கடன் தீரும்வரை உத்தரவாதத்தின் மதிப்புக் கடனளவுக்குக் குறைந்துவிடாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். வங்கியர் எவரையும் இதுபற்றி அணுகக்கூடாது. இதற்கெனத் தயாரிக்கப்பட்ட படிவத்தில் உத்தரவாதம் பெற வேண்டும். பல நபர்கள் உத்தரவாதம் செய்ய ஒப்பி, கடன் கொடுக்கப்படுகையில் அந்நபர்களனைவரும் கடன் தரப்படுமுன் உத்தரவாதப் பத்திரத்தில் கையொப்பமிடவேண்டும்.

உத்தரவாதம் காலாவதியாகாமல் இருக்கும்பொருட்டுக் குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு ஒருமுறை உறுதிபெறும் கடிதத்தைப் பிணையாளர்களிடம் பெற்று, அதனைக் கடனாளி தான் கொடுக்க வேண்டிய கடன் தொகையை உறுதிசெய்த கடிதத்துடன் இணைத்துக்கொள்ள வேண்டும். வங்கியர் உத்தரவாத ஒப்பந்தத்தைத் தம் முன்னிலையில் பிணையாளர் கையொப்பமிடவேண்டும் என்று வற்புறுத்துதல் நன்று. இதனால் இரண்டு வகையான நன்மைகள் உண்டு. பிணையாளர் கையொப்பம் பொய்யாகப் புணையப்பட்டது என்று கூறுவது தவிர்க்கப்படுகிறது. மற்றும் பத்திரத்தில் என்ன கண்டிருக்கிறது என்று தெரியாமல் கையொப்பமிட்டதாகப் பிணையாளர் கூறமுடியாது.

பிணையாளரின் உரிமைகள்

- i) தாம் உத்தரவாதம் தந்த நடவடிக்கையின் காரணமாகச் செலுத்தவேண்டிய பணத்தைச் செலுத்திய அல்லது காரித்தைச் செய்துமுடித்த பிணையாளர், கடனாளருக்குக் கடனாளியீது எவ்வெவ்வரிமைகளுண்டோ, அவையனைத்தையும் பெறுகிறார். தலைக்கடனாளி வங்கியரிடம் அக்கடன்பெறும் பொருட்டுப் பிணையங்களேதும் தந்திருந்தால் அவற்றை உத்தரவாதப்படி பொறுப்பைத் தீர்த்த பிணையாளரிடம் வங்கியர் கொடுத்துவிட வேண்டும்.
- ii) உத்தரவாத ஒப்பந்தப்படி கடனைத் செலுத்துமாறு கடனாளர் கோரி வழக்குத் தொடர்ந்தால், பிணையாளர் கடனாளருக்க உள்ள மாற்றமர் அடமான உரிமைப்படி (Subrogation) வேறு எந்தப் பணத்தையும் ஈடுகட்டிக்கொள்ளும் உரிமையிருப்பின், அந்த உரிமையைத் தாமும் கோரலாம். அப்படி வேறு எந்தத்

தொகையையும் ஈடுகட்டிய பின்னும் தரவேண்டிய கடன் தொகையிருந்தால் அதைமட்டும் பிணையாள் தரவேண்டும்.

- iii) எந்த நேரத்திலும் உத்தரவாதத்தின்மீது தம் பொறுப்பு எந்த அளவுக்கு இருக்கிறது என்று பிணையாள் தெரிந்துகொள்ளும் உரிமை கொண்டவர். இதுபற்றிய தகவலைப் பிணையாளுக்குத் தெரிவிக்கும் போது வங்கயர் மிகவும் எச்சரிக்கை இருக்க வேண்டும். தமது வாடிக்கையரின் கணக்கைப் பிணையாளுக்குக் காட்டவேண்டுவதில்லை; இரகசியத் தன்மை பொருந்திய செய்திகளைத் தெரிவிக்க வேண்டுவதுமில்லை. கணக்கிலுள்ள இருப்பு இவ்வளவு என்று கூறினால் போதும்.
- iv) குறிப்பிட்ட கால அறிவிப்பு வங்கியருக்குத் தந்துவிட்டு பிணையாள் தமது ஒப்பந்தத்தைப் பின்னழிப்புச் (Revocation) செய்யலாம். ஆனால், அந்தக் கால வரையறைக்கு உட்பட்டு உத்தரவாதத்தின்மீது மேற்கொள்ளப்பட்ட எல்லாவிதமான நடவடிக்கைகள் பற்றிய பொறுப்பைப் பிணையாள் ஏற்றே ஆகவேண்டும்.
- v) ஒரு கடனுக்கு ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பிணையாள்களிருப்பின், ஒப்பந்தப்படி ஒவ்வொரு பிணையாளும் குறிப்பிட்ட அளவு தொகைக்குப் பொறுப்பாவார். ஒரு பிணையாள் மொத்தத் தொகையையும் செலுத்த நேர்ந்தால், பிற பிணையாள்களிடமிருந்து அவரவர் பொறுப்பேற்ற விகிதப்படி தொகையைப் பெற அவருக்கு உரிமையுண்டு. உத்தரவாதம் அளிக்கும்போது பொறுப்பின் விகிதத்தை நிருணயிக்காவிடில் பொறுப்பைச் சமமாக ஏற்கவேண்டும்.

பிணையாள் பொறுப்புநீக்கம்

பிணையாள் கீழ்க்கண்ட நிலைகளில் தமது பொறுப்பினின்று விடுபடுகிறார் :

- i) பிணையாளின் இசைவின்றிக் கடனாளரும் தலைக்கடனாளியும் உத்தரவாத ஒப்பந்த நிபந்தனைகளை மாற்றினால் பிணையாள் பொறுப்புத் தீர்ந்துபோகும்.
- ii) தலைக்கடனாளியைப் பொறுப்பிலிருந்து விடுவித்தாலோ, அவர் பொறுப்பைத் தீர்த்துவிடும் வகையில் எதையும் செய்தாலோ பிணையாள் பொறுப்புத் தீர்ந்தவராகிவிடுவார். இதற்குக் காரணம், உத்தரவாத ஒப்பந்தத்தில் முதன்மையான ஒப்பந்தம் தலைக்கடனாளிக்கும் கடனாளருக்குமிடையே ஏற்படுகின்றது. கடனாளர் செய்கையால் முதன்மையான ஒப்பந்தமே தீர்ந்துபோகும்போது, கடனாளருக்கும் பிணையாளுக்குமிடையேயான ஒப்பந்தம் தானாகவே அழிந்துபோகிறது.
- iii) பிணையாளின் இசைவு இல்லாமல், கடனாளர் (அ) கடனாளிமீது வழக்குத் தொடரமாட்டாது என்று உறுதியளித்தாலும் அல்லது (ஆ) கடனைத் திருப்பித்தரக் காலத்தை நீட்டித்த உறுதியளித்தாலும் அல்லது (இ) கடனாளியுடன் வேறு கடனடைவு ஏற்பாடு செய்துகொண்டாலும் பிணையாள் பொறுப்புத் தீர்ந்ததாகும்.

- iv) பிணையாளின் உரிமைக்கு முரணான செயல் எதையும் கடனாளர் செய்தாலோ அல்லது பிணையாளர் கோரிய கடமை எதையும் கடனாளர் செய்யத் தவறினாலோ அதன் காரணமாகத் தலைக்கடனாளி மீது பிணையாளருக்குள்ள உரிமை பாதிக்கப்பட்டால் பிணையால் பொறுப்பு தீர்ந்து போகும்.

உத்தரவாதப் பொறுப்பினை நிரூணயிக்கும் நிகழ்ச்சிகள்

உத்தரவாத ஒப்பந்தப்படி பிணையாளர் பொறுப்பு ஏற்றாலும், சில நிகழ்ச்சிகள் காரணமாகக் குறிப்பிட்ட பொறுப்பு இவ்வளவுதான் எனத் தீர்மானிக்கப்பட்டு அந்நிகழ்ச்சிக்குப்பின் கொடுக்கப்படும் கடன்களுக்கு உத்தரவாதம் செய்பவர் பொறுப்பாகமாட்டார். அவை :

- i) பிணையாளர் இறந்துபோனால், அவர் இறப்புக்குப் பிறகு தரப்படும் கடன்களுக்கு அவர் அளித்திருந்த உத்தரவாதம் பொருந்தாது. இருந்தாலும் ஒப்பந்தத்தில், பிணையாளர் இறந்த செய்தி வங்கியருக்கு அவரது சட்டச் சார்பாளர்களால் அறிவிக்கப்பட்ட நாள் முதல் மூன்று மாதங்கள் வரை உத்தரவாதம் பிணையாளர் சொத்தைக் கட்டுப்படுத்தும் என்று கண்டிருந்தால் அதன்படி பொறுப்புத் தொடர்ந்து நிற்கும்.
- ii) தலைக்கடனாளி இறந்துவிட்டார் என்ற செய்தி வங்கியருக்குக் கிடைத்தபின் அவரது கணக்கில் ஏற்படும் பற்றுத்தொகைக்குப் பிணையாளர் பொறுப்பாக மாட்டார். கிளேடன வழக்கின் விதி (Rule in Clayton's case) வங்கியரைப் பாதிக்காமலிருக்கக் கடனாளியின் கணக்கை அத்துடன் முடிவுசெய்துவிடல் வேண்டும்.
- iii) பிணையாளர் நொடித்தநிலையரானபின் தலைக்கடனாளிக்குத் தரப்படும் கடனுக்கு அவர் பொறுப்பாக மாட்டார். நொடித்தநிலையேற்படுமுன் அவர் பொறுப்பு எவ்வளவாக உள்ளது என்று கணக்கிட்டு அவருடைய சொத்ததிகாரியிடம் (Office Receiver) உரிமையைக் கோரவேண்டும்.
- iv) உத்தரவாத ஒப்பந்த நிபந்தனைகளின்படி பிணையாளர் கடனாளருக்குத் தாம் அளித்துள்ள உத்தரவாதத்தை முடிவுசெய்துகொள்ளும்படி அறிவித்தால், உத்தரவாதம், அறிவிப்புக் கொடுக்கும்வரை கொடுத்த கடன்களை மட்டுமே கட்டுப்படுத்தும். இருப்பினும், குறிப்பிட்ட காலம் முடியும்வரை உத்தரவாத ஒப்பந்தம் தொடர்ந்து அமலிலிருக்கும்.
- v) கடனாளர், பிணையாளர்மீது கோரிக்கை விடுத்தளவுடன், அவரது உத்தரவாதப் பொறுப்புக் குறைந்து போகாத வகையில் கணக்கை முடிவுசெய்து கொள்வது நல்லது. இல்லாவிடில் கிளேடன் வழக்கு விதிப்படி, பணம் கடனாளியின் பொறுப்பை அந்த அளவுக்குக் குறைப்பதாக அமையக்கூடும்.

வங்கியருக்குள்ள சட்டப்பிணைப்புகள்

வங்கியர், தமக்கும் தலைக்கடனாளிக்குமிடையேயுள்ள உத்தரவாத ஒப்பந்த விதிகளை அவர் இசைவின்றி மாற்றக்கூடாது. நடைமுறையில், வங்கியர் உத்தரவாத ஒப்பந்தம் செய்து கொள்ளும்பொழுதே தலைக்கடனாளியிடம் ஒப்பந்த நிபந்தனைகளைத் தேவைக்கேற்ப மாற்றிக்கொள்ள அவர் இசைவைப் பெற்றுவிடுகிறார்.

வங்கியர் தலைக்கடனாளியை அவர் பொறுப்பிலிருந்து விடுவித்தலாகாது. சக பிணையாளர்கள் உள்ள நிலையில் ஒருவரை மட்டும் வங்கியர் பொறுப்பிலிருந்து விடுவித்தால் மற்றப் பிணையாளர்கள் பொறுப்புத் தீர்ந்ததாகாது அங்ஙனம் பொறுப்பிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டவர் தமது சக பிணையாளர்களுக்குத் தாம்பட்ட பொறுப்பிலிருந்து விடுவிக்கப்படுவதில்லை. தம் நிலையைப் பாதுகாக்கவேண்டி வங்கியர் இரண்டு அல்லது மேற்பட்ட பிணையாளர்கள் உள்ளபோது உத்தரவாதப் பொறுப்பைக் கூட்டாகவும் தனித்தும் செலுத்தும்படி ஒப்பந்தம் செய்துகொள்வர்.

உத்தரவாத ஒப்பந்தத்தில் வேறு வகையாகக் கண்டிருந்தாலன்றி, கடனாளியின் பிணையங்களை வங்கியர் கவனக்குறைவாகக் கையாண்டு அதனால் பிணையங்களின் மதிப்புக் குறைந்துபோனால், பிணையங்களின் மதிப்புக் குறைந்த அளவுக்குப் பிணையாளின் பொறுப்புக் குறைந்துவிடும். மற்றும், பிணையாளின் ஒப்புதலின்றி வங்கியர் கடனாளிக்கு எவ்விதச் சலுகையும் அளித்தலாகாது. கடனைத் திருப்பிச் செலுத்தக் கடனாளிக்குக் காலத்தை நீட்டித்துத் தந்தால், அவரது நிதிநிலைமை மேலும் மோசமாகிப் பின்னர் பிணையாளர் அவரிடமிருந்து தாம் அவர் (கடனாளி) சார்பாகச் செலுத்திய தொகையைப் பெறுவது கடினமாகலாம் அல்லது முடியாமலும் போகலாம். தலைக்கடனாளி இறந்து போனாலும் போகலாம் அல்லது பித்தநிலையராயும்விடலாம். கடனைத் திருப்பப் பெறத் தலைக்கடனாளிமீது வழக்குத் தொடராமலிருக்க இணங்குவது மட்டும் பிணையாளைப் பொறுப்பினின்று விடுவிக்காது.

கூட்டுநிறுவனம் ஒரு கடனுக்கு உத்தரவாதமளித்தால், உத்தரவாதப் பத்திரத்தில் எல்லாக் கூட்டாளிகளும் கையொப்பமிடுதல் வேண்டும். கூட்டுநிறுவனத்தைக் கட்டுப்படுத்தும் வகையில் கூட்டாளிக்குத் தரப்பட்டுள்ள தொக்கிய அதிகாரம் உத்தரவாதம் அளிப்பதற்கும் பொருந்தும் என்று நினைத்துவிடக் கூடாது.

வரையறுக்கப்பட்ட நிறுமங்கள் (கம்பெனிகள்) கடன் கோருமிடத்து வங்கியர் அவற்றின் அமைப்புமுறையோடு, செயல்முறை விதிகள் ஆகியவற்றை உன்னிப்பாகப் படித்து, நிறுமத்திற்கு உத்தரவாதம் கொடுக்கும் அதிகாரம் தரப்பட்டுள்ளதா என்று பார்க்கவேண்டும். அப்படி அதிகாரம் தரப்பட்டிருந்தால் இயக்குநர் அவை தீர்மானம் ஒன்று இயற்றிக் குறிப்பிட்ட உத்தரவாதமளிக்க நிறுமத்திற்கு அதிகாரமளிக்கலாம். தீர்மானத்தின் சான்றுறுதி செய்யப்பட்ட நகலுடன் உத்தரவாதப் பத்திரத்தின் நகலொன்றையும் நிறும அதிகாரி கையொப்பமிட்டு அதை இணைத்து வங்கியருக்கு அனுப்பவேண்டும்.

இறுதியாகக் கூறுமிடத்து, உத்தரவாதம் ஒன்றை மட்டுமே நம்பி வங்கியர் கடனளிப்பது அவ்வளவு நல்லதன்று. மற்ற வகைப் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளுடன் உத்தரவாதம் பெற்றுக் கொள்வதும் ஒருவகைப் பாதுகாப்பாகக் கருதப்படுதல் நன்று.

அலகு - IV
திட்டமதிப்பீடு
(Project appraisal)

வங்கியர் கடன் வழங்குமுன் உத்தேசத்திட்டங்களின் செயல்பாடுகளை மதிப்பிடும் முறைக்கு திட்ட மதிப்பீடு எனப் பெயர்.

வங்கியர் கடன் வழங்கும்போது, கடன் முதலீட்டுத்திட்டத்திலிருந்து கிடைக்கும் வருவாய், கடனைத் திருப்பிச் செலுத்துமளவிற்கு உள்ளனவா என்பதைப் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். எந்த திட்டத்திற்கு கடன் வாங்குகிறார் என்பதை வங்கியர் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். இலாபகரமானதும், பாதுகாப்பானதுமான திட்டங்களுக்கு கடன் வழங்க வேண்டும். வெவ்வேறு திட்டங்களிலிருந்தும் கிடைக்கும் வருவாய் வெவ்வேறு அளவுகளாக இருப்பதால், சரியான திட்டத்தினை தேர்வு செய்வது மிகவும் சிரமமான பணியாக வங்கியருக்கு உள்ளது.

திட்ட மதிப்பீட்டின் செயல்பாடுகளை அளவிட கீழ்க் குறிப்பிட்டுள்ள திட்டமான அளவை (Criteria) பயன்படுகிறது :

1. தொழில் நுட்ப செயல்பாடு (Technical Feasibility)
 2. பொருளாதாரச் செயல்பாடு (Economic Feasibility)
 3. நிதியியல் செயல்பாடு (Financial Feasibility)
 4. மேலாண்மைச் செயல்பாடு (Managerial Feasibility)
1. தொழில் நுட்ப செயல்பாடு (Technical Feasibility)
- இதில் கீழ்க்கண்ட முக்கியக் காரணிகளின் மதிப்பீடுகள் உள்ளடங்கி உள்ளது.
1. பல்வேறு உற்பத்திக்காரணிகள் கிடைக்கின்றனவா எனக் கண்டுபிடித்தல்
 2. திட்டத்திற்குத் தகுந்த இட அமைப்பு
 3. பொருத்தமான தொழில்நுட்பத்தினை பின்பற்றுதல்
 4. மனித வளத்திற்குத் தேவையான பயிற்சியளித்தல்
 5. இயந்திரங்கள் மற்றும் கருவிகள் அமைத்தல்
 6. தொழில் நுட்பம் புகுத்துதல்
 7. பொருத்தமான பணிமனை வடிவமைப்பு
 8. மாசுக்கட்டுப்பாட்டு வாரியத்திடமிருந்து மாசுபடிதல் இல்லாத தெளிவுரைப்பெறுதல்
 9. சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் கீழ் சுற்றுச்சூழல் தெளிவுரை பெறுதல்
 10. காப்புரிமை மற்றும் வணிகத் குறிச் சட்டத்தின்கீழ் பாதுகாப்பு
 11. தொழிற்சாலைக்கழிவுகள் அகற்ற தக்க வசதிகள்
2. பொருளாதாரச் செயல்பாடு (Economic Feasibility)
- இவற்றில் கீழ்க்கண்ட முக்கியக் காரணிகளின் மதிப்பீடுகள் உள்ளடங்கியுள்ளது.
1. உற்பத்திப்பொருளின் சந்தைப் பங்கு எந்த அளவு உள்ளது.

2. பொருளுக்கான தேவை
3. சந்தையில் நிலவும் போட்டி
4. பொருள் வாழ்க்கை அமைப்பு நிலைகள்
5. பொருளின் எதிர்காலத் தேவை
6. சமூக நோக்கங்களை நிறைவேற்றதல். உதாரணம் :
வேலைவாய்ப்புகளை உருவாக்குதல், பின் தங்கிய பகுதிகளின் வளர்ச்சியில் அக்கறை செலுத்துதல்.
7. பொருளின் வாய்ப்பு — (வலிமை, பலவீனம், சந்தர்ப்பம் மற்றும் பயம் பற்றிய ஆய்வு)

3. நிதியியல் செயல்பாடு (Financial Feasibility)

இதில் கீழ்க் குறிப்பிட்டுள்ளவைகள் சார்ந்துள்ளது.

1. முதலீட்டின்மீது கிடைக்கும் வருவாயின் அடிப்படையில் திட்டத்தின் நிதி நிலையினை அறிதல்
2. நிதி கிடைக்கும் பல்வேறு வழிகள் மற்றும் மூலதனச் செலவுகள்
3. எதிர்பார்க்கும் ரொக்க வரவு மற்றும் ரொக்கம் வெளிச்செல்லுதல்
4. திட்டத்தின் அடக்க விலை
5. குறைந்த இலாப அளவு
6. உற்பத்தி செலவு மற்றும் இலாபத் தன்மை
7. திட்டத்தின் எதிர்கால வளர்ச்சி
8. மொத்த மற்றும் நிகர வருவாய்கள்
9. எதிர்கால வளர்ச்சி

4. மேலாண்மைச் செயல்பாடு (Managerial Feasibility)

1. இயக்குநர் அவையில் தகுதியானவர்களை நியமித்தல்
2. பணியாளர்களின் அனுபவம்
3. தொழில் நுட்பத்தகுதி
4. பணியாளர் பிரச்சினைகளைத் தீர்த்து, நல்ல தொழிற்சாலை உறவு முறையினை ஏற்படுத்துதல்
5. தற்போதைய தொழிலில் உள்ள அனுபவம்

கடன் வழங்கலில் பின்பற்றும் வழிகள்

வாடிக்கையாளருக்கு கடன் வழங்குமுன், வங்கியர் கீழ்க் கண்ட வழிமுறைகளைப் பின்பற்ற வேண்டும்.

1. கடன் பெறுபவரை நோக்க கானல்
2. கடன் பெறுபவர் பற்றிய செய்திகளைப் பெறுதல்
3. பெற்ற விவரங்களின் அடிப்படையில், கடன் பெறுபவரின் நாணயத்தினை ஆய்வு செய்தல்

இவை தவிர வங்கியர் கீழ்க்கண்ட விவரங்களைச் சேகரிக்க வேண்டும்

1. தொழிற்சாலை பற்றிய விவரங்கள்
2. கையாளப்படும் நிதிமுறை
3. திட்டத்தின் அடக்க மதிப்பு

4. பொருள் சந்தை இடுக்கைக்கான் ஏற்பாடுகள்
5. உரிமம் சம்பிரதாயங்கள்
6. மாசு இல்லாத் தெளிவுரை
7. இலாபத் தன்மை மற்றும் ரொக்க ஓட்டம்
8. திட்ட மதிப்பீட்டுடன் இணைக்க வேண்டிய படிவங்கள்
9. உற்பத்திச் செலவின் மதிப்பீடு
10. நிதி பெறும் முறைகள்
11. சென்ற ஆண்டின் செயல்பாடுகள்
12. தேவையான கடன் தொகை மற்றும் திருப்பிச் செலுத்தும் காலம்
13. கடனுக்கு அளிக்கும் பிணையங்கள்
14. அளித்த விவரங்களைச் சரிபார்த்தல்
15. கடன் கொடுப்பவரின் விவரங்களைச் சேகரித்தல்
16. திருப்பிச் செலுத்தும் கால் அளவினை நிர்ணயித்தல், வட்டிவீதம் மற்றும் தவணைத்தொகை
17. மேற்கூறிய விவரங்களுக்கான பத்திரங்களை பெறுதல்
18. கடன் தொகையினை வழங்குதல்

நடைமுறைப்படுத்தாத (அ) நிறைவேறாத சொத்துக்களின் மேலாண்மை

Management of Non-Performing Assets (NPAS)

வங்கியத் தொழிலில் நிறைவேறாத சொத்துக்கள் தவிர்க்கமுடியாத சூமையாக உள்ளது. எந்த ஒரு கணக்கும் நிறைவேறாத சொத்தாக உருவாகுவதை தடுக்க நிலையான சொத்துக்களின் மேலாண்மை வங்கிக்கு தேவைப்படுகிறது. வங்கிகளின் வெற்றி நிறைவேறாத சொத்துக்களை மேலாண்மை செய்யும் முறையினைச் சார்ந்துள்ளது.

நிறைவேறாத சொத்துக்கள் உருவாக காரணமான காரணிகள் :

இந்திய ரிசர்வ் வங்கியின் ஆய்வின்படி, நிறைவேறாத சொத்துக்கள் உருவாக காரணமான காரணிகளை கீழ்க்கண்டவாறு பிரிக்கலாம்.

1. உட்காரணிகள்
 2. வெளிக்காரணிகள்
- 1. உட்காரணிகள்**
1. நிறுவனத்தை விரிவாக்குதல், பிரித்தல், நவீனப்படுத்துதல் மற்றும் புதிய திட்டங்களை உருவாக்குவதற்கு நிதிகளை மாற்றுதல்
 2. நிறுவனத்தின் துணை அமைப்புகளை ஏற்படுத்த அல்லது உதவிகளுக்கு நிதியினை மாற்றுதல்
 3. திட்டத்தினை அமுல்படுத்தும் நிலையில் ஆகும் செலவுகள்
 4. பொருள் தோல்வி, சந்தை தோல்வியின் காரணமாக வியாபாரம் தோல்வி அடைதல்
 5. திறமையற்ற மேலாண்மை
 6. நிதிமேலாண்மை மற்றும் நிறைவேற்றுதலில் சுனக்கம்
 7. பொருத்தமற்ற தொழில்நுட்பம் (அல்லது) நவீன தொழில் நுட்பத்தில் பிரச்சினைகள்

2. வெளிப்புறக்காரணிகள்

நிறைவேறாத சொத்துக்கள் உருவாக காரணமாகும் வெளிப்புறக்காரணிகள் பின்வருவன:-

1. பொருளாதாரம் முழுவதும் மந்தம்
2. உள்நீடுகள் (அல்லது) எரிபொருள் பற்றாக்குறை
3. உள்நீடுகளின் விலை மாற்றம்
4. விலைமாறுதலில் மாற்றம்
5. விபத்துக்கள் மற்றும் இயற்கை சூழ்நிலைகள்
6. சுங்கவரி மற்றும் இறக்குமதி கட்டணங்கள் தொடர்பாக அரசின் கொள்கைகளில் மாற்றங்கள்
7. அரசுக்கடன் தள்ளுபடித்திட்டம்

பிறகாரணிகள்

மேற்கண்ட காரணிகள் தவிர, நிலையான சொத்துகள், நிறைவேறாத சொத்துக்களாக உருவாக காரணமான காரணிகள் பின்வருவன:

1. தாராளமான பொருளாதார கொள்கை மற்றும் தாராளமயமாக்கலின் விளைவு உதாரணம் : கடும் போட்டி, வரிகுறைப்பு மற்றும் தடைநீக்கம்.
2. கடன் நிர்வகிப்பதில் சரியின்மை
3. பெரிய திட்டங்களை உருவாக்குவதில் தோற்றுவிப்பாளரின் நம்பிக்கை.
4. மூலதனச் சந்தையில் திடீர் சரிவு மற்றும் போதுமான நிதியினை உருவாக்கத் தவறுதல்
5. நோக்கங்களைத் தவிர்த்து , அரசின் ஆணையின்படி சில துறைகளுக்கு கடன் வழங்குதல்
6. நிதியினை தவறாக பயன்படுத்துதல் உதாரணம். குறுகியகால கடன்களை நீண்டகால நடவடிக்கைகளுக்கு பயன்படுத்தல்
7. அதிகமான கடன் பெறுதலில் செலவு
8. கடன் வசூலித்தலில் சட்டத்தினை தவறாக பயன்படுத்தல்.

முன் எச்சரிக்கை அறிவிப்பு :

கடன் கணக்கில் சீர்கேடுகள் ஏற்படுவதை அறியக் கூடிய (அல்லது) காட்டக் கூடிய கருவியே எச்சரிக்கை அறிவிப்பாகும். கடன் கணக்குகளில் உள்ள முதன்மை பிரச்சினைகளை கண்டுபிடித்து, அதனை தீர்க்க எடுக்கும் தீர்வாகும். ஏறக்குறைய எல்லா வங்கிகளும் நிறைவேறாத சொத்துக்களை கண்டுபிடிக்க முன்எச்சரிக்கை முறைகளை கடைப்பிடிக்கிறது.

முன் அறிவிப்பு முறையின் வகைகள்:

1. நிதி அறிவிப்பு முறை
2. நடைமுறை அறிவிப்பு முறை
3. வங்கி அறிவிப்பு முறை
4. மேலான்மை அறிவிப்பு முறை
5. வெளிப்புற அறிவிப்பு முறை

1. நிதி அறிவிப்பு முறை :-

1. கடன்திருப்பிச் செலுத்தலில் தவறுகள்

2. கணக்குகள் தொடர்ந்து பயன்படுத்தாமை
3. நடைமுறை மூலதன நிலைமை அல்லது நீர்மைத்தன்மை சீர்கேடுகள்
4. கடந்த காலத்தை விட விற்பனை குறைவு
5. நீண்டகாலக் கடன் அதிகமாக வாங்குதல்
6. விற்பனை அதிகரிப்பு ஆனால் குறைவான இலாபம்
7. நடைமுறை நட்டம் ஏற்படுதல்
8. வராக்கடன் நட்ட அளவு அதிகரித்தல்

2. நடைமுறை அறிவிப்பு முறை :-

1. இயந்திர அளவினை விட குறைவான பயன்பாடு
2. மின்கட்டணம், கூலி செலுத்தாமை
3. அடிக்கடி தொழிலாளர் பிரச்சினைகள்
4. பிரித்தலில் தாமதம் மற்றும் தொழிலை விரிவாக்குதல் பிரித்தல் அல்லது நவீனப்படுத்தலில் அடிக்கடி மாற்றங்கள்
5. அதிகமான சரக்கு இருப்பு மற்றும் நீண்டகால இருப்பு வைத்தல்
6. முக்கிய வாடிக்கையாளர்கள் இழப்பு

3. மேலான்மை அறிவிப்பு முறை :-

1. நிதியினை மாற்றுதல் மற்றும் குறைவான நிதி கட்டுப்பாடு
2. பணிபுரிவோரிடம் ஒத்துழைப்பு குறைவு
3. மேலான்மை அல்லது உரிமையாளர் முறையில் மாற்றம்
4. தேவையற்ற இடர்பாடுகளை ஏற்றல்
5. போலியான நிதிநிலை அறிக்கை.

4. வங்கி அறிப்பு முறை :-

1. மேலும் கடன் பெற தொடர்ந்து வலியுறுத்தல்
2. வட்டிகணக்கிடுதலில் தாமதங்கள்
3. கணக்குகள் சரியாக பராமரிக்காமை அல்லது குறைவான வங்கி இருப்பு
4. பிற வங்கிகளில் கணக்கு தொடங்குதல்
5. காசோலைகளை அவமதித்தல் அல்லது வசூலுக்கு அனுப்பிய உண்டியல் திரும்புதல்
6. கணக்கு மூலம் விற்பனை நடவடிக்கைகளுக்கான வழி இல்லை
7. இருப்பு அறிக்கைகளை சமர்ப்பிப்பதில் தாமதம் மற்றும் அறிக்கைகளை குறித்த காலத்தில் சமர்ப்பிக்க தவறுதல்.
8. அதிகப்படியான கணக்குகள் உருவாக்குதல்

5. வெளிப்புற அறிவிப்பு முறை :-

1. பொருளாதார இடைவெளி
2. புதிய தொழில் நுட்பத்தினை அறிமுகப்படுத்தல்
3. அரசு கொள்கைகளில் மாற்றங்கள்
4. புதிய போட்டிகள் உருவாகுதல்

5. இயற்கை சூழலைகள்
6. தொழிற்சாலை சிறப்பியல்புகளில் குறை

6. செயல்படுத்தாத (அ) பயன்படுத்தாத (அ) நிறைவேற்றாத சொத்துக்களை மேலாண்மை செய்தல் :-

1. கடன்கள் பல்வேறு வாடிக்கையாளர்களுக்கு பிரித்து வழங்குதல்
2. சிறந்த தகுதியான கடன் வழங்க இடர்பாடுகளை அறிய நுணுக்கங்களை அறிமுகப்படுத்துதல்
3. நடைமுறைச் செயல்களை குறைக்க வங்கியியல் தொழில் நுட்பத்தினை புகுத்துதல்
4. கடன் அளவு முறையினைப் புகுத்துதல்
5. நடைமுறை இடர்பாடுகளை அளவிடுவதன் மூலம் விளைவுகளை குறைத்தல்.
6. வாடிக்கையாளரின் வியாபார நிறுவனத்தினை அடிக்கடி பார்வையாளர் மூலம் அவர்களின் கணக்குகளை அறிந்து, கடன் அறிக்கை தயாரித்தல்.
7. கடன் விண்ணப்பத்தின் மதிப்பிட்டு துரிதமாக கடனை வழங்குதல்.

தீர்வுகள் :-

சரியான கடன் மேலாண்மை இருப்பினும், நிறைவேற்றப்படாத சொத்துக்களை மதிப்பிட கீழ்க்காணும் தீர்வுகள் உள்ளன. அவை

1. சட்டப்பூர்வமற்ற தீர்வுகள்
2. சட்டப்பூர்வ தீர்வுகள்

1. சட்டப்பூர்வமற்ற தீர்வுகள் :-

சமரசம் செய்தல், இணைத்தல் மற்றும் நிறுவனங்களை எடுத்தல் ஆகியன சட்டப்பூர்வமற்ற தீர்வுகளாகும். நீதிமன்றத்தின் தலையீடு இல்லாமல் அடகு வைத்த அல்லது அடமானச் சொத்துக்களை விற்க முடியாது. முகமை மூலமாக கடனை வசூலித்து அதற்காக சேவை கட்டணங்களை வழங்கலாம்.

2. சட்டப்பூர்வ தீர்வுகள் :-

இந்திய ரிசர்வ் வங்கி கடன் வழங்கியவர்களிடம், கடனை வசூலிப்பதில் குற்றவியல் நடவடிக்கைகள் உட்பட சட்டப்பூர்வ நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுமாறு வலியுறுத்தலாம். அவை பின் வருவன:

1. கடனை வசூலிக்க உரிமையியல் வழக்கு தொடரலாம். (அல்லது) பிணையத்தினை கைப்பற்றலாம்.
2. கடனை வசூலிப்பதில் மாநில வசூல் சட்டப்படி வழக்கு தொடர்தல்
3. வங்கி மற்றும் நிதி நிறுவன சட்டம் 1993-இன் படி, கடனை வசூலிக்க, வழக்குகளை கடன் வசூல் தீர்ப்பாயாகம் மற்றும் கடன் வசூல் மேல் முறையீட்டு தீர்ப்பாயகத்திற்கு பரிந்துரை செய்யலாம்.
4. சட்டப்பணிகள் பொறுப்புச்சட்டம் 1987-இன் கீழ் அமைக்கப்பட்ட லோக்தளத்திற்கு பரிந்துரை செய்யப்படுவதன் மூலம், சமரசம் செய்தல், இடைத்தரகர் மற்றும் சமரச தீர்வுகளுக்கு உதவுதல்
5. கடன் வசூலிக்கும் இயந்திரம் குறிப்பாக நிருமக் கடன் மறுசீரமைப்பு இயந்திரத்தின் மூலமாக பெரிய கடன்களை வசூலிக்க தீர்மானித்தல்

கடனைத் திருப்பிச் செலுத்தாதோர் மீது உரிய நடவடிக்கைகள் எடுக்க நிதியியல் சொத்துக்கள் பாதுகாப்பு, மறுசீரமைப்பு மற்றும் பிணைய வட்டி அமலாக்கச்சட்டம் 21 ஜூன், 2002 முதல் அமல்படுத்தப்படுகிறது. இதன்படி கடனைத்திருப்பிச் செலுத்தாதோர் மீது உரிய நடவடிக்கைகள் எடுக்க வங்கிகள் மற்றும் நிதிநிறுவனங்கள் கடன் வசூலிக்க அறிவிப்பு கொடுத்த அறுபது நாட்களுக்கு முன் தவணைகள் செலுத்தாத பட்சத்தில் நீதிமன்றத்தலையீடு இல்லாமல் பிணையச் சொத்துக்களை கைப்பற்றலாம். பிணையற்ற கடன்கள் அல்லது ரூ.1,00,000-க்கு குறைவான கடன்கள் அல்லது வட்டியுடன் சேர்த்து முதல் தொகையிலிருந்து 20 சதவீதத்திற்கு குறைவாக கடன் தவணை தொகையிருப்பின் இச்சட்டவிதி பொருந்தாது.

குறிப்பு

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

அலகு V ஆவணங்கள் (DOCUMENTATION)

பாதுகாப்பான கடன் வழங்குவதற்கு சரியான ஆவணங்கள் அவசியம். ஆவணங்கள் சரியான முறையில் தயாரித்து, முத்திரைவில்லை, சரியாக நிறைவேற்றியிருக்க வேண்டும் மற்றும் போதுமான சட்டச் சம்பிரதாயங்கள் பின்பற்றியிருக்க வேண்டும். (உதாரணம்) நிறுமங்கள் பிணையங்களை உரிய நேரத்திற்குள்ளாக பதிவு செய்யப்படவேண்டும். பிணையங்களின் பேரில் கடன்பெற, பத்திரங்கள் சரியான முறையில் தயாரித்து கொடுக்கவேண்டும். தேவையின் பேரில் பெற்ற கடன் திரும்ப செலுத்துவதில், கடனுறுதிச் சீட்டு தேவை. உத்தரவாதக் கடனுக்கு, உத்தரவுதாரரின் கடிதம் (அ) உத்தரவாத ஒப்பந்த ஆவணம் தேவை. கடன் பெற்றவர் மீது வங்கி வழக்குத்தொடரும் நிலையில், ஆவணங்கள் சரியானவைகளாக இல்லையெனில் நீதிமன்றம் தீர்ப்பு வழங்க முடியாது மற்றும் வங்கி அந்த வழக்கினை இழக்க நேரிடும். வங்கி பிணையத்தினையும் இழக்க நேரிடலாம்.

ஆவணம் வாங்கியவர், கடன் பெற்றோர் மற்றும் உத்திரவாதம் கொடுத்தவரின் உரிமைகள் மற்றும் பொறுப்புக்களின் நிரந்தர பதிவாகிறது. கடன் பெற்றவர் இறக்க நேரிடின், இறந்தவரின் சொத்துக்களை அவருடைய வாரிசுகள் வைத்திருந்தால், அதன் மீது பொறுப்புக்கள் ஏற்படுத்தலாம். இறந்தவரின் ஆவணத்தை நிறைவேற்றுவதைவிட சரியான ஆவணம் ஒன்றுமில்லை.

எனவே, வங்கி அலுவலர்கள் இதுசம்பந்தமான சட்ட நடைமுறைகளை அறிந்திருத்தல் அவசியம்.

நிறைவேற்றல்: ஒப்பந்தத்தில் ஈடுபடும் நபர்களிடம், அதற்குரிய தகுதியிருத்தல் வேண்டும். இளவர், பித்த நிலையில் உள்ளோர் அல்லது திவாலானோர் ஒப்பந்தத்தில் ஈடுபட தகுதியற்றோர். அமைப்பு முறையேட்டில் உள்ள அதிகார ஷரத்துக்களை, நிறுமம் மீறக் கூடாது. நிறுமத்தின் அதிகாரத்திற்கு அப்பால் நடைபெறும் எல்ல நடவடிக்கைகளும் வரம்பு மீறுகையும், (Ultra-virus) அதன்மீது சட்டம் கட்டுப்படுத்தாததும் ஆகும்.

பகர உரிமைப்பத்திரம் (Power of Attorney)

ஒருவருக்குச் சில செயல்களை மேற்கொள்ள அதிகாரம் வழங்கும்பத்திரம் பகர உரிமைப்பத்திரம் எனப்படும். வங்கியர் பகர உரிமைப்பத்திரத்தை நன்கு கவனித்துப்படிக்க வேண்டும். முகவருக்கு என்ன அதிகாரங்கள் அளிக்கப்பட்டுள்ளன என்று கூர்ந்து நோக்கவேண்டும், பகர உரிமைப்பத்திரம் அளிப்பதுபொது அல்லது சிறப்பு அதிகாரமாக இருக்கலாம். சிறப்பு அதிகாரம் குறிப்பிட்ட ஒரு நடவடிக்கைக்காக மட்டும் அளிக்கப்படலாம்.(உ.ம்) ஒருவர் தமது வெளியூரிலிருக்கும் நிலத்தைவிற்பதற்கு நேரே போய்ப் பதிவு அலுவலகத்தில் கையொப்பமிட இயலாத நிலையிருந்தால் சிறப்பு அதிகாரம் வழங்கி, மற்றொருவரை அவர் சார்பாக விற்பனைப்பத்திரத்தில் கையெழுத்திட ஏற்பாடு செய்யலாம். பொது அதிகாரமாக இருந்தால் தொழிலைத்தம் சார்பாக நடத்த எல்லா அதிகாரங்களையும் தருவதாக அமையலாம். தமக்கு அளிக்கப்பட்ட அதிகாரத்திற்கு உட்பட்டு முகவர் செய்யும் செயல்களுக்கு முதல்வர் பொறுப்பாவார். எனவே, வங்கியர், அதிகார எல்லைக்குட்பட்ட செயல்களைத்தான் முகவர் செய்திருக்கிறார் என்று உறுதிப்படுத்திக் கொள்ள

வேண்டும். காசோலைகளை மேலெழுதும் அதிகாரம் பெற்றவர், அலற்றை மாற்றவோ, தமது சொந்தக் கணக்கில செலுத்திக் கொள்வதற்கோ அதிகாரம் பெற்றவரல்லர்.

பகர உரிமைப்பத்திரத்தில் கவனிக்க வேண்டிய செய்திகள்: -

சரியானபடி முத்திரை ஒட்டப்பட்டுள்ளதா என்றும், அதிகாரம் வழங்கப்பட்ட காலவரையறை முடிந்துவிட்டதா அல்லவா என்றும், சரியான முறையில் கையொப்பமிடப்பட்டுள்ளதா என்றும் கவனிக்க வேண்டும். பத்திரத்தின் ஒரு நகலை வங்கியர் இருத்திக்கொள்வது அவசியம். பகர உரிமைப் பத்திரமல்லாது ஒரு செயலுரிமை ஆணையிலும் (mandate) வாடிக்கையர் கையொப்பமிட்டு வங்கியரிடம் தரும்படி கோரப்படுவதுண்டு. பகர உரிமைப்பத்திரத்தில் குறைபாடுகள் ஏதும் இருந்தாலும் அதனால் தொல்லைகள் நேராமலிருக்க செயலுரிமை ஆணை பயன்படுகிறது.

வங்கியின் அச்சிட்ட படிவங்கள்: (Bank's printed forms) :-

எல்லா வங்கிகளும் வெவ்வேறு வகைக்கடன்களுக்கும் சரியான பிணையப்படிவங்களை வைத்திருக்கிறது. இந்த வகைப்படிவங்கள் வங்கியின் ஆலோசகர்கள், சட்டவல்லுநர்கள் மூலம் தயாரிக்கப்படுகிறது. வங்கிகளுக்கு சட்டபூர்வ பாதுகாப்பு அளிப்பதற்கு சரியான கவனம் செலுத்தப்படுகிறது இந்த முறையான படிவத்திலிருந்து மாறுபட்ட படிவத்தினை மத்திய அலுவலகத்தின் அனுமதியில்லாமல் ஏறக்கமாட்டார்கள். கிளைகளின் வழிகாட்டுதலுக்காக குறிப்பிட்ட வகைக்கடன்களுக்காக பயன்படுத்தவேண்டிய படிவங்களை வெளியிடுகிறது.

ஆவணங்களின் உள் அடக்கம்: (Contents of documents): -

முன்கடன் வழங்குதலில், கடன் பெறுவோர் மற்றும் வங்கியர் ஒப்புக்கொள்ளும் வகையில் வழிமுறைகள் மற்றும் நிபந்தனைகள் தெளிவாகவும், உறுதியாகவும், இருக்கவேண்டும். ஆவணங்களை பொதுவான நோக்கத்திற்கு பயன்படுத்தும் வகையில் நுணுக்கமான மொழிகளில் தயாரிக்க வேண்டும். ஆவணங்களில், சரியானபடி நபர்களின் பெயர்கள், சரியான பிணையங்கள், மறுபயன், வட்டிவிகிதம், திரும்பசெலுத்தும் முறை பிறநிபந்தனைகளையும் குறிப்பிடல் வேண்டும்.

அடமானப் பத்திரம் (Mortgage deed)

நிலையான சொத்தை கடனுக்குப் பிணையாக கொடுக்கையில், பத்திரத்தில் கடன் பெறுபவர் மற்றும் கடன் கொடுக்கும் வங்கியின் பெயர்களைக் குறிப்பிடவேண்டும். பத்திரத்தில் கடன் பெறுபவர்தான் சொத்தின் உரிமையாளர் என்பதைக் குறிப்பிட வேண்டும். அடமானச் சொத்துகளாக மாளிகையைக் குறிப்பிடுகையில், பத்திரத்தில் அது ஒரு மாடி அல்லது இரண்டு மாடிக் கட்டிடமா எனவும், மற்றும் மாளிகை அமைந்துள்ள பகுதி, எல்லைகள், நகராட்சி எல்லை, எண் ஆகியவற்றைக் குறிப்பிட வேண்டும். பத்திரத்துடன் மாளிகையின் வரைபடத்தில் கடனை பெறுபவரின் கையொப்பம் அவசியம். மேலும் பத்திரத்தில் கடன் தொகை, வட்டிவீதம் மற்றும் திரும்ப செலுத்தும் முறை ஆகியவற்றை குறிப்பிட வேண்டும். காப்பீடு செய்தல், ஆய்வு செய்தல், கடன்பெறுபவர் செலவில் கட்டிடத்தினை பழுது பார்த்தல் போன்றவற்றிற்காக கடன்பெறுபவரின் அதிகாரபூர்வமான நபரின் பெயரினைப் பத்திரத்தில் குறிப்பிட வேண்டும். அவ்வகைச் செலவுகளை கடன்பெறுபவரின் சொத்துப் பிணையத்திலிருந்து நீதிமன்றத்தின் மூலம்

திரும்பப் பெற வங்கியரின் உரிமையினையும் குறிப்பிடவேண்டும். எந்தகுறைபாடுகளுக்கும் கடன் பெற்றவரே முழுப்பொறுப்பு.

அடமானப்பத்திரத்தில் இரண்டு நபர்களின் சாட்சிக்கையொப்பமிட வேண்டும் சாட்சிக்கையொப்பமில்லாவிடில் பத்திரம் செல்லாது, நடைமுறைப்படுத்த முடியாது. அடமானப் பத்திரத்தினை நிறைவேற்றியபிறகு, நிறைவேற்றிய நாளிலிருந்து நான்கு மாதங்களுக்குள், துணைப்பதிவாளரிடம் பதிவு செய்ய வேண்டும்.

இந்தியப் பதிவுச் சட்டம், 1908, பிரிவு 25ன் படி, இன்றியமையாத காரணம் அல்லது தவிர்க்க முடியாத விபத்தினால், நிறைவேற்றப்பட்ட நான்கு மாதத்திற்குள்ளாக பத்திரம் பதிவு செய்யாவிடில், பதிவுக் கட்டணத்தொகை 10 மடங்கிற்கு மிகாமல் செலுத்தி, பதிவு செய்ய பதிவாளர்(துணைப்பதிவாளர் அல்ல) அனுமதிக்கலாம். இருப்பினும், நிறைவேற்றியவுடன், காலதாமதம் செய்யாமல், முன்னரே பத்திரப் பதிவு செய்தல் நன்று.

ரொக்கக் கடன்-அடகு (Cash credit-Pledge) :

அடகு வைத்த பொருட்கள் மீது ரொக்கக் கடன் வழங்கலில், அளிக்கப் படும் பத்திரத்தில், கடன் பெறுபவர், கடன் அளிக்கும் வங்கியர் பெயர்கள், அதிகபட்ச கடன் தொகை பிணையங்கள், வட்டி விகிதம், பிணையத்தின் சந்தை மதிப்புக்கும் கொடுக்கக் கூடிய கடன் தொகைக்கும் இடையே உள்ள இடைவெளி(margin) ஆகியவற்றைக் குறிப்பிட வேண்டும். பிணையச் சொத்தினை சரிபார்க்கவும், கடன் பெறுபவர் செலவில் கிட்டங்கி காப்பாளரை நியமணம் செய்யவும், வங்கியருக்கான உரிமைகளை பத்திரத்தில் உறுதி செய்ய வேண்டும்.

குறித்தபடி, கடனாளி, கடனை அடைக்கத் தவறினால், வங்கியர் அடகுவைத்த சொத்தைப் பிணையாக வைத்துக் கொண்டு, கடனைத் திரும்ப பெற வழக்குத் தொடரலாம். அல்லது தக்க அறிவிப்பு கொடுத்துவிட்டுச் சொத்தை விற்றுவிடலாம். சொத்தை விற்றும் கடன் அடையவில்லையெனில், மீதிப் பணத்தைக் கடனாளியிடமிருந்து கோரிப் பெறலாம். கடனை அடைத்த பிறகு மீதிப் பணமிருப்பின் அதனை அடகு வைத்தவரிடம் கொடுத்துவிட வேண்டும். அடகுவைக்கும் சொத்தினைப் பாதுகாக்கச் செய்யப்படும் செலவை அடகு வைப்பவரே ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். தமது உரிமையிலுள்ள குறைபாடுகளினால் அடகுபெறுபவருக்கு ஏற்படும் நட்டத்திற்குப் பொறுப்பேற்க வேண்டும்.

ரொக்கக் கடன்-அடமானம் (Cash credit-Hypothecation) :-

வங்கியில் கடனுக்கு பிணையமாக வழங்கும் சொத்து, கடன் பெறுபவர் வசமே இருக்கும். பத்திரத்தில் பிணையத்தின் மீது வங்கியரின் பற்றுரிமை, கடன் பெற்றோரின் பொறுப்பு ஆகியவை குறிப்பிட வேண்டும். அடகு வைப்பதில் கடைபிடிக்கும் சட்டச் சரத்துக்குள் இங்கும் பின்பற்றப்படும்.

இருப்பினும், அடமான உடன்பாட்டில் குறிப்பிட்ட நிபந்தனையின்படி, கடன் வழங்கிய வங்கி, கடனாளியிடமுள்ள சரக்கினை எடுத்து அடமான கணக்கிலிருந்து (Hypothecation Account) அடகு(Pledge Account) கணக்கிற்கு மாற்றலாம். வழக்கமாக இதில் நிறைய சிக்கல்கள் இருப்பதால், கடன் பெற்றோரின் சம்மதம் இல்லாமல், வாங்கியவர் சரக்கினை பறிமுதல் செய்வதில்லை.

இருப்பு உறுதி கடிதங்கள் (Balance confirmation letters) :-

வங்கி நடைமுறையின்படி, வருடம் ஒருமுறை அல்லது ஆறு மாதத்திற்கு ஒருமுறை கடன் கணக்கில் உள்ள இருப்பு உறுதிசெய்யும் கடிதம், பிணையத்தின் உறுதிக்கடிதம் பெறவேண்டும். இந்த கடிதத்தில் கடன் பெறுபவர் சரியான முத்திரை வில்லையின் மீத கையொப்பமிட்ட பின்தான் செல்லும். ஒரே கணக்கில் இருவர் கடன் பெற்றிருப்பின், அவர்களிருவருக்கும் இருப்பு உறுதிக்கடிதம் வழங்க வேண்டும்.

உத்திரவாதக் கடிதம் (Letter of Guarantee) :-

கடன் முன்பணம் பெறுவதில், உத்தரவாதம் கொடுத்திருப்பின், உறுதிமொழிக் கடிதத்தில் கூட்டாளிகள் அனைவரும் (அ) நிறுவனத்தின் சார்பாக ஒருவரே கையொப்பமிட வேண்டும்.

நிறும இயக்குனரின் உத்தரவாதத்தின் பேரில், வழங்கும் கடனுக்கு, வங்கியர், இயக்குநரின் கையொப்பமிட்ட கடனுதவி பத்திரம் கோரலாம்.

முத்திரை (Stamps) :-

வங்கியர், கடன் பெறுபவர் வழங்கும் ஆவணங்களில் போதுமான முத்திரை வரி ஒட்டப்பட வேண்டும் என வலியுறுத்த வேண்டும். இவ்விஷயத்தில் சந்தேகம் வரின், வங்கியர் சட்டத்துறை அல்லது சட்ட ஆலோசகரை கலந்தாலோசிக்க வேண்டும்.

இந்திய முத்திரைவில்லை சட்டம் 1899, பிரிவு 31ன் படி, ஆவணத்தில் ஒட்டப்பட வேண்டிய சரியான முத்திரைவில்லையினை நிர்ணயிக்க ஆட்சியரை அனுகலாம் என குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இந்திய முத்திரைவில்லை சட்டம் 1899, பிரிவு 17ன் படி, ஆவணம் நிறைவேற்றப்படுவதற்கு முன்னரோ அல்லது நிறைவேற்றும் போதோ, ஆவணங்களில் சரியான முத்திரைவில்லை ஒட்டப்பட்டிருக்க வேண்டும். ஒரு ஆவணத்தின் மீது எவ்வளவு முத்திரைவரி ஒட்டப்பட வேண்டுமோ அந்த அளவிற்கு ஒட்டப்பட்டிருக்க வேண்டும். முத்திரைவில்லை இல்லாத அல்லது போதுமான அளவு இல்லாத ஆவணம் சான்றாக இருக்க முடியாது அல்லது வழக்கு தொடரவோ முடியாது. இருப்பினும் முத்திரைவரி இல்லாத அல்லது போதுமான முத்திரைவில்லை ஒட்டாத ஆவணங்களுக்காக முத்திரைவில்லையுடன் அபராதத்தொகையினை செலுத்தும் பட்சத்தில் நீதிமன்ற வழக்கின் தீர்ப்பின்படி மற்றும் சரியான அதிகாரி அனுமதியுடன் ஏற்றுக் கொள்ளலாம் என்கிறது. இருப்பினும், கடனுக்கான சான்றொப்பத்திற்காக முத்திரைவில்லையில்லாத (அ) போதுமான முத்திரை இல்லாத ஆவணம் ஆரம்பம் முதலே செல்லாது என்றும், முத்திரைவில்லை அபராதம் செலுத்தினால் கூட, சான்றாக ஏற்க முடியாது என நினைவூட்டுகிறது. இத்தகைய ஆவணங்களின் பேரில் தொடரும் வழக்குகள் தோற்கும்.

முத்திரைவில்லை வகைகள் (Types of Stamps) :-

1.பதிக்கப்பட்ட முத்திரைவில்லை (Impressed Stamps) :-

பத்திரத்தாள்களின் மீது வில்லை ஒட்டப்பட்டோ அல்லது பதிக்கப்பட்டோ இருக்கும். இவை மாவட்ட ஆட்சியர் அலுவலக மூலமோ அல்லது அதற்கான பொறுப்பதிகாரிகளோ வழங்குவர். போதுமான முத்திரை வரிசெலுத்தியதின் பேரில் வங்கியர் அச்சிட்ட படிவங்களை மாவட்ட ஆட்சியர் அலுவலகத்திற்கு அனுப்புவர்.

2.பத்திரத்தின் மீது ஒட்டப்படும் முத்திரைவில்லை (Adhesive Stamps) :-

பத்திரத்தின் மீது பசையைக் கொண்டு ஒட்டப்படும் முத்திரைவில்லை. குறிப்பாக கடனுறுதிச் சீட்டு, இரசீதுகள், கடனுக்கான அத்தாட்சி ஆகியன.

தபால்வில்லைகளை பத்திரத்தில் ஒட்ட பயன்படுத்தக் கூடாது. அதற்கான ரெவின்பூ முத்திரைவில்லையினை ஆவணத்தின் மீது ஒட்டி கையொப்பமிட வேண்டும். கையொப்பத்தின் பாதி முத்திரைவில்லையிலும், மீதி பாதி ஆவணத்திலும் இருக்கவேண்டும்.

3.சட்டரீதியற்ற முத்திரைவில்லை (Non – Judicial Stamps) :-

இவை அரசின் மூலம் அச்சிட்டு வெளியிடப்படுகிறது. இத்தகைய தாள்கள் வெவ்வேறு மதிப்பில் கிடைக்கும். இந்த தாள்கள், ஒப்பந்தங்களை நிறைவேற்றுவதற்காக பயன்படுகிறது. (உ.ம்) உறுதிமொழிப் பத்திரம், விற்பனை ஒப்பந்தம், அடமானப்பத்திரம் முதலியன. பயன்படுத்தக்கூடிய பத்திரத்தின் மதிப்புகள் கடன் பெறும் தொகையினை வைத்தோ (அ) சொத்தின் மதிப்பினை வைத்தோ இருக்கும்.

சாட்சிகள் (Witnessing): -

சில ஆவணங்களுக்கு சாட்சியங்கள் கட்டாயம் தேவை, சிலவற்றிற்கு தேவை இல்லை. அடமானப்பத்திரம், நன்கொடை பத்திரம் மற்றும் நிலையான சொத்தின் பத்திரம் அல்லது விருப்புறுதி அல்லது உயில் (will) ஆகியவற்றிற்கு குறைந்தது இரண்டு சாட்சியங்கள் தேவைப்படுகிறது. சாட்சியங்கள் மூலம் ஆவணங்கள் நிறைவேற்றப்படும். இல்லையேல் செயல்படுத்தாமல் போகலாம். கடனுறுதிச்சீட்டு, உறுதிமொழிப்பத்திரம், அல்லது அடகு/பந்தயக்கடிதம் ஆகியவற்றுக்கு சாட்சியங்கள் தேவையில்லை.

பிற சட்டச்சம்பிரதாயங்கள்: - (Other legal Formalities)

இந்தியப்பதிவுச்சட்டம் 1908 ன் படி, சில ஆவணங்கள் (உ.ம்) அடமானப் பத்திரங்கள் துணைப்பதிவாளர் அலுவலகத்தில் பதிவு செய்யப்பட வேண்டும். கடன் பெற்றவர் வரையறுத்த நிறுமமாக இருப்பின், இந்திய நிறுமச்சட்டம், 1956, பிரிவு 125ன் படி, குறிப்பிட்ட பற்றுப் பொறுப்புகள்(Charges) நிறுமப் பதிவாளர் அலுவலகத்தில் பதிவு செய்யப்பட வேண்டும். அடமானம் அல்லது பற்றுப் பொறுப்பு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் பதிவு செய்யப்பட வேண்டும்.

நிறுமத்திற்கு கடன் வழங்கும்போது, வங்கியர் இயக்குநர் தீர்மான நகலைப் பெறவேண்டும். நிறுமத்தின் பொதுவான முத்திரை, நிறுமத்தின் சார்பாக நிறைவேற்றப்படும் எல்லா பத்திரங்களிலும் பதியப்படுதல் வேண்டும் என சில வங்கியர் வலியுறுத்துவர். சட்டப்படி இவை தேவையில்லை எனினும், நிறுமச்சட்டங்களின் படி தேவைப்படுகிறது. பத்திரங்களில், இயக்குநர் அல்லது இயக்குநர் தீர்மானம் மூலம் அங்கீகரிக்கப் பட்ட அதிகாரிகள் அல்லது பகர அதிகாரப்பத்திரப் படி, கையொப்பமிட வேண்டும்.

பத்திர நிறைவேற்றும் பதிவேடு (Documents Executed Register) :-

வங்கிகள் வழக்கமாக பத்திர நிறைவேற்றும் பதிவேடு பராமரிக்கும். அதில் தேதி, நிறைவேற்றுபவர் பெயர், தொகை, முன்பண எல்லை, பத்திரங்களின் தன்மை, மற்றும் பிணைகள் குறிப்பிடப்பட வேண்டும். எந்த வங்கி அதிகாரி முன் கடன் பெறுபவர் ஆவணங்கள் சமர்ப்பிக்கப்படுகிறதோ அவர் பதிவு செய்து கையொப்பமிடுகிறார். இந்த பதிவேடு வழக்காடுமன்றத்தில் சான்றாக அனுமதிக்கப்படுகிறது. கடன் பெற்றோர்,

கடன் வழங்கியோர் இடையே சச்சரவு எழும்போது, இந்தப்பதிவேடு நீதிமன்றத்தில் சான்றாக நிரூபிக்கப்படுகிறது.

இந்திய முத்திரை வில்லைச்சட்டம் 1899

(Indian stamp Act 1899)

முக்கியச் சட்டச் சரத்துக்கள்:

குறிப்பிட்ட மாநிலத்தில் உள்ள, முத்திரைவில்லை சட்டத்தின்படி முத்திரைவில்லை பயன்படுத்தப்படுகிறது. முத்திரைவில்லையின் வகைகள்:

1. ஒட்டக்கூடிய முத்திரை வில்லைகள்
2. சிறப்பு முத்திரை வில்லைகள் சித்திரம் அல்லது உருவாக்கப்பட்ட வில்லைகள்

1. முத்திரையில்லா ஆவணங்கள் அல்லது முத்திரை ஒட்டப்பட்ட ஆவணங்கள் (Unstamped documents (or) under stamped documents)

முத்திரையில்லா ஆவணங்களாக - கடனுக்கான சான்றொப்பம், பொருட்களை அனுப்பியதற்கான இரசீது, கடல்சார் காப்பீட்டு பாலிசி, ஈட்டுறுதி வழியில் எடுத்த காப்பீட்டு பத்திரம், 5000 ரூபாய்க்கு குறைவான பணம் பெறும் ஆவணம். இவ்வகை ஆவணங்களை சான்றாக அனுமதிப்பதில்லை, நடைமுறை நோக்கங்களுக்கு அனுமதிக்கப்படுகிறது.

மேற்கூறிய ஆவணங்கள் தவிர இதர ஆவணங்கள் முத்திரை ஒட்டப்பட்ட ஆவணங்களாகும். இவ்வகை ஆவணங்கள் முத்திரைவில்லை ஒட்டப்படாமலிருந்தாலும், போதிய அளவு ஒட்டாமல் இருந்தாலும், அபராதத்துடன் செலுத்தும் போது சான்றாக அனுமதிக்கப்படுகிறது.

ஒரு ஆவணத்தில் இடம் பெற்றிருப்போர் இந்தியாவில் இரு வெவ்வேறு மாநிலங்களைச் சார்ந்திருக்கையில் முதன்முதலில் ஒருவர் எந்த மாநிலத்தில் கையொப்பமிடுகிறாரோ அந்த மாநிலத்தில் முத்திரை வரி செலுத்த வேண்டும். பிறகு மற்றைய மாநிலத்திலுள்ளோருக்கு கையொப்பமிட அனுப்பப்படுகிறது. அம்மாநிலத்தில் முதல் நிலத்தைவிட முத்திரைவில்லை அதிகமிருப்பின், இரண்டாவது நபர் கையொப்பமிடும் முன்பாக, அதிகப்படியான தொகையினை செலுத்த வேண்டும். ஒரு மாநிலத்தில் ஒப்பந்தம் கையெழுத்திட்டு, நடைமுறைப்படுத்தப்பட வேண்டிய மாநிலத்தில் முத்திரைவில்லை அதிகப்படியிருப்பின் பற்றாக்குறைத் தொகையினை மூன்று மாதக் காலத்திற்குள்ளாக இரண்டாவது மாநிலத்தில் செலுத்த வேண்டும்.

ஒரு நிறுவனத்தின் மீதான முத்திரைவில்லை மதிப்பினை, அதிகாரி தீர்ப்பளிக்கிறார். ஆவணம் நிறைவேற்றப்பட்ட முத்திரைவில்லை ஒருமாத காலத்திற்குள்ளாக, பத்திரத்தில் ஒட்டப்படவேண்டிய வில்லைக்கான தீர்ப்பொன்றினை பத்திரத்துடன் ஒட்டப்படும்.

வெளிநாட்டில் ஒரு ஆவணம் கையொப்பமாகும் போது அந்நாட்டு முத்திரைவில்லை தேவையில்லை. இருந்தபோதிலும், அந்த ஆவணத்திற்கு போதிய முத்திரைவில்லை எந்த பதிவு அலுவலகத்தில் பதிகின்றோமோ அங்கு மூன்று மாதத்திற்குள்ளாக ஒட்ட வேண்டும்.

முத்திரைவில்லை இரத்து: (Cancellation of stamp)

ஒட்டப்படாமல் ஆனால் இரத்து செய்யப்பட்ட முத்திரைவில்லையை மீண்டும் பயன்படுத்தமுடியாது. ஆவணத்தை இரத்து செய்யும்போது முத்திரைவில்லையின் மீது வரைபவர் அவருடைய பெயரையோ அல்லது

அவருடைய நிறுவனத்தின் குறியையோ மற்றும் தேதி ஆகியவற்றை எழுதவேண்டும் அல்லது பொத்தலிடலாம். முத்திரைவில்லையின் குறுக்கே இரண்டு குறுக்கு கோடுகள் இடுவது போதுமானது இல்லை ஏனெனில் இந்த முத்திரை வில்லை மீண்டும் பயன்படுத்த முடியும்.

குறிப்பிட்ட முத்திரைவில்லை (Specified Stamps)

முத்திரை விதியில் குறிப்பிடப்பட்டது தவிர, மற்ற முத்திரைவில்லை பயன்படுத்தினால், அந்த ஆவணம் முத்திரை இல்லாத ஆவணமாக கருதப்படும்.

சட்டரீதியில்லாத முத்திரைதாள் : (Non-Judicial Stamp Paper)

ஒரு சட்டரீதியில்லாத முத்திரைதாளில் முத்திரைத்தாள் விற்பனையாளரின் குறிபதியப்படவேண்டும். சட்டரீதியான தாள்களை வழங்குகையில், பத்திரம் வழங்கப்பட்ட தேதி சீரான வரிசையில் இருக்க வேண்டும்.

கூடுதல் தாள்கள் (Continuation Sheets)

சட்டரீதியில்லாத முத்திரைதாள் பயன்படுத்துகையில் கூடுதல் தாள்கள் தேவைப்படும்போது. அவை இந்திய அரசின் குறியீட்டுத்தாள்களாக (Water Marked Papers) இருக்கவேண்டும். கூடுதல் விவரங்கள் சாதாரணத்தாளில் இருக்கும்போது, நிறைவேற்றுவதில் சர்ச்சைகள் எழலாம்.

எல்லை (Limitation)

எல்லைச் சட்டத்தின் நோக்கம், நீதிமன்றத்தில் உரியகாலத்திற்குள்ளாக உரிமைகளை நிறைவேற்றப்படும் காலம் ஆகும்.

ஆவண எல்லைச்சட்டம் 1963 பிரிவு 3-இன்படி, குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு பிறகு பாதுகாப்பாக காலம் நிர்ணயம் செய்யாமல் இருந்தால் கூட வழக்கு பதிவோ, மேல் முறையீடோ செய்யும் விண்ணப்பம், தள்ளுபடி செய்யப்படும். இருப்பினும், பிரிவு 5-இன்படி மேல்முறையீடு அல்லது விண்ணப்பம், உரிமையில் நடைமுறை 1908-இன்படி, விண்ணப்பதாரர், மேல்முறையீடு இல்லாததிற்கான போதுமான காரணத்தினை நீதிமன்றத்தில் வைத்தாலோ அல்லது குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள்ளாக விண்ணப்பித்தாலோ, அனுமதிக்கலாம். ஆகவே, வங்கியர் சட்டத்தில் கூறியபடி, எல்லை வரையறு காலத்தினை கவனமுடன் பார்க்க வேண்டும்.

உரிமைவிடுப்பு எல்லை : (Waiver of Limitation)

சட்டத்தில் கூறியபடி, கால எல்லைக்குப் பிறகு வெளிக்கிடை அல்லது உட்கிடை ஒப்பந்தத்தின் மூலமோ நீட்டிக்கமுடியாது. வழக்கு (அ) விண்ணப்பம் (அ) மேல்முறையீடு செய்திருக்கையில் எல்லை குறிப்பிடாத உடன்படிக்கை நடைமுறைபடுத்த முடியாது மற்றும் விளைவோ இருக்காது.

எல்லை நீட்டிப்பு:- (Extension of period of limitation)

பொது நபர்களின் விடுப்புபடி கீழ்க்கண்ட முன்று வழிகளில் பத்திரம் நீட்டிப்பு செய்யலாம்.

1. புதிய ஆவணங்கள்:- (Fresh documents)

பழைய கடனுக்காக, கடன் வாங்கியவர் புதிய கடனீறுதிசீட்டு அல்லது புதிய பத்திரம் மூலம் எழுதி கொடுப்பதன் மூலம் காலம் நீட்டிப்பு செய்யலாம். சட்டத்திற்குமுன் பழையகடனை நல்ல மறு பயனுக்காக கால வரையறைக்குப்பிறகு நிறைவேற்றலாம்.

கடன் பெறுவோரில் யார் புதிய ஆவணத்தினை நிறைவேற்றுவார் அல்லது நிறைவேற்றாமல் போகலாம் என்பதனை வங்கியர் அறிய வாய்ப்பில்லை. ஆகவே இந்நிலையில் கால எல்லை முடியுமுன்னே, புதிய பத்திரங்களை பெற வேண்டும்.

2. சான்றொப்பம் (Acknowledgement)

சான்றொப்பம் முலம் எந்த ஒரு சொத்தின் மீதும் வழக்கு (அ) விண்ணப்பம் செய்யும் கால அளவை நீட்டிப்பு செய்யலாம். குறித்த கால எல்லைக்குள்ளாக சான்றொப்பம் எழுதி எந்த நபரின் பொறுப்பு மீது காட்டுகிறோமோ அவர் கையொப்பம் அல்லது அவருடைய அதிகாரப் பூர்வமான முகவர் கையொப்பமோ ரெவின்யூ முத்திரை மீது தேதியுடன் இடவேண்டும். கூட்டாண்மையாயின், கடனுக்கு அனைத்து கூட்டாளிகள் அல்லது தனித்தனியாகவோ சான்றொப்பத்தில் தேதியுடன் கையொப்பமிட வேண்டும்.

3. பகுதி செலுத்தல் (Part Payment)

கடன் பெற்றவரோ (அல்லது) அவரின் அதிகபூர்வ முகவரோ பெற்ற கடனில் ஒரு பகுதியோ (அ) வட்டியோ செலுத்தியிருந்தால் கால நீட்டிப்பு செய்யலாம். பகுதி தொகையினை நிர்ணயிக்கப்பட்ட கால எல்லைக்கு முன்னே செலுத்தியிருக்க வேண்டும். கையொப்பத்துடன் செலுத்தும் தொகை அவருடைய கணக்கில் வரவு வைக்கப்படுகிறது. கடன் பெற்றவர், பணம் செலுத்தும் படிவத்தில் கையொப்பமிட்டு கடன் நிர்ணயித்த காலத்திற்கு முன் செலுத்தினால், தொகை செலுத்தப்பட்ட தேதியிலிருந்து காலநீட்டிப்பு நடைமுறைக்கு வரும்.

இரண்டு நிலைகளில் கையொப்பமிட்ட சான்றொப்பம் மற்றும் பகுதி செலுத்தியதில், காலநிர்ணயித்த எல்லைக்கு முன் தொகை செலுத்தினால் அந்த தேதியிலிருந்து காலநீட்டிப்பு நடைமுறைப்படுத்தப்படும். இருப்பினும் கால நிர்ணயித்திருக்குபின் சான்றொப்பம் அல்லது பகுதி செலுத்தியது இருப்பின், காலநீட்டிப்பு கொடுக்க முடியாது.

கால எல்லை நீங்கல் : (Exclusion of period of limitation)

கால எல்லை சட்டம் 1963, சில வழக்குகளுக்கு கால எல்லையிலிருந்து விலக்கப்படுகிறது.

1. சட்ட இல்லாமை (Legal Disability)

கால எல்லை சட்டம் 1963, பிரிவு 6-இன்படி குறிப்பிட்ட காலத்தல் இளவர், பித்தநிலை, குடிபோதையில் இருந்ததாக அந்தக்காலத்தனை நீக்கி கால நீட்டிப்பு வழங்க வழக்கு தொடர்ந்திருந்தால் அந்த காலத்தினை நீக்கி கால நீட்டிப்பு வழங்கும்.

2. நீதிமன்ற மூடல் :- (Court is Closed)

பிரிவு 4, கால எல்லை சட்டம் 1963-இன்படி, கால நீட்டிப்புக்கு வழக்கோ, மேல்முறையீடோ அல்லது விண்ணப்பம் செய்யும் போதோ, நீதிமன்றம் விடுமுறையாக இருக்கையில் நீதிமன்ற திறப்பிற்குபின் அனுமதிக்கலாம்.

3. பல நபர்களில் ஒருவர் பலவீன நிலையில் இருந்தால் : (Disability of one of Several Persons)

பிரிவு 7, கால எல்லைச் சட்டம் 1963-இன் படி, கால நீட்டிப்புக்காக கூட்டாக நபர்கள் வழக்கு, விண்ணப்பம் செய்யும் போது ஒருவர் நிறைவேற்ற உறுதிசூறமுடியாத நிலையில் இருப்பின், மற்றவர்களின் இசைவு இல்லாமல் அல்லது நல்ல நிலைக்கு வரும்வரை கால நீட்டிப்பிலிருந்து விலக்களிக்கிறது.

4. மோசடி அல்லது தவறு : (Fraud or Mistake)

கால எல்லை சட்டம், 1963ன் படி, வாதி, பிரதிவாதி அல்லது முகவர், மோசடியில் ஈடுபட்ட நிலையில், வழக்கோ அல்லது விண்ணப்பமோ செய்தால் அந்த காலத்திலிருந்து விலக்கு அளிக்கலாம்.

5. பிரதிவாதி வெளிநாட்டில் இருந்தால் : (Defendant is abroad)

பிரிவு 15 (5)ன் படி வெளிநாட்டில் பிரதிவாதி இருந்தகாலம் அல்லது மத்திய அரசு நிர்வாகத்தின் கீழ், இந்தியாவிற்கு வெளியில் இருந்த காலத்தை, காலஎல்லை கணக்கிடுவதிலிருந்து விலக்கலாம்.

6. நீக்கவேண்டிய நாள் (Day to be excluded)

பிரிவு 12 (1)-இன் படி, கால எல்லை கணக்கீடுகளில் ஒரு நாளை கணக்கிற்கு வேண்டி வழக்கோ, மேல் முறையீடோ அல்லது விண்ணப்பமோ செய்கையில் விலக்களிக்கலாம்.

எல்லை காலம் (Period of Limitation)

கடனுறுதிச்சீட்டின் படி, கொடுத்த கடனை திரும்பப் பெறுவதற்கு பத்திரம் எழுதிய நாளிலிருந்து மூன்று ஆண்டுகள் நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது. வாடிக்கையாளரின் கணக்கில் மேல்வரைப்பற்று பெற்று அதனை சரிசெய்யாதபோது மேல் வரைப்பற்று தேதியிலிருந்து மூன்று ஆண்டுக்குள் வழக்கு பதிவு செய்ய வேண்டும்.

ஒரு தேதிக்குபின் குறிப்பிட்ட நேரத்தில் மாற்றுச்சீட்டு அல்லது கடனுறுதிச் சீட்டின் மூலம் தொகையினை திரும்ப பெறும்போது, அந்த ஆவனத்தில் குறிப்பிடப்பட்ட தேதியிலிருந்து காலஎல்லை மூன்று ஆண்டுகளாகும்.

அசையாச் சொத்தினை அடைமானமாக வைத்து கடன் கொடுக்கையில், தவணைகளுக்கு உடன்பாடு இல்லாத பட்சத்தில் அடைமானப் பத்திர தேதியிலிருந்து பன்னிரண்டு வருடத்திற்குள் வழக்குத் தொடர வேண்டும். அடைமானத் தொகையினை, தவணை முறையில் செலுத்துகையில், ஏதேனும் தவணைத் தொகை செலுத்துவதில் தவறு ஏற்படின், தொகையினை செலுத்துபவர், தடை உரிமை பெற்றால் தவிர, கால எல்லை தவறுதல் நாளிலிருந்து பன்னிரண்டு ஆண்டுகளாகும்.

வங்கியர் கடன் பெற்றவர் மீது வழக்கு தொடர விரும்பினால் அடைமானப் பத்திரம் நிறைவேற்றிய தேதியிலிருந்து (அ) தவணைத்தொகை செலுத்த தவறு நாளிலிருந்து மூன்று வருடங்களுக்குள் வழக்கு தொடரலாம்.

எல்லை-விண்ணப்பம் மற்றும் மேல்முறையீடு: (Limitation-application and appeals)

சில குறிப்பிட்ட நிகழ்ச்சிகள் தவிர, வெவ்வேறு இதர விஷயங்களின் விண்ணப்பங்களை நீதிமன்றத்தில் 10 நாட்களிலிருந்து 90 நாட்களுக்குள் தாக்கல் செய்ய வேண்டும் (உ.ம்.) நீதிமன்ற தீர்ப்பு நடைமுறைப்படுத்தும்போது, தீர்ப்பு தேதியிலிருந்து பணம் செலுத்துவதற்கான விண்ணப்பத்தினை 12 வருடங்களுக்குள் தாக்கல் செய்யலாம்.

சார்புநீதிமன்றத்தீர்ப்பை எதிர்த்து, உயர்நீதிமன்றத்தில் மேல் முறையீடு செய்ய விரும்பினால், தீர்ப்பு வழங்கிய நாளிலிருந்து 90 நாட்களுக்குள் செய்ய வேண்டும். உயர்நீதிமன்றத்தைவிட குறைவான அதிகாரியிடம் மேல் முறையீடு செய்ய கால அளவு 30 நாட்களாகும். இது சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்களில், வங்கியரின் ஆலோசகரை கலந்தாலோசனை செய்ய அறிவுறுத்தப்படுகிறது.

